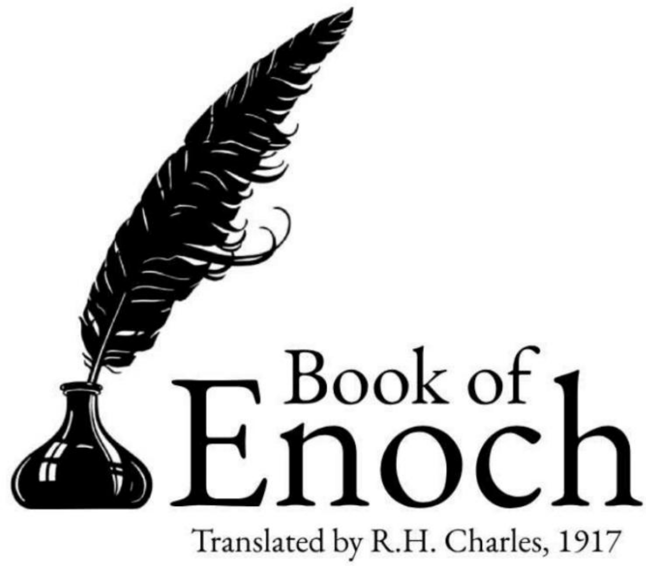

Henokin kirja

LUKU 1

1. Hanokin siunauksen sanat, joilla hän siunasi valittuja ja vanhurskaita, jotka elävät ahdistuksen päivänä, jolloin kaikki jumalattomat ja jumalattomat poistetaan.
2. Ja hän aloitti vertauksensa ja sanoi: "Hankurinen mies Hanok, jonka silmät Jumala avasi, näki näyn Pyhästä taivaassa, jonka enkelit minulle näyttivät, ja heiltä minä kuulin kaiken, ja heiltä minä ymmärsin niin kuin näin, mutta en tätä sukupolvea varten, vaan kaukaista, tulevaa sukupolvea varten."
3. Valituista minä sanoin ja aloitin heistä vertaukseni: Pyhä Suuri on tuleva asunnostaan,
4. Ja iankaikkinen Jumala astuu maan päälle, Siinain vuorelle, ja ilmestyy leiristänsä, ja ilmestyy voimansa voimassa taivasten taivaasta.
5. Ja kaikki valtaa pelko, ja Vartijat vapisevat, ja suuri pelko ja vapina valtaa heidät maan ääriin asti.
6. Ja korkeat vuoret järkkyvät, ja korkeat kukkulat alennetaan, ja ne sulavat kuin vaha liekin edessä,
7. Ja maa repeytyy kokonaan kappaleiksi, ja kaikki, mitä maan päällä on, hukkuu, ja kaikkia ihmisiä kohtaa tuomio.
8. Mutta vanhurskaiden kanssa Hän tekee rauhan. Ja suojelee valittuja, ja armo on heidän päällänsä. Ja he kaikki kuuluvat Jumalalle, ja he menestyvät, ja heitä kaikkia siunataan. Ja Hän auttaa heitä kaikkia, ja valo ilmestyy heille, ja Hän tekee rauhan heidän kanssaan.
9. Ja katso! Hän tulee kymmenentuhannen pyhiensä kanssa, panemaan täytäntöön tuomion kaikille ja tuhoamaan kaikki jumalattomat: ja rankaisemaan kaikkea lihaa kaikista jumalattomista teoistaan, joita he ovat jumalattomasti tehneet, ja kaikista kovista sanoista, joita jumalattomat syntiset ovat puhuneet häntä vastaan.

LUKU 2

1. Tarkkailkaa kaikkea, mitä taivaassa tapahtuu, kuinka ne eivät muuta kiertoratojaan, ja taivaan valoja, kuinka ne kaikki nousevat ja asettuvat järjestykseen kukin aikanaan, eivätkä riko määrättyä järjestystä.
2. Katselkaa maata ja kiinnittäkää huomiota asioihin, jotka siinä tapahtuvat alusta loppuun, kuinka järkkymättömiä ne ovat, kuinka mikään maan päällä ei muutu, vaan kaikki Jumalan teot näkyvät teille.
3. Katso kesää ja talvea, kuinka koko maa on täynnä vettä, ja pilvet, kaste ja sade laskeutuvat sen päälle.

LUKU 3

Tarkkaile ja näe, kuinka talvella kaikki puut näyttävät siltä kuin ne olisivat kuihtuneet ja pudottaneet kaikki lehtensä, paitsi neljätoista puuta, jotka eivät menetä lehdistöään, vaan säilyttävät vanhan lehdistön kahdesta kolmeen vuotta, kunnes uusi tulee.

LUKU 4

Ja vielä, tarkkailkaa kesäpäiviä, kuinka aurinko on maan yläpuolella, sitä vastapäätä. Ja te etsitte varjoa ja suojaa auringon kuumuuden vuoksi, ja maakin palaa kasvavasta kuumuudesta, joten ette voi astua maan päälle ettekä kalliolle sen kuumuuden vuoksi.

LUKU 5

1. Tarkkailkaa, kuinka puut peittyvät vihreisiin lehtiin ja kantavat hedelmiä: sen tähden ottakaa vaari ja tuntekaa kaikki Hänen tekonsa ja ymmärtäkää, kuinka Hän, joka elää ikuisesti, on ne sellaisiksi tehnyt.
2. Ja kaikki Hänen työnsä jatkuvat näin vuodesta toiseen ikuisesti, ja kaikki tehtävät, jotka ne suorittavat Hänelle, eivät muutu, vaan Jumalan säätämän mukaisesti tehdään.
3. Ja katso, kuinka meri ja joet samalla tavalla suorittavat eivätkä muuta tehtäviään Hänen käskyistään.
4. Mutta te ette ole olleet järkkymättömiä ettekä pitäneet Herran käskyjä, vaan te olette kääntyneet pois ja puhuneet ylpeitä ja kovia sanoja saastaisella suulanne hänen suuruuttaan vastaan. Oi te kovasydämiset, te ette löydä rauhaa.
5. Sentähden teidän on kirottava päiviänne, ja elinvuotenne hukkuvat, ja tuhonne vuodet moninkertaistuvat iankaikkisessa kirouksessa, ettekä te löydä armoa.
6. Niinä päivinä te teette nimistänne ikuisen kirouksen kaikille vanhurskaille, ja teidän kauttanne kaikki kiroajat kiroavat, ja kaikki syntiset ja jumalattomat kiroavat teitä, ja teille, jumalattomille, tulee kirous. Ja kaikki... iloitsevat, ja silloin on syntien anteeksianto, ja kaikki armo, rauha ja kärsivällisyys: heille on tuleva pelastus, hyvä valo. Ja teille kaikille syntisille ei ole pelastusta, vaan teitä kaikkia odottaa kirous.
7. Mutta valituille on valo, ilo ja rauha, ja he perivät maan.
8 Ja silloin valituille annetaan viisaus, ja he kaikki elävät eivätkä enää koskaan tee syntiä, eivät jumalattomuuden eivätkä ylpeyden vuoksi: Mutta viisaat ovat nöyriä.
9 Eivätkä he enää riko, eivätkä he syntiä tee kaikkina elinpäivinään, eivätkä he kuole jumalalliseen vihaan tai kiivauteen, vaan he täyttävät elinpäiviensä luvun. Ja heidän elämänsä lisääntyy rauhassa, ja heidän ilonsa vuodet moninkertaistuvat iankaikkisessa ilossa ja rauhassa, kaikkina elinpäivinään.

LUKU 6

1. Ja tapahtui, kun ihmisten lapset olivat lisääntyneet, että heille syntyi noina päivinä kauniita ja suloisia tyttäriä.
2. Ja enkelit, taivaan lapset, näkivät heidät ja himoitsivat heitä ja sanoivat toisilleen: "Tulkaa, valitkaamme itsellemme vaimoja ihmisten lasten joukosta ja siittäkäämme meille lapsia."
3. Ja Semjâzâ, heidän johtajansa, sanoi heille: "Pelkään, ettette todellakaan suostu tähän tekoon, ja minä yksin joudun maksamaan suuren synnin rangaistuksen."
4. Ja he kaikki vastasivat hänelle ja sanoivat: "Vannokaamme kaikki vala ja sitoutukaamme kaikki keskinäisillä kirouksilla siihen, ettemme hylkää tätä suunnitelmaa, vaan teemme tämän."
5. Sitten he kaikki yhdessä vannoivat ja sitoivat itsensä keskinäisillä kirouksilla sen päälle.
6. Ja heitä oli kaikkiaan kaksisataa; jotka laskeutuivat Jeredin päivinä Hermonin vuoren huipulle, ja he kutsuivat sitä Hermonin vuoreksi, koska he olivat vannoneet ja sitoneet itsensä keskinäisillä kirouksilla sen päällä.
7. Ja nämä ovat heidän johtajiensa nimet: Sêmîazâz, heidän johtajansa, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asââròl, Batâqîjâl, Asââròl, Armên. Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Nämä ovat heidän kymmenpäällikkönsä.

LUKU 7

1. Ja kaikki muutkin ottivat itselleen vaimoja, ja jokainen valitsi itselleen yhden, ja he alkoivat mennä heidän luokseen ja saastuttaa itsensä heidän kanssaan, ja he opettivat heille loitsuja ja taikoja, ja juurien leikkaamista, ja tutustuttivat heidät kasveihin.
2. Ja he tulivat raskaaksi ja synnyttivät suuria jättiläisiä, joiden pituus oli kolmetuhatta kyynärää:
3. Joka kulutti kaikki miesten hankinnat. Ja kun miehet eivät enää kyenneet heitä elättämään,
4. Jättiläiset kääntyivät heitä vastaan ja söivät ihmiskunnan.
5. Ja he alkoivat tehdä syntiä lintuja, petoja, matelijoita ja kaloja vastaan ja syödä toistensa lihaa ja juoda verta.
6. Sitten maa syytti laittomia.

LUKU 8

1. Ja Azâzêl opetti miehiä valmistamaan miekkoja, veitsiä, kilpiä ja rintapanssareita ja teki heille tunnetuksi maan metallit ja niiden työstämisen taidon, sekä rannekorut ja koristeet, ja antimonin käytön, ja silmäluomien kaunistamisen, ja kaikenlaisia kallisarvoisia kiviä ja kaikkia väriaineita.
2. Ja paljon jumalattomuutta syntyi, ja he harjoittivat haureutta, ja heidät johdettiin harhaan ja he turmeltuivat kaikilla teillään. Semjâzâ opetti noituutta ja juurien pistokkaita, Armârôs noituuksien ratkaisemista, Barâqîjâl astrologiaa, Kôkabêl tähtikuvioita, Ezêqêêl pilvien tuntemusta, Araqiêl maan merkkejä, Shamsiêl auringon merkkejä ja Sariêl kuun kiertokulkua. Ja kun ihmiset menehtyivät, he huusivat, ja heidän huutonsa nousi taivaaseen...

LUKU 9

1. Ja sitten Mikael, Uriel, Rafael ja Gabriel katsoivat alas taivaasta ja näkivät paljon verenvuodatuksen maan päällä ja kaiken laittomuuden tapahtuvan maan päällä.
2. Ja he sanoivat toisilleen: "Asumaton maa huutaa heidän huutonsa ääntä taivaan porteille asti."
3. Ja nyt teille, taivaan pyhät, ihmisten sielut esittävät anomuksensa sanoen: "Tuokaa asiamme Korkeimman eteen."
4. Ja he sanoivat ikuisten Herralle: "Herrojen Herra, jumalten Jumala, kuninkaiden Kuningas ja ikuisten Jumala, sinun kirkkautesi valtaistuin pysyy kaikkien ikuisten sukupolvien ajan, ja sinun nimesi on pyhä ja kirkas ja siunattu kaikkien ikuisten ajan!
5. Sinä olet tehnyt kaikki, ja sinulla on valta kaikkeen; ja kaikki on alastonta ja avointa sinun silmissäsi, ja sinä näet kaiken, eikä mikään voi sinulta kätkeytyä.
6. Näet, mitä Azâzêl on tehnyt, joka on opettanut kaikkea vääryyttä maan päällä ja paljastanut iankaikkiset salaisuudet, jotka olivat tallessa taivaassa, joita ihmiset pyrkivät oppimaan:
7. Ja Semjâzâ, jolle Sinä olet antanut vallan hallita tovereitaan.
8. Ja he ovat menneet ihmisten tyttärien luo maan päälle ja maanneet naisten kanssa ja saastuttaneet itsensä ja paljastaneet heille kaikkinaiset synnit.
9. Ja naiset ovat synnyttäneet jättiläisiä, ja koko maa on sen seurauksena täyttynyt verellä ja vääryydellä.
10. Ja nyt, katso, kuolleiden sielut huutavat ja anovat taivaan porteille, ja heidän valitushuutonsa ovat nousseet ylös: eivätkä ne voi lakata niiden laittomien tekojen tähden, joita maan päällä tehdään.
11. Ja Sinä tiedät kaikki asiat ennen kuin ne tapahtuvat, ja Sinä näet nämä asiat ja Sinä sallit ne, etkä Sinä sano meille, mitä meidän on tehtävä niille näiden suhteen.'

LUKU 10

1. Silloin sanoi Korkein, Pyhä ja Suuri, ja lähetti Urielin Lamekin pojan luo ja sanoi hänelle:
2. Mene Nooan luo ja sano hänelle minun nimessäni: "Piiloudu!" ja paljasta hänelle lähestyvä loppu: että koko maa tuhoutuu, ja vedenpaisumus on tulossa koko maan ylle ja tuhoaa kaiken, mitä sen päällä on.
3. Ja nyt neuvokaa häntä, että hän voi paeta ja hänen jälkeläisensä säilyvät kaikille maailman sukupolville.
4. Ja jälleen Herra sanoi Rafaelille: "Sido Azâzêlin kädet ja jalat ja heitä hänet pimeyteen; ja tee aukko erämaahan, joka on Dûdâêlissa, ja heitä hänet sinne."
5. Ja aseta hänen päälleen karkeita ja rosoisia kiviä ja peitä hänet pimeydellä, ja anna hänen asua siinä ikuisesti, ja peitä hänen kasvonsa, ettei hän näe valoa.
6. Ja suuren tuomion päivänä hänet heitetään tuleen. Ja hän parantaa maan, jonka enkelit ovat turmelleet, ja julistaa maan parantumista, että he parantaisivat vitsauksen, ja että kaikki ihmislapset eivät hukkuisi kaikkien niiden salaisten asioiden tähden, jotka Vartijat ovat paljastaneet ja opettaneet pojilleen.
8. Ja koko maa on turmeltunut Azâzêlin opettamien tekojen kautta: hänelle annettakoon kaikki synti.

9. Ja Herra sanoi Gabrielille: "Käykää käsiksi äpäriä ja kelvottomia ja haureuden lapsia vastaan: ja tuhoa haureuden lapset ja Vartijoiden lapset ihmisten keskuudesta ja saattakaa heidät lähtemään: lähettäkää heidät toinen toistaan vastaan, että he tuhoaisivat toisensa taistelussa, sillä heillä ei ole pitkää ikää."
10. Eikä mitään pyyntöä, jonka heidän isänsä sinulta esittävät, täytetä heidän isilleen heidän puolestaan, sillä he toivovat elävänsä iankaikkisen elämän ja että jokainen heistä elää viisisataa vuotta.
11. Ja Herra sanoi Mikaelille: "Mene, sido Semjâzâ ja hänen toverinsa, jotka ovat liittoutuneet naisten kanssa ja saastuttaneet itsensä heidän kanssaan kaikessa heidän epäpuhtaudessaan."
12. Ja kun heidän poikansa ovat surmanneet toisensa ja he ovat nähneet rakkaidensa tuhon, sido heidät lujasti seitsemäksikymmeneksi sukupolveksi maan laaksoihin, heidän tuomionsa ja täyttymyksensä päivään asti, kunnes tuomio, joka on ikuinen ja ikuinen, on saatettu päätökseen.
13. Niinä päivinä heidät viedään tulen syvyyteen, vaivaan ja vankilaan, johon heidät suljetaan ikuisesti.
14. Ja ne, jotka tuomitaan ja tuhotaan, ovat siitä lähtien sidottuja heidän kanssaan kaikkien sukupolvien loppuun asti.
15. Ja tuhoa kaikki turmeltuneiden henget ja Vartijoiden lapset, sillä he ovat tehneet ihmiskunnalle vääryyttä.
16. Tuhoa maan päältä kaikki vääryys ja anna jokaisen pahan työn loppua. Ja vanhurskauden ja totuuden istutus puhkeaa, ja se osoittautuu siunaukseksi; vanhurskauden ja totuuden teot istutetaan totuuteen ja iloon iankaikkisesti.
17 Ja silloin kaikki vanhurskaat pelastuvat ja elävät, kunnes heille syntyy tuhansia lapsia, ja kaikki nuoruutensa ja vanhuutensa päivät he saavat päätökseen rauhassa.
18 Ja silloin koko maa kynnetään vanhurskaudessa, ja kaikkiin istutetaan puita ja ne ovat täynnä siunausta.
19. Sinne istutetaan kaikki ihanat puut ja istutetaan viiniköynnöksiä. Viiniköynnös, jonka sinne istutetaan, tuottaa runsaasti viiniä. Jokainen mitta siitä kylvetään ja tuottaa tuhat öljykuurnaa. Jokainen mitta öljypuuta tuottaa kymmenen öljykuurnaa.
20. Ja puhdista maa kaikesta sorrosta ja kaikesta vääryydestä ja kaikesta synnistä ja kaikesta jumalattomuudesta; ja hävitä maan päältä kaikki saastaisuus, joka maan päällä tapahtuu.
21. Ja kaikki ihmislapset tulevat vanhurskaiksi, ja kaikki kansakunnat tarjoavat palvonnan ja ylistävät minua, ja kaikki kumartavat minua. Ja maa puhdistetaan kaikesta saastaisuudesta ja kaikesta synnistä ja kaikesta rangaistuksesta ja kaikesta piinasta, enkä minä enää koskaan lähetä heitä sen päälle sukupolvesta sukupolveen iankaikkisesti.

LUKU 11

1. Ja noina päivinä minä avaan siunauksen varastokammiot, jotka ovat taivaassa, lähettääkseni ne alas maan päälle ihmisten lasten työn ja vaivannäön ylle.
2. Ja totuus ja rauha yhdistyvät kaikkina maailman päivinä ja kaikkien ihmissukupolvien ajan.

LUKU 12

1. Ennen näitä asioita Hanok oli piilossa, eikä kukaan ihmislapsista tiennyt, missä hän oli piilossa ja missä hän asui ja mitä hänelle oli tapahtunut.
2. Ja hänen toimintansa liittyi Vartijoihin, ja hänen päivänsä olivat pyhien parissa.
3. Ja minä, Eenok, siunasin majesteettiuden Herraa ja aikojen Kuningasta, ja katso! Vartijat kutsuivat minua kirjuri Eenokiksi ja sanoivat minulle:
4. ”Eenok, sinä vanhurskauden kirjoittaja, mene ja julista taivaan vartijoille, jotka ovat jättäneet korkean taivaan, pyhän iankaikkisen paikan, ja saastuttaneet itsensä naisten kanssa ja tehneet niin kuin maan lapset tekevät ja ottaneet itselleen vaimoja: ’Te olette tehneet suuren tuhon maan päällä.’”
5. Eikä teillä ole rauhaa ettekä syntien anteeksiantoa; ja koska he iloitsevat lapsistaan,
6. Rakkaidensa murhan he näkevät, ja lastensa tuhoa he valittavat ja rukoilevat ikuisesti, mutta armoa ja rauhaa te ette saavuta."

LUKU 13

1. Ja Eenok meni ja sanoi: "Asâzêl, sinulla ei ole rauhaa. Sinua vastaan on annettu ankara tuomio, että sinut pannaan kahleisiin.
2. Eikä sinulle anneta suvaitsevaisuutta eikä pyyntöjäsi täytetä opettamasi vääryyden ja kaikkien jumalattomuuden, vääryyden ja synnin tekojen vuoksi, jotka olet ihmisille näyttänyt.
3. Sitten menin ja puhuin heille kaikille yhdessä, ja he kaikki pelkäsivät, ja pelko ja vapina valtasivat heidät.
4. Ja he pyysivät minua laatimaan heidän puolestaan anomuksen, jotta he saisivat anteeksiannon, ja lukemaan heidän anomuksensa taivaan Herran edessä.
5. Sillä siitä lähtien he eivät voineet puhua Hänen kanssaan eivätkä nostaa silmiään taivasta kohti syntiensä häpeän vuoksi, joista heidät oli tuomittu.
6. Sitten kirjoitin heidän anomuksensa ja rukouksen, joka koski heidän henkeään ja heidän tekojaan yksilöinä sekä heidän pyyntöjään anteeksiannosta ja pitkistä päivistä.
7. Ja minä menin ja istuin Danin vesien äärelle, Danin maahan, Hermonin länsipuolen eteläpuolelle. Minä luin heidän anomustaan, kunnes nukahdin.
8. Ja katso, näin unen, ja näyt lankesivat päälleni, ja minä näin näkyjä rangaistuksesta, ja ääni tuli käskemään minua kertomaan sen taivaan pojille ja nuhtelemaan heitä.
9. Ja herätessäni tulin heidän luokseen, ja he kaikki istuivat kokoontuneina itkien Abelsjalissa, joka on Libanonin ja Sênêsêrin välissä, kasvot peitettyinä.
10. Ja minä kerroin heille kaikki näyt, jotka olin nähnyt unessa, ja aloin puhua vanhurskauden sanoja ja nuhdella taivaallisia Vartijoita.

LUKU 14

1. Vanhurskauden sanojen kirja ja iankaikkisten Vartijoiden nuhtelun kirja Pyhän Suuren käskyn mukaisesti tuossa näyssä.

2. Näin unessani, mitä nyt sanon lihan kielellä ja suuni henkäyksellä: jonka Suuri on antanut ihmisille, jotta he sillä keskustelisivat ja sydämellään ymmärtäisivät.
3. Niin kuin Hän on luonut ja antanut ihmiselle kyvyn ymmärtää viisauden sanaa, niin Hän on luonut minutkin ja antanut minulle kyvyn nuhdella Vartijoita, taivaan lapsia.
4. Kirjoitin anomuksesi, ja näyssäni näytti siltä, ettei pyyntöäsi sinulle myönnetä kaikkina iankaikkisina päivinä, ja että tuomio on lopullisesti langetettu sinulle: niin, pyyntöäsi ei sinulle myönnetä.
5. Ja tästä lähtien te ette nouse taivaaseen iankaikkisesti, ja maan kahleissa on annettu säädös sitoa teidät kaikkina maailman päivinä.
6. Ja että te olette ennen nähneet rakkaiden poikienne tuhon, ettekä teillä ole heihin mielisuosiota, vaan he kaatuvat miekkaan teidän edessänne.
7. Eikä pyyntöäsi heidän puolestaan täytetä, eikä edes omaa pyyntöäsi, vaikka itkisit ja rukoilisit ja puhuisit kaikki ne sanat, jotka ovat kirjoittamassani kirjoituksessa.
8. Ja näky näytettiin minulle näin: Katso, näyssä pilvet kutsuivat minua ja usva kutsui minua, ja tähtien kulku ja salamat nopeuttivat ja jouduttivat minua, ja näyssä tuulet saivat minut lentämään ja nostivat minut ylöspäin ja kantoivat minut taivaaseen.
9. Ja minä menin sisään, kunnes lähestyin seinää, joka oli rakennettu kristalleista ja jota ympäröivät tulisielut: ja se alkoi pelottaa minua.
10. Ja minä menin tulisiin kieliin ja lähestyin suurta taloa, joka oli rakennettu kristalleista: ja talon seinät olivat kuin kristalleista tehty mosaiikkilattia, ja sen perustus oli kristallia.
11. Sen katto oli kuin tähtien ja salamoiden polku, ja niiden välissä oli tulisia kerubeja, ja niiden taivaat olivat kirkkaat kuin vesi.
12. Liekehtivä tuli ympäröi muureja, ja sen portaalit roihusivat tulesta.
13. Ja minä menin siihen taloon, ja se oli kuuma kuin tuli ja kylmä kuin jää; siellä ei ollut elämän ihanuuksia; pelko peitti minut, ja vapina valtasi minut.
14. Ja minä vapisten ja vapisten kaaduin kasvoilleni.
15. Ja minä näin näyn, ja katso! siellä oli toinen talo, suurempi kuin edellinen, ja koko portti seisoi avoinna edessäni, ja se oli rakennettu tulen liekeistä.
16. Ja joka suhteessa se oli niin loistokas, suurenmoinen ja laajuinen, etten voi teille kuvailla sen loistoa ja laajuutta.
17. Ja sen lattia oli tulesta, ja sen yläpuolella oli salamoita ja tähtien polku, ja sen kattokin oli liekehtivää tulta.
18. Ja minä katsoin ja näin siinä korkean valtaistuimen; se oli näöltään kuin kristalli ja sen pyörät kuin kirkas aurinko, ja siellä oli näky kerubeista.
19. Ja valtaistuimen alta purkautui liekehtiviä tulenvirtoja, niin etten voinut katsoa niihin.
20. Ja Suuri Kirkkaus istui sillä, ja Hänen vaatteensa loistivat kirkkaammin kuin aurinko ja olivat valkoisemmat kuin mikään lumi.
21. Yksikään enkeleistä ei voinut mennä sisään eikä nähdä hänen kasvojaan hänen suuruutensa ja kirkkauden tähden, eikä mikään liha voinut nähdä häntä.
22. Liekehtivä tuli ympäröi häntä, ja suuri tuli seisoi hänen edessään, eikä kukaan voinut lähestyä häntä. Kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta seisoi hänen edessään, eikä hän tarvinnut neuvonantajaa.
23. Ja kaikkeinpyhimmät, jotka olivat hänen lähellään, eivät lähteneet yöllä eivätkä eronneet hänen luotaan.
24. Ja siihen asti minä olin ollut kasvoillani maassa, vapisten; ja Herra kutsui minua omalla suullaan ja sanoi minulle: "Tule tänne, Eenok, ja kuule minun sanani."
25. Ja yksi pyhistä tuli luokseni ja herätti minut, ja hän nosti minut ylös ja meni oven luo; ja minä kumarsin kasvoni maahan.

LUKU 15

1. Ja Hän vastasi ja sanoi minulle, ja minä kuulin Hänen äänensä: "Älä pelkää, Eenok, sinä vanhurskas mies ja vanhurskauden kirjoittaja. Tule tänne ja kuule minun ääntäni."
2. Ja mene ja sano taivaan Vartijoille, jotka ovat lähettäneet sinut rukoilemaan heidän puolestaan: "Teidän tulisi rukoilla" ihmisten puolesta, eikä ihmisten teidän puolestanne:
3. Miksi te olette jättäneet korkean, pyhän ja iankaikkisen taivaan ja maanneet naisten kanssa, saastuttaneet itsenne ihmisten tyttärillä ja ottaneet itsellenne vaimoja, tehneet niin kuin maan lapset ja siittäneet jättiläisiä poikiksenne?
4. Ja vaikka te olitte pyhiä, hengellisiä, eläen iankaikkista elämää, te olette saastuttaneet itsenne naisten verellä ja siittäneet lapsia lihan verellä, ja ihmislasten tavoin olette himoituneet lihaan ja vereen, niin kuin nekin, jotka kuolevat ja hukkuvat.
5. Sentähden olen minä antanut heille myös vaimoja, että he siittäisivät heidät ja siittäisivät heidän kauttaan lapsia, ettei heiltä näin mitään puuttuisi maan päällä.
6. Mutta sinä olit aiemmin hengellinen, eli iankaikkista elämää ja kuolematon kaikkina maailman sukupolvina.
7. Ja sentähden en ole teille vaimoja määrännyt, sillä taivaan hengellisten asuinsija on taivaassa.
8. Ja nyt jättiläisiä, jotka ovat syntyneet hengistä ja lihasta, kutsutaan maan päällä pahoiksi hengiksi, ja maan päällä on oleva heidän asuinsijansa.
9. Pahat henget ovat lähteneet heidän ruumiistaan; koska he ovat syntyneet ihmisistä, ja pyhistä Vartijoista on heidän alkunsa ja alkuperäinen alkuperänsä; he tulevat olemaan pahoja henkiä maan päällä, ja heitä kutsutaan pahoiksi hengiksi.
10. Taivaan henget asuvat taivaassa, mutta maan henget, jotka ovat syntyneet maan päälle, asuvat maan päällä.
11. Ja jättiläisten henget vaivaavat, sortavat, tuhoavat, hyökkäävät, taistelevat ja tekevät tuhoa maan päällä ja aiheuttavat ongelmia: ne eivät ota ruokaa, mutta silti ne näkevät nälkää ja janoavat ja aiheuttavat loukkauksia. Ja nämä henget nousevat ihmisten lapsia ja naisia vastaan, koska ne ovat heistä lähtöisin.

LUKU 16

1. Jättiläisten teurastuksen, tuhon ja kuoleman päivistä lähtien, niiden lihan sieluista, joiden henget, lähdettyään, tuhoavat ilman tuomiota – näin he tuhoavat aina täyttymyksen päivään asti, suureen tuomioon, jossa

aikakausi täyttyy, Vartijoiden ja jumalattomien yli, niin, se täyttyy kokonaan.
2. Ja nyt mitä tulee Vartijoihin, jotka ovat lähettäneet sinut rukoilemaan heidän puolestaan ja jotka olivat ennen olleet taivaassa, sano heille:
3. "Sinä olet ollut taivaassa, mutta kaikkia salaisuuksia ei ole vielä sinulle paljastettu, ja sinä tiesit arvottomia, ja ne olet sydämesi kovuudessa tehnyt tiettäväksi naisille, ja näiden salaisuuksien kautta naiset ja miehet tekevät paljon pahaa maan päällä."
4. Sano siis heille: "Teillä ei ole rauhaa."

LUKU 17

1. Ja he ottivat minut ja toivat minut paikkaan, jossa siellä olleet olivat kuin liekehtivää tulta, ja halutessaan he ilmestyivät ihmisiksi.
2. Ja he veivät minut pimeyden paikkaan, vuorelle, jonka huippu ulottui taivaaseen.
3. Ja minä näin valojen paikat ja tähtien ja ukkosen aarrekammiot ja äärimmäisissä syvyyksissä, missä oli tulinen jousi ja nuolet ja niiden viin, ja tulinen miekka ja kaikki salamat.
4. Ja he veivät minut elävien vesien luo, lännen tulen luo, joka vastaanottaa jokaisen auringonlaskun.
5. Ja minä tulin tulivirran luo, jossa tuli virtaa kuin vesi ja purkautuu suureen mereen länteen päin.
6. Minä näin suuret joet ja tulin suuren virran ja suuren pimeyden luo ja menin paikkaan, missä ei liha vaella.
7. Näin talven pimeyden vuoret ja paikan, josta kaikki syvyyksien vedet kumpuavat.
8. Minä näin kaikkien maan virtojen suut ja syvyyden suun.

LUKU 18

1. Näin kaikkien tuulten aarrekammiot: näin, kuinka Hän oli varustanut ne koko luomakunnan ja maan lujat perustukset.
2. Ja minä näin maan kulmakiven: minä näin neljä tuulta, jotka kantavat maata ja taivaanvahvuutta.
3. Ja minä näin, kuinka tuulet levittävät taivaan holvia ja asettuvat taivaan ja maan välille: nämä ovat taivaan pilarit.
4. Näin taivaan tuulet, jotka kääntyvät ja tuovat auringon ja kaikkien tähtien kehän auringonlaskuun.
5. Näin tuulien kantavan pilviä maan päällä: näin enkelien polut. Näin maan ääressä taivaanvahvuuden ylhäällä.
6. Ja minä jatkoin matkaani ja näin paikan, joka palaa yötä päivää, missä on seitsemän upeiden kivien vuorta, kolme itään ja kolme etelään päin.
7. Ja itään päin olevat olivat tehty värikkäästä kivestä, helmistä ja hyasintista, ja etelään päin olevat punaisesta kivestä.
8. Mutta keskimmäinen ulottui taivaaseen niinkuin Jumalan valtaistuin, alabasterista, ja valtaistuimen huippu oli safiirista.
9. Ja minä näin liekehtivän tulen. Ja näiden vuorten takana on seutu, suuren maan ääri: siellä taivaat tulivat täydellisiksi.
10. Ja minä näin syvän kuilun, täynnä taivaallisia tulipatsaita, ja niiden keskeltä näin putoavan tulipatsaita, jotka olivat mittaamattomasti samanlaisia kohti korkeutta ja kohti syvyyttä.
11. Ja tuon syvyyden takana näin paikan, jossa ei ollut ylhäällä olevaa taivaankantta eikä sen alla lujasti perustettua maata: sen päällä ei ollut vettä eikä lintuja, vaan se oli autio ja kauhea paikka.
12. Minä näin siellä seitsemän tähteä kuin suuria palavia vuoria, ja minulle, kun tiedustelin niistä,
13. Enkeli sanoi: "Tämä paikka on taivaan ja maan ääri, tästä on tullut vankila tähdille ja taivaan joukolle."
14. Ja tähdet, jotka vierivät tulen yllä, ovat ne, jotka ovat rikkoneet Herran käskyn nousunsa alussa, koska ne eivät tulleet esiin määrättyinä aikoina.
15. Ja Hän vihastui heihin ja sitoi heidät siihen aikaan asti, kunnes heidän syyllisyytensä täytettäisiin, kymmeneksi tuhanneksi vuodeksi.

LUKU 19

1. Ja Uriel sanoi minulle: "Tässä seisovat enkelit, jotka ovat yhdistyneet naisiin, ja heidän henkensä, jotka omaksuvat monia erilaisia muotoja, saastuttavat ihmiskuntaa ja johtavat heidät harhaan uhraamaan demoneille jumalina, täällä he seisovat suuren tuomion päivään asti, jossa heidät tuomitaan, kunnes heidät on lopetettu."
2. Ja myös enkelien naiset, jotka eksyivät, muuttuvat sireeneiksi.
3. Ja minä, Eenok, yksin näin näyn, kaiken lopun: eikä kukaan ole näkevä niin kuin minä olen nähnyt.

LUKU 20

1. Ja nämä ovat niiden pyhien enkelien nimet, jotka valvovat.
2. Uriel, yksi pyhistä enkeleistä, joka on maailman ja Tartaroksen yllä.
3. Rafael, yksi pyhistä enkeleistä, joka on ihmisten henkien yllä.
4. Raguel, yksi pyhistä enkeleistä, joka kostaa valonkappaleiden maailmalle.
5. Mikael, yksi pyhistä enkeleistä, nimittäin hän, joka on asetettu ihmiskunnan parhaan osan ja kaaoksen ylle.
6. Saraqâêl, yksi pyhistä enkeleistä, joka on asetettu hengessä syntiä tekevien henkien ylle.
7. Gabriel, yksi pyhistä enkeleistä, joka on paratiisin, käärmeiden ja kerubimien yllä.
8. Remiel, yksi pyhistä enkeleistä, jotka Jumala asetti nousevien ylle.

LUKU 21

1. Ja jatkoin paikkaan, jossa asiat olivat kaoottisia.
2. Ja minä näin siellä jotakin kauheaa: en nähnyt taivasta ylhäällä enkä lujasti perustettua maata, vaan kaoottisen ja kauhistuttavan paikan.
3. Ja siellä minä näin seitsemän taivaan tähteä sidottuna siihen, kuin suuret vuoret ja tulessa palavat.
4. Sitten minä sanoin: "Minkä synnin tähden heidät on sidottu, ja millä perusteella heidät on heitetty tänne?"

5. Silloin sanoi Uriel, yksi pyhistä enkeleistä, joka oli kanssani ja heidän johtajansa, ja sanoi: "Eenok, miksi kysyt ja miksi olet niin innokas totuuteen?"
6. Nämä ovat taivaan tähtien luvusta, jotka ovat rikkoneet Herran käskyn ja ovat sidottuja tänne, kunnes kymmenentuhatta vuotta, heidän syntiensä edellyttämä aika, on kulunut loppuun.
7. Ja sieltä minä menin toiseen paikkaan, joka oli vielä kauheampi kuin edellinen, ja minä näin kauhistuttavan asian: siellä suuren tulen, joka paloi ja roihusi, ja paikka oli halkeama syvyyteen asti, täynnä suuria laskeutuvia tulipatsaita: en voinut nähdä sen laajuutta tai suuruutta enkä arvata.
8. Silloin minä sanoin: "Kuinka pelottava tämä paikka onkaan ja kuinka kamala katsella!"
9. Silloin Uriel, yksi pyhistä enkeleistä, jotka olivat kanssani, vastasi minulle ja sanoi minulle: "Eenok, miksi sinulla on tällainen pelko ja kauhu?" Ja minä vastasin: "Tämän pelottavan paikan ja tuskan näyn tähden."
10. Ja hän sanoi minulle: "Tämä paikka on enkelien vankila, ja täällä he ovat vangittuina ikuisesti."

LUKU 22

1. Ja sieltä menin toiseen paikkaan, ja hän näytti minulle lännessä toisen suuren ja korkean vuoren ja kovasta kalliosta.
2. Ja siinä oli neljä onteloa, syvää, leveää ja hyvin sileää. Kuinka sileät ovatkaan nuo ontelot, syvät ja pimeät katsella!
3. Silloin Rafael, yksi kanssani olleista pyhistä enkeleistä, vastasi minulle ja sanoi:
4. "Nämä ontot paikat on luotu juuri tätä tarkoitusta varten, että kuolleiden sielujen henget kokoontuisivat sinne, niin, että kaikki ihmislasten sielut kokoontuisivat tänne. Ja nämä paikat on tehty vastaanottamaan heidät heidän tuomionsa päivään asti ja määrättyyn aikaan asti, määrättyyn aikaan asti, kunnes suuri tuomio kohtaa heidät."
5. Minä näin kuolleiden ihmisten lasten henget, ja heidän äänensä nousi taivaaseen ja piti kostoa.
6. Sitten kysyin Rafaelilta, enkeliltä, joka oli kanssani, ja sanoin hänelle: "Kenen tämä henki on, jonka ääni lähtee ja rukoilee?"
7. Ja hän vastasi minulle sanoen: "Tämä on henki, joka lähti Abelista, jonka hänen veljensä Kain surmasi, ja hän ajaa kanteen häntä vastaan, kunnes hänen jälkeläisensä on tuhottu maan päältä ja hänen jälkeläisensä on tuhottu ihmisten jälkeläisten keskuudesta."
8. Sitten kysyin siitä ja kaikista ontoista paikoista: "Miksi yksi erillään toisesta?"
9. Ja hän vastasi minulle ja sanoi minulle: "Nämä kolme on tehty, jotta kuolleiden henget voitaisiin erottaa. Ja tällainen jako on tehty vanhurskaiden hengille, joissa on kuin kirkas vesilähde."
10. Ja niin on tehty syntisille, kun he kuolevat ja heidät haudataan maahan, eikä tuomiota ole pantu heille täytäntöön heidän eläessään.
11. Täällä heidän henkensä erotetaan tässä suuressa tuskassa, kunnes suuri tuomion, rangaistuksen ja piinauksen päivä tulee niille, jotka kiroavat ikuisesti, ja kosto heidän hengellensä. Siellä Hän sitoo heidät ikuisiksi ajoiksi.
12. Ja tällainen jako on tehty niiden hengille, jotka esittävät anomuksensa, jotka paljastavat tuhonsa, kun heidät surmattiin syntisten päivinä.
13. Näin on tehty niiden ihmisten hengille, jotka eivät olleet vanhurskaita, vaan syntisiä, jotka olivat täydellisiä rikkomuksissaan, ja rikkojien hengille. He ovat seuralaisia, mutta heidän henkiään ei tapeta tuomion päivänä eikä heitä sieltä herätetä.
14. Silloin minä ylistin kunnian Herraa ja sanoin: "Kiitetty olkoon minun Herrani, vanhurskauden Herra, joka hallitsee ikuisesti."

LUKU 23

1. Sieltä menin toiseen paikkaan maan äärien länsipuolelle.
2. Ja minä näin palavan tulen, joka jatkui tauotta eikä pysähtynyt kulustaan päivällä eikä yöllä, vaan jatkui tasaisesti.
3. Ja minä kysyin sanoen: "Mikä tämä on, joka ei lepää?"
4. Sitten Raguel, yksi pyhistä enkeleistä, joka oli kanssani, vastasi minulle ja sanoi: "Tämä tulikulku, jonka olet nähnyt, on lännessä oleva tuli, joka vainoaa kaikkia taivaan valoja."

LUKU 24

1. Ja sieltä minä menin toiseen paikkaan maan päällä, ja hän näytti minulle tulivuoren, joka paloi päivää ja yötä.
2. Ja minä menin sen tuolle puolen ja näin seitsemän mahtavaa vuorta, jotka kaikki erosivat toisistaan, ja niiden kivet olivat mahtavia ja kauniita, kokonaisuutena mahtavia, loistokkaan näköisiä ja ulkonäöltään kauniita: kolme itään päin, yksi toisensa päälle rakennettu, ja kolme etelään päin, yksi toisensa päälle rakennettu, ja syviä, rosoisia rotkoja, joista yksikään ei yhdistynyt mihinkään toiseen.
3. Ja seitsemäs vuori oli näiden keskellä, ja se oli niitä korkeampi, kuin valtaistuin; ja tuoksuvia puita ympäröi valtaistuinta.
4. Ja niiden keskellä oli puu, jonka kaltaista en ollut koskaan ennen haistanut, eikä niiden joukossa ollut muitakaan sen kaltaisia: sillä oli tuoksu, joka ylitti kaikki tuoksut, ja sen lehdet, kukat ja puu eivät kuihtu ikuisesti: ja sen hedelmä on kaunis, ja sen hedelmä muistuttaa palmun taateleita.
5. Silloin minä sanoin: "Kuinka kaunis tämä puu onkaan, ja tuoksuva, ja sen lehdet ovat kauniit ja sen kukat näyttävät hyvin ihastuttavilta."
6. Silloin vastasi Mikael, yksi pyhistä ja kunnioitetuista enkeleistä, joka oli kanssani ja heidän johtajansa.

LUKU 25

1. Ja hän sanoi minulle: "Eenok, miksi kysyt minulta puun tuoksusta ja miksi haluat tietää totuuden?"
2. Sitten vastasin hänelle sanoen: "Haluan tietää kaikesta, mutta erityisesti tästä puusta."
3. Ja hän vastasi sanoen: "Tämä korkea vuori, jonka olet nähnyt, jonka huippu on kuin Jumalan valtaistuin, on Hänen valtaistuimensa, jossa Pyhä Suuri, Kunnian Herra, Iankaikkinen Kuningas istuu, kun Hän tulee alas vierailemaan maan päällä hyvyydellään."

4. Ja mitä tähän tuoksuvaan puuhun tulee, ei kenenkään kuolevaisen sallita koskea siihen ennen suurta tuomiota, jolloin Hän kostaa kaikille ja saattaa kaiken täydellisyyteensä ikuisiksi ajoiksi. Se annetaan sitten vanhurskaille ja pyhille.
5. Sen hedelmä on valituille ravinnoksi: se siirretään pyhään paikkaan, Herran, iankaikkisen Kuninkaan, temppeliin.
6 Silloin he iloitsevat ilosta ja riemuitsevat, ja pyhään paikkaan he menevät; ja sen tuoksu on heidän luissaan, ja he elävät pitkän elämän maan päällä, niin kuin sinun isäsi elivät. Eivätkä heidän päivinään murhe, vitsaus, piina tai onnettomuus kosketa heitä.
7. Silloin minä ylistin Kirkkauden Jumalaa, Iankaikkista Kuningasta, joka on valmistanut sellaisia asioita vanhurskaille ja on luonut ne ja luvannut antaa heille.

LUKU 26

1. Ja minä menin sieltä maan keskelle, ja minä näin siunatun paikan, jossa oli puita, joiden oksat pysyivät ja kukkivat kuin katkaistun puun.
2. Ja siellä minä näin pyhän vuoren, ja vuoren alla idässä oli puro, joka virtasi etelään.
3. Ja minä näin itään päin toisen vuoren, korkeamman kuin tämä, ja niiden välissä syvän ja kapean rotkon; siinä virtasi myös puro vuoren alla.
4. Ja sen länsipuolella oli toinen vuori, edellistä matalampi ja vähän korkeutta omaava, ja niiden välissä syvä ja kuiva rotko; ja toinen syvä ja kuiva rotko oli noiden kolmen vuoren äärissä.
5. Ja kaikki rotkot olivat syviä ja kapeita, kovasta kalliosta muodostettuja, eikä niihin oltu istutettu puita.
6. Ja minä ihmettelin kallioita, ja minä ihmettelin rotkoa, niin, minä ihmettelin suuresti.

LUKU 27

1. Silloin minä sanoin: "Mitä varten tämä siunattu maa, joka on kokonaan täynnä puita, ja tämä kirottu laakso niiden välissä on?"
2. Silloin Uriel, yksi pyhistä enkeleistä, joka oli kanssani, vastasi ja sanoi: "Tämä kirottu laakso on niille, jotka ovat kirottuja ikuisesti. Tänne kootaan kaikki kirotut, jotka lausuvat huulillaan sopimattomia sanoja Herraa vastaan ja puhuvat kovia asioita Hänen kunniastaan. Tänne heidät kootaan, ja täällä on heidän tuomionsa paikka."
3. Viimeisinä päivinä heille koituu vanhurskaan tuomion näytelmä vanhurskaiden edessä ikuisesti: täällä armolliset ylistävät kirkkauden Herraa, iankaikkista Kuningasta.
4. Tuomion päivinä edellisten yli he ylistävät Häntä armosta, jonka mukaan Hän on heille heidän osansa määrännyt.
5. Sitten minä siunasin Kirkkauden Herraa, esitin Hänen kirkkautensa ja ylistin Häntä ylistävästi.

LUKU 28

1. Ja sieltä minä menin itään, keskelle aavikon vuoristoa, ja minä näin erämaan, ja se oli yksinäinen, täynnä puita ja kasveja.
2. Ja ylhäältä virtasi vettä.
3. Se virtasi kuin runsas luoteeseen virtaava vesiuoma ja sai pilviä ja kastetta nousemaan joka puolelle.

LUKU 29

1. Ja sieltä menin toiseen paikkaan autiomaassa ja lähestyin tämän vuorijonon itää.
2. Ja siellä minä näin tuoksuvia puita, jotka tuoksuivat suitsukkeelta ja mirhalta, ja puut olivat myös mantelipuun kaltaisia.

LUKU 30

1. Ja näiden tuolle puolen menin kauas itään ja näin toisen paikan, laakson täynnä vettä.
2. Ja siellä oli puu, tuoksuvien puiden, kuten mastiksipuun, värinen.
3. Ja noiden laaksojen seinillä näin tuoksuvaa kanelia. Ja näiden tuolle puolen jatkoin matkaani itään.

LUKU 31

1. Ja minä näin muita vuoria, ja niiden keskellä oli puulehtoja, ja niistä virtasi mettä, jota kutsutaan sararaksi ja galbanumiksi.
2. Ja näiden vuorten takana näin toisen vuoren maan äärien itäpuolella, jolla kasvoi aloe-puita, ja kaikki puut olivat täynnä yrttejä, kuin mantelipuita.
3. Ja kun sitä poltti, se tuoksui makeammalta kuin mikään tuoksu.

LUKU 32

1. Ja näiden tuoksuvien tuoksujen jälkeen, kun katsoin pohjoiseen vuorten yli, näin seitsemän vuorta täynnä valikoituja narduspuita ja tuoksuvia puita ja kanelia ja pippuria.
2. Ja sieltä minä kuljin kaikkien näiden vuorten huippujen yli, kauas maan itään, ja kuljin Erythraean meren yläpuolelle ja menin kauas siitä, ja kuljin enkeli Zotîêlin yli.
3. Ja minä tulin Vanhurskauden Puutarhaan ja näin noiden puiden takana monia suuria puita kasvamassa siellä ja tuoksuvan hyvältä, suuria, hyvin kauniita ja loistavia, ja viisauden puun, josta he syövät ja tuntevat suurta viisautta.
4. Se puu on korkea kuin kuusi, ja sen lehdet ovat kuin johanneksenleipäpuun lehdet, ja sen hedelmät ovat kuin viiniköynnöksen oksat, hyvin kauniit, ja puun tuoksu kantautuu kauas.
5. Sitten minä sanoin: "Kuinka kaunis puu onkaan, ja kuinka viehättävä se onkaan!"
6. Silloin pyhä enkeli Rafael, joka oli kanssani, vastasi minulle ja sanoi: "Tämä on viisauden puu, josta vanha isäsi ja iäkäs äitisi, jotka olivat ennen sinua, söivät, ja he oppivat viisautta ja heidän silmänsä avautuivat, ja he tiesivät olevansa alasti ja heidät ajettiin ulos puutarhasta."

LUKU 33

1. Ja sieltä minä menin maan ääriin ja näin siellä suuria petoja, ja jokainen erosi toisistaan; ja minä näin myös

lintuja, jotka erosivat ulkonäöltään, kauneudeltaan ja ääneltään, yksi erosi toisesta.
2. Ja noiden eläinten itäpuolella minä näin maan ääret, joiden päällä taivas lepää, ja taivaan portit avautuivat.
3. Ja minä näin, kuinka taivaan tähdet tulivat esiin, ja laskin portit, joista ne lähtivät, ja kirjoitin muistiin kaikki niiden aukot, jokaisen yksittäisen tähden erikseen, niiden lukumäärän ja nimien, niiden kiertokulkujen ja sijaintien sekä niiden aikojen ja kuukausien mukaan, kuten Uriel, pyhä enkeli, joka oli kanssani, minulle näytti.
4. Hän näytti minulle kaikki ja kirjoitti ne minulle muistiin: myös niiden nimet hän kirjoitti minulle, sekä niiden lait ja niiden yhtiöt.

LUKU 34

1. Ja sieltä minä menin pohjoiseen, maan ääriin, ja siellä minä näin suuren ja loistavan laitteen koko maan äärissä.
2. Ja tässä minä näin kolme taivaanporttia avautuvan taivaassa: jokaisen läpi puhalsivat pohjoistuulet: kun ne puhaltavat, tulee kylmyyttä, rakeita, pakkasta, lunta, kastetta ja sadetta.
3. Ja toisesta portista ne puhaltavat hyvään tarkoitukseen, mutta kun ne puhaltavat kahdesta muusta portista, se on väkivaltaa ja ahdistusta maan päällä, ja ne puhaltavat väkivaltaisesti.

LUKU 35

1. Ja sieltä minä menin länteen päin maan ääriin ja näin siellä kolme taivaan porttia avoinna, samanlaisia kuin olin nähnyt idässä, yhtä monta porttia ja yhtä monta uloskäyntiä.

LUKU 36

1. Ja sieltä minä menin etelään maan ääriin ja näin siellä kolme avointa taivaanporttia: ja sieltä tuli kastetta, sadetta ja tuulta.
2. Ja sieltä minä menin itään taivaan ääriin ja näin täällä kolme itäistä taivaanporttia avoinna ja pieniä portteja niiden yläpuolella.
3. Taivaan tähdet kulkevat näiden pienten porttien läpi ja juoksevat kurssiaan länteen niille osoitettua polkua pitkin.
4. Ja niin usein kuin näin, minä aina siunasin Kirkkauden Herraa, ja minä jatkoin Kirkkauden Herran siunaamista, joka on tehnyt suuria ja loistavia ihmeitä, näyttääkseen työnsä suuruuden enkeleille ja hengille ja ihmisille, että he voisivat ylistää Hänen työtään ja kaikkea Hänen luomakuntaansa: että he voisivat nähdä Hänen voimansa työn ja ylistää Hänen kättensä suurta työtä ja siunata Häntä ikuisesti.

LUKU 37

1. Toinen näky, jonka hän näki, viisauden näky – jonka näki Hanok, Jeredin poika, Mahalalelin poika, Keenanin poika, Enoksen poika, Setin poika, Aadamin poika.
2. Ja tämä on niiden viisauden sanojen alku, jotka minä korotin ääneni puhuakseni ja sanoakseni niille, jotka maan päällä asuvat: Kuulkaa, te muinaiset miehet, ja nähkää, te jotka tulette myöhemmin, Pyhän sanat, jotka minä puhun Henkien Herran edessä.
3. Olisi parempi julistaa ne vain muinaisille, mutta edes jälkipolville emme pidätä viisauden alkua.
4. Tähän päivään asti Henkien Herra ei ole koskaan antanut sellaista viisautta kuin mitä olen saanut ymmärrykseni mukaan, Henkien Herran hyvän mielisuosion mukaan, joka on antanut minulle iankaikkisen elämän osansa.
5. Minulle annettiin nyt kolme vertausta, ja minä korotin ääneni ja kerroin ne maan päällä asuville.

LUKU 38

1. Ensimmäinen vertaus. Kun vanhurskaiden seurakunta ilmestyy, ja syntiset tuomitaan syntiensä tähden, ja heidät ajetaan pois maan päältä:
2. Ja kun Vanhurskas ilmestyy vanhurskaiden silmien eteen, jonka valitut teot riippuvat Henkien Herrasta, ja valo ilmestyy vanhurskaille ja valituille, jotka asuvat maan päällä, missä silloin on syntisten asuinsija ja missä niiden lepopaikka, jotka ovat kieltäneet Henkien Herran? Parempi heille olisi ollut, jos he eivät olisi syntyneetkään.
3. Kun vanhurskasten salaisuudet paljastetaan ja syntiset tuomitaan, ja jumalattomat ajetaan pois vanhurskaiden ja valittujen luota,
4. Siitä ajasta lähtien ne, jotka omistavat maan, eivät enää ole mahtavia eivätkä korotettuja: Eivätkä he voi katsoa pyhien kasvoja, sillä Herra, Herra, on antanut valonsa näkyä pyhien, vanhurskaiden ja valittujen kasvoille.
5. Silloin kuninkaat ja mahtavat hukkuvat ja heidät annetaan vanhurskaiden ja pyhien käsiin.
6. Ja siitä lähtien kukaan ei ano itselleen armoa Henkien Herralta, sillä heidän elämänsä on päättymässä.

LUKU 39

1. Ja noina päivinä tapahtuu, että valitut ja pyhät lapset laskeutuvat korkeuksista, ja heidän jälkeläisensä tulevat yhdeksi ihmislasten kanssa.
2. Ja noina päivinä Eenok sai kiivauden ja vihan kirjoja sekä levottomuuden ja karkotuksen kirjoja. Eikä heille osoiteta armoa, sanoo Henkien Herra.
3. Ja noina päivinä pyörretuuli vei minut pois maasta ja pudotti minut taivaan ääriin.
4. Ja siellä minä näin toisen näyn, pyhien asunnot ja vanhurskaiden lepopaikat.
5. Silmäni näkivät heidän asuinsijansa Hänen vanhurskaiden enkeliensä luona ja heidän lepopaikkansa pyhien luona. Ja he anoivat ja esittivät ja rukoilivat ihmislasten puolesta, ja vanhurskaus virtasi heidän edessään kuin vesi ja armo kuin kaste maan päällä. Näin on heidän keskuudessaan aina ja ikuisesti.
6a. Ja siinä paikassa silmäni näkivät vanhurskauden ja uskon Valitun,
7a. Ja minä näin hänen asuinpaikkansa Herran siipien alla.
6b. Ja vanhurskaus vallitsee hänen päivinään, ja vanhurskaat ja valitut ovat lukemattomat hänen edessään aina ja iankaikkisesti.
7b. Ja kaikki vanhurskaat ja valitut Hänen edessään ovat vahvoja kuin tulisia valoja, ja heidän suunsa on täynnä siunausta, ja heidän huulensa ylistävät Henkien Herran

nimeä, ja vanhurskaus Hänen edessään ei koskaan katoa, ja oikeamielisyys ei koskaan katoa Hänen edessään.
8. Siellä minä halusin asua, ja henkeni kaipasi sitä asuinsijaa: ja siellä on tähän asti ollut minun osani, sillä näin on minulle määrätty henkien Herran edessä.
9. Noina päivinä minä ylistin ja ylistin Henkien Herran nimeä siunauksin ja ylistyksin, sillä Hän on määrännyt minut siunaukseen ja kunniaan Henkien Herran hyvän tahdon mukaan.
10. Pitkään silmäni katselivat sitä paikkaa, ja minä siunasin ja ylistin Häntä sanoen: "Siunattu olkoon Hän, ja olkoon Hän siunattu alusta ja ikuisesti."
11. Eikä Hänen edessään ole lakkaamatonta. Hän tietää ennen maailman luomista, mikä on ikuisesti ja mikä on oleva polvesta polveen.
12. Ne, jotka eivät nuku, ylistävät sinua: he seisovat sinun kirkkautesi edessä ja ylistävät, ylistävät ja sanovat: "Pyhä, pyhä, pyhä on henkien Herra: Hän täyttää maan hengillä."
13. Ja tässä silmäni näkivät kaikki ne, jotka eivät nuku: he seisovat Hänen edessään ja siunaavat ja sanovat: "Siunattu ole sinä, ja kiitetty olkoon Herran nimi ikuisesti."
14. Ja minun kasvoni muuttuivat, sillä en enää kyennyt katsomaan.

LUKU 40

1. Ja sen jälkeen minä näin tuhansia tuhansia ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, näin lukemattoman ja laskemattoman väkijoukon, joka seisoi Henkien Herran edessä.
2. Ja Herran, Henkien, neljällä sivulla näin neljä läsnäoloa, erilaisia kuin ne, jotka eivät nuku, ja opin heidän nimensä: sillä enkeli, joka kulki kanssani, teki minulle heidän nimensä tiettäväksi ja näytti minulle kaikki kätketyt asiat.
3. Ja minä kuulin noiden neljän läsnäolon äänet, kun he ylistivät kirkkauden Herraa.
4. Ensimmäinen ääni ylistää Henkien Herraa aina ja ikuisesti.
5. Ja toisen äänen minä kuulin siunaavan Valittua ja valittuja, jotka riippuvat Henkien Herrasta.
6. Ja kolmannen äänen kuulin rukoilevan ja esirukoilevan niiden puolesta, jotka maan päällä asuvat ja anovat Henkien Herran nimessä.
7. Ja minä kuulin neljännen äänen torjuvan Saatanat ja kieltävän heitä tulemasta Henkien Herran eteen syyttämään niitä, jotka asuvat maan päällä.
8. Sen jälkeen kysyin rauhan enkeliltä, joka kulki kanssani ja näytti minulle kaiken kätketyn: "Keitä ovat nämä neljä olentoa, jotka olen nähnyt ja joiden sanat olen kuullut ja kirjoittanut muistiin?"
9. Ja hän sanoi minulle: "Ensimmäinen on Mikael, armollinen ja pitkämielinen; ja toinen, joka on asetettu kaikkien ihmislasten sairauksien ja kaikkien haavojen ylle, on Rafael; ja kolmas, joka on asetettu kaikkien voimien ylle, on Gabriel; ja neljäs, joka on asetettu niiden katumuksen ja toivon ylle, jotka perivät iankaikkisen elämän, on nimeltään Fanuel." Ja nämä ovat Herran neljä enkeliä ja neljä ääntä, jotka kuulin noina päivinä.

LUKU 41

1. Ja sen jälkeen minä näin kaikki taivaan salaisuudet, ja kuinka valtakunta on jaettu, ja kuinka ihmisten teot punnitaan vaa'alla.
2. Ja siellä minä näin valittujen asuinsijat ja pyhien asuinsijat, ja silmäni näkivät siellä kaikkien syntisten ajettavan pois, jotka kieltävät Henkien Herran nimen, ja raahattavan pois: eivätkä he voineet kestää rangaistuksen tähden, joka lähtee Henkien Herralta.
3. Ja siellä silmäni näkivät salamoinnin ja ukkosen salaisuudet ja tuulten salaisuudet, kuinka ne jakautuvat puhaltamaan maan yli, ja pilvien ja kasteen salaisuudet, ja siellä näin, mistä ne lähtevät tuohon paikkaan ja mistä ne kastavat pölyisen maan.
4. Ja siellä minä näin suljettuja kammioita, joista tuulet jakautuvat, rakeiden ja tuulten kammion, sumun ja pilvien kammion, ja sen pilvi leijuu maan yllä maailman alusta asti.
5. Ja minä näin auringon ja kuun kammiot, mistä ne lähtevät ja minne ne palaavat, ja niiden loistavan paluun, ja kuinka toinen on toista ylempi, ja niiden majesteettisen kiertoradan, ja kuinka ne eivät poistu kiertoradaltaan, eivätkä ne lisää mitään kiertoradalleen eivätkä ota siitä mitään pois, ja ne pysyvät uskollisina toisilleen sen valan mukaisesti, jolla ne ovat sidotut toisiinsa.
6. Ja ensin aurinko nousee ja kulkee polkuaan Herran, Herran, käskyn mukaan, ja mahtava on Hänen nimensä aina ja ikuisesti.
7. Ja sen jälkeen näin kuun kätketyn ja näkyvän polun, ja se kulkee polkunsa siinä paikassa päivällä ja yöllä – toinen on vastakkaisella paikalla Henkien Herran edessä. Ja he kiittävät ja ylistävät eivätkä lepää; sillä heille on heidän kiitosleponsa.
8. Sillä aurinko vaihtuu usein siunaukseksi tai kiroukseksi, ja kuun kulku on valo vanhurskaille ja pimeys syntisille Herran nimessä, joka teki erotuksen valon ja pimeyden välille ja erotti ihmisten henget ja vahvisti vanhurskaiden henkiä vanhurskautensa nimessä.
9. Sillä ei yksikään enkeli voi estää eikä mikään voima voi estää, sillä hän asettaa heille kaikille tuomarin ja tuomitsee heidät kaikki edessään.

LUKU 42

1. Viisaus ei löytänyt asuinsijaa; silloin sille määrättiin asuinsija taivaissa.
2. Viisaus lähti asettumaan ihmisten lasten keskuuteen, eikä löytänyt asuinsijaa. Viisaus palasi paikalleen ja asettui enkelien joukkoon.
3. Ja vääryys lähti hänen kammioistaan; jota hän ei etsinyt, hän löysi ja asui heidän keskellään, niin kuin sade erämaassa ja kaste janoisessa maassa.

LUKU 43

1. Ja minä näin muita salamoita ja taivaan tähtiä, ja minä näin, kuinka Hän kutsui niitä kaikkia nimillä ja he kuuntelivat Häntä.
2. Ja minä näin, kuinka heidät punnittiin vanhurskaalla vaa'alla valonsa osuuden mukaan: minä näin heidän avaruuksiensa leveyden ja heidän ilmestymispäivänsä, ja

kuinka heidän kiertokulkunsa synnytti salamoita: ja minä näin heidän kiertokulkunsa enkelien lukumäärän mukaan, ja kuinka he pysyvät uskollisina toisilleen.
3. Ja minä kysyin enkeliltä, joka kulki kanssani ja näytti minulle, mikä oli kätketty: "Mitä nämä ovat?"
4. Ja hän sanoi minulle: "Henkien Herra on näyttänyt sinulle niiden vertauskuvallisen merkityksen: nämä ovat niiden pyhien nimet, jotka asuvat maan päällä ja uskovat Henkien Herran nimeen aina ja ikuisesti."

LUKU 44

Myös toinen ilmiö, jonka näin salamoihin liittyen: kuinka jotkut tähdet syntyvät ja muuttuvat salamoiksi eivätkä voi luopua uudesta muodostaan.

LUKU 45

1. Ja tämä on toinen vertaus niistä, jotka kieltävät pyhien asuinsijan ja henkien Herran nimen.
2. Eivätkä taivaaseen he nouse, eivätkä maan päälle he tule: Sellainen on syntisten kohtalo, jotka ovat kieltäneet Henkien Herran nimen, ja jotka näin varjellaan kärsimyksen ja ahdistuksen päivää varten.
3. Sinä päivänä Minun Valittuni istuu kirkkauden valtaistuimella ja koettelee heidän tekojaan, ja heidän lepopaikkojaan on lukemattomia. Ja heidän sielunsa vahvistuvat heissä, kun he näkevät Minun Valittuni ja ne, jotka ovat huutaneet avukseen Minun kirkasta nimeäni:
4. Silloin minä annan Valitun asua heidän keskellään. Ja minä muutan taivaan ja teen siitä ikuisen siunauksen ja valon.
5. Minä muutan maan ja teen siitä siunauksen. Minä annan valittuni asua siinä. Mutta syntiset ja pahantekijät eivät saa astua sinne.
6. Sillä minä olen antanut vanhurskailleni rauhan ja antanut heille oikeuden asua edessäni. Mutta syntisiä odottaa minun tuomioni, niin että minä hävitän heidät maan päältä.

LUKU 46

1. Ja siellä minä näin yhden, jolla oli pitkä elämä, ja hänen päänsä oli valkoinen kuin villa, ja hänen kanssaan oli toinen olento, jonka kasvoilla oli miehen hahmo, ja hänen kasvonsa olivat täynnä armoa, kuin yhden pyhistä enkeleistä.
2. Ja minä kysyin enkeliltä, joka kulki kanssani ja näytti minulle kaikki kätketyt asiat, koskien Ihmisen Poikaa, kuka hän oli ja mistä hän oli, ja miksi hän meni Alkuaikojen kanssa? Ja hän vastasi ja sanoi minulle: "Tämä on Ihmisen poika, jolla on vanhurskaus, jonka luona vanhurskaus asuu, ja joka paljastaa kaikki kätketyt aarteet,
3. Sillä Herra, Herra, on hänet valinnut, ja hänen osansa on Herran edessä iankaikkisesti oikeamielisyydessä.
4. Ja tämä Ihmisen Poika, jonka sinä olet nähnyt, on nostava kuninkaat ja väkevät valtaistuimiltaan ja väkevät valtaistuimiltaan ja avaava väkevien ohjat ja murskaa syntisten hampaat.
5. Ja hän syöksee kuninkaat alas valtaistuimilta ja valtakunnilta, koska he eivät ylistä eivätkä nöyrästi tunnusta, mistä valtakunta on heille annettu.
6. Ja hän painaa väkevien kasvot alas ja täyttää heidät häpeällä. Ja pimeys on heidän asuinsijansa ja madot heidän vuoteensa, eikä heillä ole toivoa nousta vuoteistaan, koska he eivät ylistä Herran, kaikkien henkien, nimeä.
7. Ja nämä ovat ne, jotka tuomitsevat taivaan tähdet ja nostavat kätensä Korkeinta vastaan ja tallaavat maan päällä ja asuvat siinä. Ja kaikki heidän tekonsa osoittavat vääryyttä, ja heidän voimansa lepää heidän rikkauksiensa varassa, ja heidän uskonsa on jumalissa, jotka he ovat tehneet käsillään, ja he kieltävät Henkien Herran nimen,
8. Ja he vainoavat Hänen seurakuntansa taloja ja uskollisia, jotka riippuvat Henkien Herran nimestä.

LUKU 47

1. Ja noina päivinä nousee vanhurskaiden rukous ja vanhurskaiden veri maan päältä Herran, Herran, eteen.
2. Noina päivinä pyhät, jotka ylhäällä taivaissa asuvat, yhdistyvät yhteen ääneen ja anovat, rukoilevat ja ylistävät, ja kiittävät ja ylistävät Henkien Herran nimeä, vanhurskaiden vuodatetun veren puolesta, ja jotta vanhurskaiden rukous ei olisi turhaa Henkien Herran edessä, että heille tapahtuisi tuomio, eivätkä heidän tarvitsisi kärsiä ikuisesti.
3. Niinä päivinä minä näin Alkuaikojen, kun hän istui kirkkautensa valtaistuimelle, ja elävien kirjat avattiin hänen edessään. Ja kaikki hänen joukkonsa, joka on ylhäällä taivaassa, ja hänen neuvonantajansa seisoivat hänen edessään,
4. Ja pyhien sydämet täyttyivät ilosta, sillä vanhurskaiden luku oli uhrattu, ja vanhurskaiden rukous oli kuultu, ja vanhurskaiden veri oli vaadittu Herran, Herran, edessä.

LUKU 48

1. Ja siinä paikassa minä näin vanhurskauden lähteen, joka oli ehtymätön: Ja sen ympärillä oli monta viisauden lähtettä; ja kaikki janoiset joivat niistä ja täyttyivät viisaudella, ja heidän asuinsijansa olivat vanhurskaiden, pyhien ja valittujen luona.
2. Ja sillä hetkellä Ihmisen Poika nimettiin Herran, henkien, läsnäollessa, ja hänen nimensä muistutettiin maailman alkua.
3. Niin, ennen kuin aurinko ja merkit luotiin, ennen kuin taivaan tähdet tehtiin, Hänen nimensä mainittiin Herran, kaikkien henkien, edessä.
4. Hän on vanhurskaille sauva, johon he voivat tukeutua eivätkä kaadu, ja hän on pakanoiden valo ja niiden toivo, jotka ovat levottomia sydämeltään.
5. Kaikki maan päällä asuvaiset lankeavat maahan ja kumartavat hänen edessään, ylistävät, siunaavat ja juhlivat lauluin henkien Herraa.
6. Ja tästä syystä hänet on valittu ja kätketty Hänen edessään, ennen maailman luomista ja ikuisesti.
7. Ja Herran, Herran, viisaus on ilmoittanut hänet pyhille ja vanhurskaille; sillä hän on säilyttänyt vanhurskaiden osan, koska he ovat vihanneet ja halveksineet tätä vääryyden maailmaa ja ovat vihanneet kaikkia sen tekoja ja teitä Herran, Herran, nimessä; sillä hänen nimessään he pelastuvat, ja hänen hyvän tahtonsa mukaan se on tapahtunut heidän elämälleen.

8. Näinä päivinä maan kuninkaat painuvat kasvoiltaan alakuloisiksi ja väkevät, jotka omistavat maan, kättensä tekojen tähden; sillä tuskansa ja kurjuutensa päivänä he eivät voi auttaa itseään.
9. Ja minä annan heidät valittujeni käsiin. Niin kuin oljenkorsi tulessa, niin he palavat pyhien edessä. Niin kuin lyijy veteen he uppoavat vanhurskaiden kasvojen edessä, eikä heistä enää löydetä jälkeäkään.
10. Ja heidän ahdinkonsa päivänä on maan päällä rauha, ja heidän edessään he kaatuvat eivätkä nouse enää. Eikä ole ketään, joka tarttuisi heihin käsillään ja nostaisi heidät. Sillä he ovat kieltäneet Herran, Herran, ja hänen Voideltunsa. Siunattu olkoon Herran, Herran, nimi.

LUKU 49

1. Sillä viisaus vuodatetaan kuin vesi, eikä kunnia katoa hänen edessään iankaikkisesti.
2. Sillä hän on mahtava kaikissa vanhurskauden salaisuuksissa, ja vääryys katoaa kuin varjo, eikä sitä voi enää nähdä; sillä Valittu seisoo Herran edessä, ja hänen kunniansa pysyy aina ja ikuisesti, ja hänen voimansa kaikkien sukupolvien ajan.
3. Ja hänessä asuu viisauden henki ja ymmärtäväinen henki ja ymmärryksen ja voiman henki ja niiden henki, jotka ovat nukahtaneet vanhurskaudessa.
4. Ja hän on tuomitseva salaiset asiat, eikä kukaan voi lausua valheellista sanaa hänen edessään; sillä hän on valittu Herran edessä hänen hyvän tahdon mukaan.

LUKU 50

1. Ja noina päivinä tapahtuu muutos pyhien ja valittujen keskuudessa, ja päivien valo pysyy heidän yllään, ja kirkkaus ja kunnia kääntyvät pyhien puoleen,
2. Ahdistuksen päivänä, jona paha on koottu syntisiä vastaan. Ja vanhurskaat voittavat Henkien Herran nimessä: Ja Hän saa muut todistamaan tämän, jotta he tekisivät parannuksen ja luopuisivat kättensä teoista.
3. Heitä ei kunnioiteta Herran, Herran, nimessä, mutta he pelastuvat hänen nimensä kautta. Ja Herra, Herra, armahtaa heitä, sillä hänen armonsa on suuri.
4. Ja Hän on vanhurskas myös tuomiossaan, eikä hänen kirkkautensa edessä voi pysyä vääryys. Hänen tuomiossaan katumattomat hukkuvat hänen edessään.
5. Ja tästä lähtien minä en armahda heitä, sanoo Herra, Herra.

LUKU 51

1. Ja noina päivinä maa antaa takaisin sen, mikä sille on uskottu, ja Tuonela antaa takaisin sen, minkä se on saanut, ja helvetti antaa takaisin sen, minkä se on velkaa.
2. Ja hän valitsee heidän joukostaan vanhurskaat ja pyhät, sillä heidän pelastuksensa päivä on lähellä.
3. Ja Valittu istuu noina päivinä minun valtaistuimellani, ja hänen suunsa vuodattaa kaikki viisauden ja neuvon salaisuudet: sillä Henkien Herra on antanut ne hänelle ja kirkastanut hänet.
4. Ja noina päivinä vuoret hyppivät kuin pässit, ja kukkulat hyppivät kuin maidosta kylläiset karitsat, ja kaikkien taivaan enkelien kasvot kirkastuvat ilosta.
5. Sillä noina päivinä nousee Valittu, ja maa iloitsee, ja vanhurskaat asuvat siinä, ja valitut vaeltavat siinä.

LUKU 52

1. Ja noiden päivien jälkeen siinä paikassa, jossa olin nähnyt kaikki näyt siitä, mikä on kätketty – sillä minut oli viety pois pyörretuulessa ja ne olivat kantaneet minut länteen.
2. Siellä silmäni näkivät kaikki taivaan salaisuudet, jotka tulevat olemaan: rautavuoren ja kuparivuoren ja hopeisen vuoren ja kultavuoren ja pehmeästä metallista tehdyn vuoren ja lyijyvuoren.
3. Ja minä kysyin enkeliltä, joka kulki minun kanssani, sanoen: "Mitä nämä ovat, jotka minä olen salassa nähnyt?"
4. Ja hän sanoi minulle: "Kaikki tämä, mitä olet nähnyt, palvelee hänen Voideltunsa valtaa, että hän olisi voimakas ja mahtava maan päällä."
5. Ja tuo rauhan enkeli vastasi minulle sanoen: "Odota hetki, niin sinulle paljastetaan kaikki salaiset asiat, jotka ympäröivät Henkien Herraa."
6. Ja nämä vuoret, jotka sinun silmäsi ovat nähneet, rautavuori ja kuparivuori ja hopeinen vuori ja kultavuori ja pehmeästä metallista tehty vuori ja lyijyvuori, kaikki nämä ovat Valitun edessä kuin vaha: tulen edessä, ja kuin vesi, joka virtaa ylhäältä noille vuorille, ja ne tulevat voimattomiksi hänen jalkojensa edessä.
7. Ja noina päivinä tapahtuu, ettei kukaan pelastu, ei kullalla eikä hopealla, eikä kukaan pääse pakoon.
8. Ei ole enää rautaa sodassa, eikä rintahaarniskaa pueta ylle. Pronssi on kelvoton, tina ei ole kelvollinen eikä sitä arvosteta, eikä lyijy ole haluttu.
9. Ja kaikki nämä kielletään ja tuhotaan maan pinnalta, kun Valittu ilmestyy Henkien Herran kasvojen eteen.

LUKU 53

1. Siellä silmäni näkivät syvän laakson, jonka suut olivat avoimet, ja kaikki maan, meren ja saarten asukkaat tuovat hänelle lahjoja ja lahjoja ja kunnianosoituksia, mutta tuo syvä laakso ei tule täyteen.
2. Ja heidän kätensä tekevät laittomia tekoja, ja syntiset ahmivat kaikki, joita he laittomasti sortavat: Silti syntiset tuhotaan Herran, Herran, kasvojen edessä, ja heidät karkotetaan Hänen maansa pinnalta, ja he tuhoutuvat ikuisesti.
3. Sillä minä näin kaikkien rangaistuksen enkelien siellä oleskelevan ja valmistelevan kaikkia Saatanan välikappaleita.
4. Ja minä kysyin rauhan enkeliltä, joka kulki kanssani: "Kenelle he valmistavat näitä välineitä?"
5. Ja hän sanoi minulle: "He valmistavat näitä tämän maan kuninkaille ja mahtaville, jotta heidät siten tuhottaisiin."
6. Ja tämän jälkeen Vanhurskas ja Valittu tuo seurakuntansa huoneen näkyviin: tästä lähtien heitä ei enää estetä Henkien Herran nimessä.
7. Eivätkä nämä vuoret kestä niinkuin maa hänen vanhurskautensa edessä, vaan kukkulat tulevat olemaan

kuin vesilähde, ja vanhurskaat saavat levon syntisten sorrosta.

LUKU 54

1. Ja minä katsoin ja käännyin toiseen osaan maata ja näin siellä syvän laakson, jossa oli palavaa tulta.
2. Ja he toivat kuninkaat ja mahtavat ja alkoivat heittää heitä tähän syvään laaksoon.
3. Ja siellä silmäni näkivät, kuinka he tekivät näistä välikappaleensa, mittaamattoman painoiset rautaketjut.
4. Ja minä kysyin rauhan enkeliltä, joka kulki kanssani, sanoen: "Kenelle näitä kahleita valmistetaan?"
5. Ja hän sanoi minulle: "Näitä valmistellaan Azâzêlin joukoille, jotta he ottaisivat heidät ja heittäisivät heidät täydellisen tuomion syvyyteen, ja he peittäisivät heidän leukansa karkeilla kivillä, kuten Henkien Herra käski."
6. Ja Mikael, Gabriel, Rafael ja Fanuel ottavat heidät kiinni sinä suurena päivänä ja heittävät heidät sinä päivänä palavaan pätsiin, jotta Henkien Herra kostaisi heille heidän vääryytensä, kun he tulivat Saatanan alamaisiksi ja johtivat harhaan ne, jotka maan päällä asuvat.
7. "Ja noina päivinä tulee rangaistus Herralta, ja hän avaa kaikki vesikammiot, jotka ovat taivaiden yläpuolella, ja lähteet, jotka ovat maan alla."
8. Ja kaikki vedet yhdistyvät vesiin: se, mikä on taivaiden yläpuolella, on miehinen, ja se, mikä on maan alla, on naispuolinen.
9. Ja he tuhoavat kaikki maan päällä asuvaiset ja taivaan äärissä asuvat.
10. Ja kun he ovat tunnistaneet maan päällä tekemänsä vääryyden, silloin he tuhoutuvat.

LUKU 55

1. Ja sen jälkeen Päivien Alku katui ja sanoi: "Turhaan olen tuhonnut kaikki maan päällä asuvat."
2. Ja Hän vannoi suuren nimensä kautta: "Tästä lähtien minä en tee niin kenellekään maan päällä asuvalle, ja minä asetan merkin taivaaseen: ja tämä on oleva ikuisen uskollisuuden vala minun ja heidän välillään, niin kauan kuin taivas on maan yläpuolella. Ja tämä on minun käskyni mukainen."
3. Kun olen halunnut ottaa heidät enkelien kädestä kiinni ahdistuksen ja tuskan päivänä tämän tähden, annan rangaistukseni ja vihani pysyä heidän päällänsä, sanoo Jumala, henkien Herra.
4. Te mahtavat kuninkaat, jotka asutte maan päällä, teidän on katsottava Minun Valittuani, kuinka hän istuu kirkkauden valtaistuimella ja tuomitsee Azâzêlia ja kaikkia hänen tovereitaan ja kaikkia hänen joukkojaan Henkien Herran nimessä.

LUKU 56

1. Ja minä näin siellä rangaistuksen enkelien joukkojen menevän, ja heillä oli ruoskia ja rauta- ja pronssiketjuja.
2. Ja minä kysyin rauhan enkeliltä, joka kulki kanssani, sanoen: "Kenelle nämä, jotka pitävät vitsauksia, menevät?"
3. Ja hän sanoi minulle: "Heidän valituilleen ja rakkailleen, että heidät heitettäisiin laakson syvyyksiin."
4. Ja silloin tuo laakso täyttyy heidän valituistaan ja rakkaistaan, ja heidän elämänsä päivät ovat lopussa, eikä heidän harhaanjohtamisensa päiviä enää lasketa.
5. Ja noina päivinä enkelit palaavat ja heittäytyvät itään parttilaisten ja meedialaisten kimppuun. He herättävät kuninkaat, niin että levottomuuden henki valtaa heidät, ja he herättävät heidät valtaistuimiltaan, niin että he karkaavat kuin leijonat pesistään ja kuin nälkäiset sudet laumojensa keskelle.
6. Ja he menevät ylös ja tallaavat hänen valittujensa maan, ja hänen valittujensa maa on heidän edessään puimatanner ja valtatie.
7. Mutta minun vanhurskasteni kaupunki on esteenä heidän hevosilleen. Ja he alkavat taistella keskenään, ja heidän oikea kätensä on väkevä heitä vastaan, eikä mies tunne veljeään eikä poika isäänsä tai äitiään, ennen kuin ruumiilla ei ole enää lukumäärää heidän teurastuksensa jälkeen, ja heidän rangaistuksensa ei ole turha.
8. Niinä päivinä Tuonela avaa kitansa, ja heidät niellään siinä, ja heidän tuhonsa on loppunut; Tuonela nielee syntiset valittujen edessä.

LUKU 57

1. Ja tämän jälkeen tapahtui, että minä näin toisen joukon vankkureita ja niillä ratsastavia miehiä, ja tulevan idästä ja lännestä etelään puhaltavien tuulien mukana.
2. Ja heidän vankkureidensa ääni kuului, ja kun tämä myllerrys tapahtui, taivaan pyhät huomasivat sen, ja maan pilarit siirtyivät paikaltaan, ja niiden ääni kuultiin taivaan toisesta äärestä toiseen, yhdessä päivässä.
3. Ja he kaikki lankeavat maahan ja palvovat Herraa, Herraa. Ja tämä on toisen vertauksen loppu.

LUKU 58

1. Ja minä aloin puhua kolmannen vertauksen vanhurskaista ja valituista.
2. Siunattuja olette te, te vanhurskaat ja valitut, sillä teidän osanne on kirkas.
3. Ja vanhurskaat ovat auringon valossa. Ja valitut iankaikkisen elämän valossa. Heidän elämänsä päivät ovat loputtomat, ja pyhien päivät lukemattomat.
4. Ja he etsivät valoa ja löytävät vanhurskauden Herran luona. Vanhurskailla on rauha Iankaikkisen Herran nimessä.
5. Ja tämän jälkeen sanotaan taivaan pyhille: "Että heidän tulisi etsiä vanhurskauden salaisuudet, uskon perintö." Sillä se on tullut kirkkaaksi kuin aurinko maan päällä, ja pimeys on mennyt.
6. Ja on oleva valo, joka ei koskaan katoa, ja päivien rajaan asti ne eivät tule, sillä pimeys on ensin tuhottu, ja valo on asetettu henkien Herran eteen, ja oikeamielisyyden valo on asetettu ikuisesti henkien Herran eteen.

LUKU 59

1. Noina päivinä silmäni näkivät salamoiden ja valojen salaisuudet ja niiden toteuttamat tuomiot, ja ne sytyttävät siunaukseksi tai kiroukseksi, niin kuin Henkien Herra tahtoo.

2. Ja siellä minä näin ukkosenjyrinän salaisuudet, ja kuinka kun se kaikuu ylhäällä taivaalla, sen ääni kuuluu, ja hän antoi minun nähdä maan päällä täytäntöönpantavat tuomiot, olivatpa ne sitten hyvinvointia ja siunausta varten tai kiroukseksi Herran, Henkien, sanan mukaan.
3. Ja sen jälkeen minulle näytettiin kaikki valojen ja salamoiden salaisuudet, ja ne valaisevat siunaukseksi ja tyydytykseksi.

LUKU 60

1. Vuonna viisisataa, seitsemännessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä Eenokin elinaikana. Tuossa vertauksessa näin, kuinka mahtava järistys sai taivasten taivaat järisemään, ja Korkeimman joukot ja enkelit, tuhat tuhatta ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, järkyttyivät suuresti.
2. Ja Päivien Alku istui kirkkautensa valtaistuimella, ja enkelit ja vanhurskaat seisoivat hänen ympärillään.
3. Ja suuri vapina valtasi minut, ja pelko valtasi minut, ja kupeeni pettivät, ja ohjakseni hajosivat, ja minä kaaduin kasvoilleni.
4. Ja Mikael lähetti toisen enkelin pyhien joukosta, ja hän nosti minut ylös, ja kun hän oli nostanut minut ylös, minun henkeni palasi; sillä en ollut kyennyt kestämään tämän joukon katsetta, taivaan hälinää ja järistystä. Ja Mikael sanoi minulle: "Miksi olet levoton tällaisesta näystä? Tähän päivään asti kesti Hänen armonsa päivä; ja Hän on ollut armollinen ja pitkämielinen niitä kohtaan, jotka asuvat maan päällä."
5. Ja kun tulee se päivä, ja se voima, ja se rangaistus ja se tuomio, jonka Herra, Herra, on valmistanut niille, jotka eivät palvo vanhurskasta lakia, ja niille, jotka kieltävät vanhurskaan tuomion, ja niille, jotka lausuvat Hänen nimeään turhaan – se päivä on valmistettu, valituille liitto, mutta syntisille tuomio.
6. Kun Herran, Henkien, rangaistus lepää heidän päällänsä, se lepää, jotta Herran, Henkien rangaistus ei tulisi turhaan, ja se surmaa lapset äitien kanssa ja lapset isiensä kanssa. Jälkeenpäin tuomio tapahtuu Hänen armonsa ja kärsivällisyytensä mukaan.
7. Ja sinä päivänä kaksi hirviötä erosi, naispuolinen hirviö nimeltä Leviathan, asumaan meren syvyyksissä vesien lähteiden yllä.
8. Mutta uros on nimeltään Behemot, joka asutti rinnallaan autiota erämaata nimeltä Dûidâin, puutarhan itäpuolella, jossa valitut ja vanhurskaat asuvat, jonne isoisäni otettiin ylös, seitsemäs Aadamista, ensimmäinen ihminen, jonka Henkien Herra loi.
9. Ja minä pyysin toista enkeliä, että hän näyttäisi minulle noiden hirviöiden voiman, kuinka ne erotettiin yhtenä päivänä ja heitettiin, toinen meren syvyyksiin ja toinen erämaan kuivalle maalle.
10. Ja hän sanoi minulle: "Sinä ihmisen poika, tässä sinä etsit tietoa siitä, mikä on kätkettyä."
11. Ja toinen enkeli, joka kulki kanssani ja näytti minulle, mikä oli kätkettyä, kertoi minulle, mikä on ensimmäinen ja viimeinen taivaassa korkeudessa ja maan alla syvyydessä ja taivaan äärissä ja taivaan perustuksilla.
12. Ja tuulten kammiot, ja miten tuulet jaetaan, ja miten ne punnitaan, ja miten tuulten portit lasketaan, kukin tuulen voiman ja kuun valojen voiman ja sopivan voiman mukaan: ja tähtien osastot niiden nimien mukaan, ja miten kaikki osastot jaetaan.
13. Ja ukkosenjyrinät niiden osumispaikkojen mukaan, ja kaikki salamoiden osastot, joita ne väijyttävät, ja niiden joukot, joita ne heti tottelevat.
14. Sillä ukkosella on lepopaikkoja, jotka sille on määrätty odottaessaan jylinäänsä; ja ukkonen ja salama ovat erottamattomia, ja vaikka ne eivät olekaan yksi ja jakamaton, ne molemmat kulkevat yhdessä hengen kautta eivätkä erotu toisistaan.
15. Sillä kun salama iskee, ukkonen jylisee, ja henki pitää tauon jylinän aikana ja jakaa sen tasan niiden kesken; sillä niiden jylinän aarreaitta on kuin hiekka, ja jokainen niistä jylinän aikana pidetään kiinni suitsilla ja käännetään takaisin hengen voimalla ja työnnetään eteenpäin maan monien ilmansuuntien mukaan.
16. Ja meren henki on miehinen ja vahva, ja voimansa mahdin mukaan hän vetää sen takaisin ohjaksilla, ja samalla tavalla se ajautuu eteenpäin ja leviää kaikkien maan vuorten keskelle.
17. Ja kuuran henki on hänen oma enkelinsä, ja rakeiden henki on hyvä enkeli.
18. Ja lumen henki on voimansa tähden hylännyt kammionsa – Siellä on erityinen henki, ja se, mikä siitä nousee, on kuin savu, ja sen nimi on pakkanen.
19. Eikä sumun henki ole yhdistynyt heidän kanssaan heidän kammioissaan, vaan sillä on erityinen kammio; sillä sen kulku on loistava sekä valossa että pimeydessä, ja talvella että kesällä, ja sen kammiossa on enkeli.
20. Ja kasteen hengellä on asuinsijansa taivaan äärissä ja se on yhteydessä sadekammioihin, ja sen kulku on talvella ja kesällä; ja sen pilvet ja usvapilvet ovat yhteydessä toisiinsa, ja ne antavat toisilleen.
21. Ja kun sateen henki lähtee kammiostaan, enkelit tulevat ja avaavat kammion ja johtavat sen ulos, ja kun se leviää koko maan ylle, se yhdistyy maan päällä olevaan veteen. Ja aina kun se yhdistyy maan päällä olevaan veteen...
22. Sillä vedet ovat maan asukkaita varten, sillä ne ovat maan ravinto Korkeimmalta, joka on taivaassa. Sentähden on sateellakin määrä, ja enkelit pitävät siitä huolen.
23. Ja nämä asiat minä näin Vanhurskasten puutarhaa kohti.
24. Ja rauhan enkeli, joka oli kanssani, sanoi minulle: "Nämä kaksi hirviötä, jotka on valmistettu Jumalan suuruuden mukaisesti, ruokkivat..."

LUKU 61

1. Ja minä näin noina päivinä, kuinka pitkiä köysiä annettiin noille enkeleille, ja he ottivat itselleen siivet ja lensivät, ja he menivät pohjoista kohti.
2. Ja minä kysyin enkeliltä sanoen hänelle: "Miksi nuo enkelit ovat ottaneet nämä köydet ja lähteneet pois?" Ja hän sanoi minulle: "He ovat menneet mittaamaan."
3. Ja enkeli, joka kulki kanssani, sanoi minulle: "Nämä tuovat vanhurskaiden mitat ja vanhurskaiden köydet vanhurskaille, jotta he pysyisivät Herran, Herran, nimessä aina ja iankaikkisesti."
4. Valitut alkavat asua valittujen kanssa, ja ne ovat ne mitat, jotka uskolle annetaan, ja jotka vahvistavat vanhurskautta.

5. Ja nämä toimenpiteet paljastavat kaikki maan syvyyksien salaisuudet, ja ne, jotka aavikko on tuhonnut, ja ne, jotka pedot ovat syöneet, ja ne, jotka meren kalat ovat syöneet, jotta he palaisivat ja pysyisivät siellä Valitun päivänä; sillä ketään ei tuhota Henkien Herran edessä, eikä ketään voida tuhota.
6. Ja kaikki, jotka ylhäällä taivaassa asuvat, saivat käskyn ja voiman ja yhden äänen ja yhden tulen kaltaisen valon.
7. Ja sitä Yhtä he ensimmäisillä sanoillaan siunasivat, ja ylistivät ja ylistivät viisaasti, ja he olivat viisaita puheessa ja elämän hengessä.
8. Ja Herra asetti Valitun kirkkauden valtaistuimelle. Ja hän on tuomitseva kaikki pyhien teot ylhäällä taivaassa, ja heidän tekonsa punnitaan vaa'alla,
9. Ja kun hän kohottaa kasvonsa tuomitsemaan heidän salaiset tiensä Herran Henkien nimen sanan mukaan ja heidän polkunsa Herran Henkien vanhurskaan tuomion tien mukaan, silloin he kaikki puhuvat yhteen ääneen ja siunaavat ja kirkastavat ja ylistävät ja pyhittävät Herran Henkien nimeä.
10. Ja Hän kutsuu kaikki taivaiden joukot ja kaikki ylhäällä olevat pyhät ja Jumalan joukot, kerubit, serafiinit ja ofanninit, ja kaikki voiman enkelit ja kaikki ruhtinaskuntien enkelit ja Valitun ja muut voimat maan päällä ja vetten yllä.
11. Sinä päivänä kohoaa yksi ääni ja siunataan, kirkastetaan ja korotetaan uskon hengessä, viisauden hengessä, kärsivällisyyden hengessä, armon hengessä, tuomion ja rauhan hengessä ja hyvyyden hengessä, ja kaikki sanovat yhteen ääneen: "Siunattu olkoon Hän, ja olkoon Henkien Herran nimi kiitetty ikuisesti."
12. Kaikki, jotka eivät nuku ylhäällä taivaassa, siunaavat Häntä: Kaikki pyhät, jotka ovat taivaassa, siunaavat Häntä, ja kaikki valitut, jotka asuvat elämän puutarhassa: Ja jokainen valon henki, joka kykenee siunaamaan, kirkastamaan, ylistämään ja pyhittämään Sinun siunattua nimeäsi, ja kaikki liha kirkastaa ja siunaa Sinun nimeäsi ylistävästi aina ja iankaikkisesti.
13. Sillä suuri on Herran, Herran, armo, ja Hän on pitkämielinen, ja kaikki Hänen tekonsa ja kaiken, mitä Hän on luonut, Hän on ilmoittanut vanhurskaille ja valituille Herran, Herran, nimessä.

LUKU 62

1. Ja näin Herra käski kuninkaita ja mahtavia ja ylhäisiä ja maan päällä asuvia ja sanoi: "Avatkaa silmänne ja kohottakaa sarvenne, jos pystytte tunnistamaan Valitun."
2. Ja Herra, Herra, istutti hänet kirkkautensa valtaistuimelle, ja vanhurskauden henki vuodatettiin hänen päälleen, ja hänen suunsa sana surmaa kaikki syntiset, ja kaikki jumalattomat tuhotaan hänen kasvojensa edestä.
3. Ja sinä päivänä nousevat kaikki kuninkaat ja mahtavat, ja ylhäiset ja ne, jotka maan valtaavat, ja he näkevät ja tuntevat, kuinka hän istuu kirkkautensa valtaistuimella, ja vanhurskaus tuomitaan hänen edessään, eikä valheellista sanaa puhuta hänen edessään.
4. Silloin heidät valtaa kipu niinkuin synnyttävän naisen, ja hänellä on tuska synnyttäessään, kun hänen lapsensa menee kohtun suuhun, ja hänellä on tuska synnyttäessään.
5. Ja toinen osa heistä katsoo toiseen, ja he pelästyvät, ja heidän kasvonsa synkistyvät, ja tuska valtaa heidät, kun he näkevät Ihmisen Pojan istuvan kirkkautensa valtaistuimella.
6. Ja kuninkaat ja mahtavat ja kaikki, jotka maan omistavat, kiittävät ja ylistävät häntä, joka hallitsee kaikkea, joka oli kätketty.
7. Sillä alusta asti Ihmisen Poika oli kätkettynä, ja Korkein varjeli hänet voimansa edessä ja ilmoitti hänet valituille.
8. Ja valittujen ja pyhien seurakunta kylvetään, ja kaikki valitut seisovat hänen edessään sinä päivänä.
9. Ja kaikki kuninkaat ja mahtavat ja ylhäiset ja ne, jotka hallitsevat maata, lankeavat kasvoilleen hänen eteensä ja kumartavat ja panevat toivonsa Ihmisen Poikaan ja anovat häneltä armoa ja anovat hänen kädestään.
10. Kuitenkin tuo Henkien Herra painostaa heitä niin, että he lähtevät kiireesti Hänen läsnäolostaan, ja heidän kasvonsa täyttyvät häpeästä, ja pimeys syvenee heidän kasvoilleen.
11. Ja hän antaa heidät enkelien käsiin rangaistavaksi, kostamaan heille, koska he ovat sortaneet hänen lapsiaan ja hänen valittujaan,
12. Ja he ovat katselmus vanhurskaille ja hänen valituilleen. He iloitsevat heistä, sillä Herran, Herran, viha lepää heidän päällänsä ja hänen miekkansa on juovuksissa heidän verestään.
13. Ja vanhurskaat ja valitut pelastuvat sinä päivänä, eivätkä he enää koskaan näe syntisten ja jumalattomien kasvoja.
14. Ja Herra, Herra, asuu heidän yllään, ja Ihmisen Pojan kanssa he syövät ja käyvät lepäämään ja nousevat ylös aina ja ikuisesti.
15. Ja vanhurskaat ja valitut nousevat maasta, eivätkä ole enää synkkiä. Ja heidät puetaan kirkkauden vaatteisiin,
16. Ja nämä ovat elämän vaatteet Herralta, Herralta: teidän vaatteenne eivät vanhene, eikä kunnianne katoa Herran edessä.

LUKU 63

1. Noina päivinä mahtavat ja maan kuninkaat anovat Häntä suomaan heille pienen armonajan rangaistusenkeleitään, joille heidät on annettu, että he voisivat kumartaa Henkien Herran edessä ja tunnustaa syntinsä Hänen edessään.
2. Ja he ylistävät ja ylistävät henkien Herraa ja sanovat: "Siunattu olkoon henkien Herra ja kuninkaiden Herra, ja mahtavien Herra ja rikkaiden Herra, ja kunnian Herra ja viisauden Herra,
3. Ja kaikessa salaisuudessa loistava on Sinun voimasi sukupolvesta sukupolveen, ja Sinun kunniasi iankaikkisesta iankaikkiseen: Syvät ovat kaikki Sinun salaisuutesi ja lukemattomat, ja Sinun vanhurskautesi on mittaamaton.
4. Olemme nyt oppineet, että meidän tulisi ylistää ja siunata kuninkaiden Herraa, Häntä, joka on kaikkien kuninkaiden kuningas.
5. Ja he sanovat: "Jospa meillä olisi lepo, että voisimme ylistää ja kiittää, ja tunnustaa uskomme hänen kirkkautensa edessä!"
6. Ja nyt me kaipaamme pientä lepoa, mutta emme sitä löydä: me tavoittelemme sitä emmekä saavuta: ja valo on kadonnut edestämme, ja pimeys on meidän asuinpaikkamme aina ja iankaikkisesti.

7. Sillä me emme ole uskoneet hänen eteensä, emmekä ylistäneet henkien Herran nimeä emmekä ylistäneet Herraamme, vaan meidän toivomme oli valtakuntamme valtikkassa ja kirkkaudessamme.
8. Ja kärsimyksemme ja ahdistuksemme päivänä Hän ei meitä pelasta, emmekä löydä hengähdystaukoa tunnustukselle, että Herramme on totuudellinen kaikissa teoissaan, tuomioissaan ja oikeudenmukaisuudessaan, eikä Hänen tuomionsa katso henkilöön.
9. Ja me katoamme Hänen kasvojensa edestä tekojemme tähden, ja kaikki syntimme luetaan vanhurskaudessa.
10. Nyt he sanovat itselleen: "Sielumme ovat täynnä epävanhurskasta voittoa, mutta se ei estä meitä vajoamasta sen keskeltä tuonelan taakkaan."
11. Ja sen jälkeen heidän kasvonsa täyttyvät pimeydellä, ja heidät ajetaan pois hänen kasvojensa edestä, ja miekka pysyy hänen kasvojensa edessä heidän keskellään.
12. Näin sanoi Herra, Herra, Herra: "Tämä on Herran, edessä määräys ja tuomio mahtaville, kuninkaille, ylhäisille ja maan omistajille."

LUKU 64

1. Ja muita muotoja näin piilossa tuossa paikassa.
2. Kuulin enkelin äänen sanovan: "Nämä ovat ne enkelit, jotka laskeutuivat maan päälle ja paljastivat sen, mikä oli salattu ihmislapsille, ja viettelivät ihmislapset tekemään syntiä."

LUKU 65

1. Noina päivinä Nooa näki maan vajoavan alas ja sen tuhon lähestyvän.
2. Ja hän nousi sieltä ja meni maan ääriin ja huusi ääneen isoisälleen Eenokille: ja Nooa sanoi kolme kertaa katkeralla äänellä: Kuule minua, kuule minua, kuule minua.
3. Ja minä sanoin hänelle: "Kerro minulle, mitä maan päälle putoaa, että maa on niin pahassa ahdingossa ja järkkyy, etten minä kenties menehtyisi sen mukana?"
4. Ja sen jälkeen maan päällä syntyi suuri meteli, ja taivaasta kuultiin ääni, ja minä kaaduin kasvoilleni.
5. Ja isoisäni Eenok tuli ja seisoi vierelläni ja sanoi minulle: "Miksi olet huutanut minulle katkerasti ja itkenyt?"
6. Ja Herran kasvoilta on lähtenyt käsky maan asukkaille, että heidän tuhonsa on tapahtunut, koska he ovat oppineet kaikki enkelien salaisuudet ja kaiken Saatanan väkivallan ja kaikki heidän voimansa – salaisimmat – ja kaiken niiden voiman, jotka harjoittavat noituutta, ja noituuden voiman ja niiden voiman, jotka tekevät valettuja kuvia koko maalle:
7. Ja kuinka hopea syntyy maan tomusta ja kuinka pehmeä metalli syntyy maasta.
8. Sillä lyijyä ja tinaa ei tuoteta maasta niin kuin ensimmäistä: ne on tuottanut lähde, ja enkeli seisoo siinä, ja tuo enkeli on ylivertainen.
9. Ja sen jälkeen isoisäni Eenok otti minua kädestä kiinni ja nosti minut ylös ja sanoi minulle: "Mene, sillä olen kysynyt Henkien Herralta tätä maan päällä tapahtuvaa myllerrystä."
10. Ja Hän sanoi minulle: "Heidän vääryytensä tähden heidän tuomionsa on päätetty, eikä minä sitä ikuisesti pidätä. Heidän tutkimiensa ja oppimiensa noituuksien tähden maa ja sen asukkaat tuhoutuvat."
11. Ja näillä – heillä ei ole ikuisesti katumuksen sijaa, koska he ovat näyttäneet heille sen, mikä oli kätkettyä, ja he ovat tuomittuja: mutta mitä sinuun tulee, poikani, Henkien Herra tietää, että sinä olet puhdas ja syytön tähän salaisuuksia koskevaan häpeään.
12. Ja Hän on määrännyt sinun nimesi pyhien joukkoon ja varjelee sinut maan päällä asuvien joukossa ja on määrännyt vanhurskaan jälkeläisesi sekä kuninkuuteen että suuriin kunnianosoituksiin, ja jälkeläisistäsi on kumpuava vanhurskaiden ja pyhien lähde ilman lukua ikuisesti.

LUKU 66

1. Ja sen jälkeen hän näytti minulle rangaistuksen enkelit, jotka ovat valmiita tulemaan ja päästämään irti kaikki maan alla olevien vesien voimat tuodakseen tuomion ja tuhon kaikille, jotka asuvat ja asuvat maan päällä.
2. Ja Herra antoi käskyn liikkeelle lähteville enkeleille, etteivät he saisi nostaa vesiä, vaan pitäisivät ne kurissa, sillä nuo enkelit hallitsivat vesien voimia.
3. Ja minä lähdin pois Henokin luota.

LUKU 67

1. Ja noina päivinä minulle tuli Jumalan sana, ja hän sanoi minulle: "Nooa, sinun osasi on tullut minun eteeni, moitteeton osa, paljon rakkautta ja oikeamielisyyttä."
2. Ja nyt enkelit rakentavat puista rakennusta, ja kun he ovat saaneet tuon tehtävän päätökseen, minä asetan käteni sen päälle ja suojelen sitä, ja siitä nousee esiin elämän siemen, ja muutos alkaa, niin ettei maa jää asumattomaksi.
3. Ja minä asetan sinun jälkeläisesi eteeni aina ja ikuisesti, ja minä levitän ne, jotka asuvat sinun kanssasi; he eivät ole hedelmättömiä maan päällä, vaan he ovat siunattuja ja lisääntyvät maan päällä Herran nimessä.
4. Ja Hän vangitsee nuo enkelit, jotka ovat osoittaneet vääryyttä, tuohon palavaan laaksoon, jonka isoisäni Eenok oli aiemmin näyttänyt minulle lännessä kulta-, hopea-, rauta-, pehmeämetalli- ja tinavoiden keskellä.
5. Ja minä näin laakson, jossa oli suuri kuohunta ja vesien kuohuminen.
6. Ja kun kaikki tämä tapahtui, tuosta tulisesta sulasta metallista ja sen kouristukset siinä paikassa synnyttivät rikin hajun, ja se oli yhteydessä noihin vesiin, ja tuo enkelien laakso, jotka olivat johtaneet ihmiskunnan harhaan, paloi tuon maan alla.
7. Ja sen laaksojen läpi kulkevat tulivirrat, joissa rangaistaan näitä enkeleitä, jotka olivat johtaneet harhaan maan päällä asuvat.
8. Mutta nuo vedet palvelevat noina päivinä kuninkaita ja mahtavia ja ylhäisiä ja maan päällä asuvia ruumiin parantamiseksi, mutta hengen rangaistukseksi; nyt heidän henkensä on täynnä himoa, jotta heitä rangaistaan ruumiissaan, sillä he ovat kieltäneet Henkien Herran ja näkevät rangaistuksensa päivittäin, eivätkä kuitenkaan usko Hänen nimeensä.
9. Ja sitä mukaa kuin heidän ruumiidensa palaminen pahenee, vastaava muutos tapahtuu heidän hengessään ikuisesti; sillä Henkien Herran edessä kukaan ei saa lausua turhaa sanaa.

10. Sillä tuomio kohtaa heitä, koska he uskovat ruumiinsa himoon ja kieltävät Herran Hengen.
11. Ja nuo samat vedet tulevat muuttumaan noina päivinä; sillä kun noita enkeleitä rangaistaan näissä vesissä, näiden vesilähteiden lämpötila muuttuu, ja kun enkelit nousevat ylös, tämä lähteiden vesi muuttuu ja kylmenee.
12. Ja minä kuulin Mikaelin vastaavan ja sanovan: "Tämä tuomio, jolla enkelit tuomitaan, on todistus kuninkaille ja mahtaville, jotka omistavat maan."
13. Koska nämä tuomion vedet palvelevat kuninkaiden ruumiiden paranemista ja heidän ruumiidensa himoa; sen tähden he eivät näe eivätkä usko, että nuo vedet muuttuvat ja tulevat ikuisesti palavaksi tuleksi.

LUKU 68

1. Ja sen jälkeen isoisäni Eenok antoi minulle opetuksen kaikista Vertausten kirjan salaisuuksista, jotka hänelle oli annettu, ja hän kokosi ne minulle Vertausten kirjan sanoiksi.
2. Ja sinä päivänä Mikael vastasi Rafaelille ja sanoi: "Hengen voima liikuttaa ja saa minut vapisemaan salaisuuksien tuomion ankaruuden, enkelien tuomion, vuoksi: kuka voi kestää ankaran tuomion, joka on pantu täytäntöön ja jonka edessä he sulavat pois?"
3. Ja Mikael vastasi jälleen ja sanoi Rafaelille: "Kuka on se, jonka sydän ei ole pehmentynyt tästä, ja jonka ohjakset eivät ole järkyttyneet tästä tuomion sanasta, joka on heille langetettu niiden tähden, jotka ovat näin johtaneet heidät ulos?"
4. Ja tapahtui, että kun hän seisoi Henkien Herran edessä, Mikael sanoi Rafaelille näin: "En aio ottaa heidän puoltaan Herran silmien edessä, sillä Henkien Herra on vihastunut heihin, koska he tekevät ikään kuin he olisivat Herra. Siksi kaikki, mikä on kätketty, tulee heidän päälleen ikuisesti; sillä ei enkelillä eikä ihmisellä ole siinä osuutta, vaan yksin he ovat saaneet tuomionsa ikuisesti."

LUKU 69

1. Ja tämän tuomion jälkeen he kauhistuttavat ja saavat heidät vapisemaan, koska he ovat näyttäneet tämän maan asukkaille.
2. Ja katso, noiden enkelien nimet, ja nämä ovat heidän nimensä: ensimmäinen heistä on Samjâzâ, toinen Artâqîfâ ja kolmas Armên, neljäs Kôkabêl, viides Tûrâêl, kuudes Rûmjâl, seitsemäs Dânjâl, kahdeksas Nêqâl, yhdeksäs Barâqêl, kymmenes Azâzêl, yhdestoista Armârôs, kahdestoista Batarjâl, kolmastoista Busasêjal, neljästoista Hanânêl, viidestoista Tûrêl ja kuudestoista Sîmâpêsîêl, seitsemästoista Jetrêl, kahdeksastoista Tûmâêl, yhdeksästoista Tûrêl, kahdeskymmenes Rumâêl, kahdeskymmenesensimmäinen Azâzêl.
3. Ja nämä ovat heidän enkeliensä päälliköt ja heidän nimensä, ja heidän päällikönsä satojen ja viidenkymmenten ja kymmenien yli.
4. Ensimmäisen Jeqônin nimi: se on se, joka eksytti kaikki Jumalan pojat ja vei heidät alas maan päälle ja eksytti heidät ihmisten tyttärien kautta.
5. Ja toisen nimi oli Asbeel: hän antoi Jumalan pyhille pojille pahan neuvon ja johdatti heidät harhaan, niin että he saastuttivat ruumiinsa ihmisten tyttärillä.
6. Ja kolmannen nimi oli Gâdreêl: hän näytti ihmisten lapsille kaikki kuoleman iskut ja johdatti Eevan harhaan ja näytti ihmisten lapsille kuoleman aseet, kilven ja rengaspanssarin ja miekan taisteluun, ja kaikki kuoleman aseet ihmisten lapsille.
7. Ja hänen kädestään he ovat lähteneet niitä vastaan, jotka maan päällä asuvat siitä päivästä ja iankaikkisesti.
8. Ja neljäs oli nimeltään Pênêmûe: hän opetti ihmisten lapsille karvaan ja makean, ja hän opetti heille kaikki heidän viisautensa salaisuudet.
9. Ja hän opetti ihmiskunnalle kirjoittamista musteella ja paperilla, ja siten monet tekivät syntiä iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen ja aina tähän päivään asti.
10. Sillä ihmisiä ei ole luotu sitä varten, että he kynällä ja musteella vahvistaisivat uskonsa.
11. Sillä ihmiset luotiin täsmälleen enkelien kaltaisiksi, tarkoituksenaan pysyä puhtaina ja vanhurskaina, eikä kuolema, joka tuhoaa kaiken, voinut ottaa heitä otteeseensa, mutta tämän tiedon kautta he hukkuvat, ja tämän voiman kautta se kuluttaa minut.
12. Ja viides oli nimeltään Kâsdejâ: tämä näytti ihmisten lapsille kaikki henkien ja demonien pahat lyönnit ja alkion lyönnit kohdussa, jotta se katoaisi, ja sielun lyönnit, käärmeen puremat ja lyönnit, jotka tapahtuvat keskipäivän kuumuudessa, käärmeen poika nimeltä Tabââ'Ēt.
13. Ja tämä on Kâsbeêlin tehtävä, valan päävalan, jonka hän näytti pyhille asuessaan korkealla kirkkaudessa, ja sen nimi on Bîqâ.
14. Tämä enkeli pyysi Mikaelia näyttämään hänelle salaisen nimen, jotta hän voisi lausua sen valassa, niin että ne, jotka paljastivat kaiken salassa olevan ihmislapsille, vapisivat tuon nimen ja valan edessä.
15. Ja tämä on tämän valan voima, sillä se on voimakas ja vahva, ja hän antoi tämän Akâe-valan Mikaelin käteen.
16. Ja nämä ovat tämän valan salaisuudet... Ja ne ovat vahvoja hänen valansa kautta: Ja taivas oli riippuva ennen maailman luomista, ja ikuisesti.
17. Ja sen kautta maa perustettiin veden päälle, ja vuorten salaisista syövereistä kumpuavat ihanat vedet, maailman luomisesta iankaikkisuuteen.
18. Ja tuon valan kautta meri luotiin, ja sen perustukseksi Hän asetti hiekan sen vihan aikaa vastaan, eikä se uskalla ylittää sitä maailman luomisesta iankaikkisuuteen.
19. Ja tuon valan kautta syvyydet lujitetaan, eivätkä ne pysy paikoillaan iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen.
20. Ja tuon valan kautta aurinko ja kuu täydentävät kiertokulkunsa, eivätkä poikkea ikuisesta säädöksestään.
21. Ja tuon valan kautta tähdet täydentävät kiertokulkunsa, ja Hän kutsuu niitä nimillä, ja ne vastaavat Hänelle iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen.
22. Ja samalla tavalla veden ja tuulten ja kaikkien tuulenvireiden henget ja niiden polut kaikista tuulten ilmansuunnista.
23. Ja siellä säilyvät ukkosenjyrinän äänet ja salamoiden valo: ja siellä säilyvät rakeiden kammiot ja huurteen kammiot ja sumun kammiot ja sateen ja kasteen kammiot.
24. Ja kaikki nämä uskovat ja kiittävät Henkien Herraa ja kirkastavat Häntä kaikella voimallaan, ja heidän ruokansa

on jokaisessa kiitosteossa: he kiittävät ja kirkastavat ja ylistävät Henkien Herran nimeä aina ja iankaikkisesti.
25. Ja tämä vala on heille mahtava, ja sen kautta heidät varjellaan ja heidän polkunsa säilyvät, eikä heidän kulkunsa tuhoudu.
26. Ja heidän keskuudessaan oli suuri ilo, ja he siunasivat ja ylistivät ja ylistivät sitä, että Ihmisen Pojan nimi oli ilmoitettu heille.
27. Ja hän istui kirkkautensa valtaistuimelle, ja tuomion määräys annettiin Ihmisen Pojalle, ja hän sai syntiset katoamaan ja tuhoutumaan maan päältä, ja ne, jotka olivat johtaneet maailman harhaan.
28. Heidät sidotaan kahleilla, ja heidät vangitaan tuhon kokoontumispaikkaansa, ja kaikki heidän tekonsa katoavat maan päältä.
29. Ja tästä lähtien ei ole mitään katoavaista; sillä Ihmisen Poika on ilmestynyt ja istuutunut kirkkautensa valtaistuimelle, ja kaikki paha katoaa hänen kasvojensa edestä, ja Ihmisen Pojan sana lähtee liikkeelle ja on vahva henkien Herran edessä.

LUKU 70

1. Ja tämän jälkeen tapahtui, että hänen nimensä hänen elinaikanaan korotettiin tuolle Ihmisen Pojalle ja henkien Herralle niiden joukosta, jotka maan päällä asuvat.
2. Ja hänet nostettiin hengen vaunuille, ja hänen nimensä katosi niiden keskeltä.
3. Ja siitä päivästä lähtien minua ei enää luettu heidän joukkoonsa: ja hän asetti minut kahden tuulen väliin, pohjoisen ja lännen välille, missä enkelit ottivat köydet mitatakseen minulle paikan valituille ja vanhurskaille.
4. Ja siellä minä näin ensimmäiset isät ja vanhurskaat, jotka alusta asti asuivat siinä paikassa.

LUKU 71

1. Ja tämän jälkeen tapahtui, että minun henkeni siirrettiin, ja se nousi taivaisiin. Ja minä näin Jumalan pyhät pojat. He astuivat tulen liekkien päällä. Heidän vaatteensa olivat valkoiset ja heidän vaatteensa, ja heidän kasvonsa loistivat kuin lumi.
2. Ja minä näin kaksi tulivirtaa, ja tuon tulen valo loisti kuin hyasintti, ja minä lankesin kasvoilleni Henkien Herran eteen.
3. Ja enkeli Mikael, yksi arkkienkeleistä, tarttui minua oikeasta kädestäni ja nosti minut ylös ja johdatti minut kaikkiin salaisuuksiin ja näytti minulle kaikki vanhurskauden salaisuudet.
4. Ja hän näytti minulle kaikki taivaan äärien salaisuudet, ja kaikkien tähtien ja kaikkien valonlähteiden kaikki kammiot, mistä ne lähtevät pyhien kasvojen eteen.
5. Ja hän siirsi henkeni taivaitten taivaaseen, ja minä näin siellä ikään kuin kristalleista rakennetun rakenteen, ja noiden kristallien välissä elävän tulen kieliä.
6. Ja minun henkeni näki vyön, joka ympäröi tuon tulisen talon, ja sen neljällä sivulla oli virtoja täynnä elävää tulta, ja ne ympäröivät tuon talon.
7. Ja ympärillä olivat Serafiinit, Kerubit ja Ofanin. Ja nämä ovat ne, jotka eivät nuku, ja vartioivat Hänen kirkkautensa valtaistuinta.
8. Ja minä näin enkeleitä, joita ei voitu laskea, tuhat tuhatta ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ympäröivän sitä huonetta. Ja Mikael, ja Rafael, ja Gabriel, ja Fanuel, ja pyhät enkelit, jotka ovat taivaiden yläpuolella, käyvät sisään ja ulos tuosta huoneesta.
9. Ja he lähtivät siitä huoneesta, ja Mikael ja Gabriel, Rafael ja Fanuel, ja monta pyhää enkeliä lukemattomina.
10. Ja heidän kanssaan Päivien Alku, jonka pää oli valkoinen ja puhdas kuin villa, ja jonka vaatteet olivat sanoinkuvaamattomat.
11. Ja minä kaaduin kasvoilleni, ja koko ruumiini rentoutui, ja henkeni kirkastettiin; ja minä huusin suurella äänellä – – voiman hengellä, ja minua siunattiin, kirkastettiin ja ylistettiin.
12. Ja nämä siunaukset, jotka suustani lähtivät, olivat hyvin mieluisia tuon Aikojen Alkuajolle.
13. Ja tuo Alkuaikojen tuli Mikaelin ja Gabrielin, Rafaelin ja Fanuelin kanssa, tuhansien ja kymmenientuhansien enkelien kanssa, joita oli lukemattomia.
14. Ja hän tuli minun luokseni ja tervehti minua äänellään ja sanoi minulle: "Tämä on Ihmisen Poika, joka on syntynyt vanhurskauteen; ja vanhurskaus pysyy hänen yllään, eikä Alkuaikojen vanhurskaus hylkää häntä."
15. Ja hän sanoi minulle: "Hän julistaa sinulle rauhaa tulevan maailman nimessä; sillä tästä on rauha lähtenyt maailman luomisesta asti, ja niin se on oleva sinulle aina ja ikuisesti."
16. Ja kaikki vaeltavat hänen teitään, sillä vanhurskaus ei koskaan hylkää häntä. Hänen luonaan on heidän asuinsijansa ja hänen luonaan heidän perintönsä, eivätkä he ole hänestä erossa iankaikkisesti.
17. Ja niin on oleva pitkä elämä Ihmisen Pojan luona, ja vanhurskailla on rauha ja oikeamielinen tie, Herran, Herran, nimessä aina ja iankaikkisesti.

LUKU 72

1. Kirja taivaan valojen kiertokuluista, kunkin niiden suhteista luokkien, valta-alueiden ja vuodenaikojen, nimien ja alkuperäpaikkojen sekä kuukausien mukaan, jotka Uriel, pyhä enkeli, joka oli kanssani ja on heidän oppaansa, näytti minulle; ja hän näytti minulle kaikki heidän lakinsa täsmälleen sellaisina kuin ne ovat, ja miten ne ovat kaikkien maailman vuosien suhteen ja iankaikkisuuteen asti, kunnes uusi luominen on saatettu päätökseen, joka kestää iankaikkisesti.
2. Ja tämä on valojen ensimmäinen laki: valonlähde Aurinko nousee taivaan itäisistä porteista ja laskee taivaan länsisistä porteista.
3. Ja minä näin kuusi porttia, joista aurinko nousee, ja kuusi porttia, joista aurinko laskee ja kuu nousee ja laskee näissä portaaleissa, ja tähtien johtajat ja ne, joita ne johdattavat: kuusi idässä ja kuusi lännessä, ja kaikki seurasivat toisiaan täsmälleen vastaavassa järjestyksessä: myös monia ikkunoita näiden porttien oikealla ja vasemmalla puolella.
4. Ja ensin lähtee suuri valonlähde, nimeltään Aurinko, ja sen ympärysmitta on kuin taivaan ympärysmitta, ja se on täynnä valaisevaa ja lämmittävää tulta.
5. Vaunua, jolla hän nousee, tuuli ajaa, ja aurinko laskee taivaalta ja palaa pohjoisen kautta saavuttaakseen itään, ja

sitä ohjataan niin, että hän tulee sopivaan porttiin ja loistaa taivaan kasvoille.
6. Tällä tavoin hän nousee ensimmäisen kuukauden aikana suuressa portaalissa, joka on neljäs noista kuudesta portaalista valettuna.
7. Ja siinä neljännessä portaalissa, josta aurinko nousee ensimmäisen kuukauden aikana, on kaksitoista ikkuna-aukkoa, joista lähtee liekki, kun ne avataan ajallaan.
8. Kun aurinko nousee taivaalla, se tulee esiin tuon neljännen portin kautta kolmekymmentä aamua peräkkäin ja laskee täsmälleen neljänteen porttiin taivaan länsipuolella.
9. Ja tänä aikana päivästä tulee päivittäin pidempi ja yöstä joka yö lyhyempi kolmanteenkymmenenteen aamuun asti.
10. Sinä päivänä päivä on yhdeksännen osan verran yötä pidempi, ja päivä on täsmälleen kymmenen osaa ja yö kahdeksan osaa.
11. Ja aurinko nousee tuosta neljännestä portista ja laskee neljännessä ja palaa viidenteen itäiseen porttiin kolmenkymmenen aamun aikana ja nousee siitä ja laskee viidennessä portissa.
12. Ja sitten päivä pitenee kahdella osalla ja on yksitoista osaa, ja yö lyhenee ja on seitsemän osaa.
13. Ja se palaa itään ja menee kuudenteen porttiin, ja nousee ja laskee kuudennessa porttiin kolmenkymmenentenä yhdentenä aamuna merkkinsä vuoksi.
14. Sinä päivänä päivästä tulee yötä pidempi, ja päivästä tulee kaksinkertainen yö, ja päivästä tulee kaksitoista osaa, ja yöstä tulee kuusi osaa.
15. Ja aurinko nousee ylös lyhentääkseen päivää ja pidentääkseen yötä, ja aurinko palaa itään ja astuu sisään kuudenteen porttiin, ja nousee siitä ja laskee kolmenkymmenen aamun aikana.
16. Ja kun kolmekymmentä aamua on kulunut, päivä lyhenee täsmälleen yhdellä osalla ja siitä tulee yksitoista osaa ja yö seitsemää.
17. Ja aurinko nousee tuosta kuudennesta portista lännessä ja menee itään ja nousee viidennessä portaalissa kolmeksikymmeneksi aamuksi ja laskee jälleen länteen viidennessä länsiportissa.
18. Sinä päivänä päivä lyhenee kahdella osalla ja on kymmen osaa ja yö kahdeksaa osaa.
19. Ja aurinko nousee tuosta viidennestä portista ja laskee lännen viidenteen porttiin ja nousee neljännestä portista aamuyhdeksän ja yhdentoista välillä merkkinsä vuoksi ja laskee länteen.
20. Sinä päivänä päivä ja yö tasaantuvat ja niistä tulee yhtä pitkiä, ja yö ja päivä ovat yhdeksän osaa.
21. Ja aurinko nousee tuosta portaalista ja laskee länteen, ja palaa itään ja nousee kolmekymmentä aamua kolmannesta portaalista ja laskee länteen kolmannesta portaalista.
22. Ja sinä päivänä yöstä tulee päivää pidempi, ja yöstä tulee yötä pidempi, ja päivästä lyhyempi, kunnes kolmantenakymmenentenä aamuna yö pitenee, ja yö on täsmälleen kymmenen osaa ja päivä kahdeksan osaa.
23. Ja aurinko nousee tuosta kolmannesta portista ja laskee kolmanteen porttiin lännessä ja palaa itään, ja kolmenkymmenen aamun ajan se nousee toisesta portista idässä ja samalla tavalla laskee toiseen porttiin taivaan lännessä.
24. Ja sinä päivänä yö on yksitoista osaa ja päivä seitsemän osaa.
25. Ja aurinko nousee sinä päivänä tuosta toisesta portista ja laskee länteen toiseen porttiin ja palaa itään ensimmäiseen porttiin aamuyhdeksäntoista ja laskee ensimmäiseen porttiin taivaan länsipuolella.
26. Ja sinä päivänä yö pitenee ja on kuin kaksinkertainen päivä: ja yö on täsmälleen kaksitoista osaa ja päivä kuusi.
27. Ja aurinko on siten kulkenut kiertoradansa lohkot ja kääntyy jälleen noilla kiertoradansa lohkoilla ja saapuu tuohon porttiin kolmenkymmenen aamun kuluttua ja laskee myös länteen vastapäätä.
28. Ja sinä yönä yö on lyhentynyt pituudeltaan yhdeksänneksellä osalla, ja yöstä on tullut yksitoista osaa ja päivästä seitsemän osaa.
29. Ja aurinko on palannut ja astunut toiseen porttiin idässä ja palaa noihin kiertoradansa osastoihin kolmenkymmenen aamun ajan, nousten ja laskien.
30. Ja sinä päivänä yö lyhenee, ja yö kestää kymmenen osaa ja päivä kahdeksaa.
31. Ja sinä päivänä aurinko nousee tuosta portista ja laskee länteen ja palaa itään ja nousee kolmannesta portista aamuyhdeksäntoista ja laskee taivaan länteen.
32. Sinä päivänä yö lyhenee ja pitenee yhdeksään osaan, ja päivä yhdeksään osaan, ja yö on yhtä suuri kuin päivä ja vuosi on täsmälleen yhtä kuin sen päivät kolmesataakuusikymmentäneljä.
33. Ja päivän ja yön pituus sekä päivän ja yön lyhyys syntyvät – auringon liikkeen kautta nämä erotukset tehdään.
34. Näin sen kulku pitenee päivittäin ja lyhenee yötä päivää.
35. Ja tämä on auringon laki ja kiertokulku, ja sen paluu niin usein kuin se palaa kuusikymmentä kertaa ja nousee, eli se suuri valonlähde, jota kutsutaan auringoksi, aina ja ikuisesti.
36. Ja se, joka näin nousee, on suuri valonlähde, ja se on nimetty niin ulkonäkönsä mukaan, niin kuin Herra käski.
37. Niin kuin hän nousee, niin hän myös laskee eikä laske, eikä lepää, vaan kulkee päivää ja yötä, ja hänen valonsa on seitsemän kertaa kirkkaampi kuin kuun, mutta kooltaan ne ovat molemmat yhtä suuret.

LUKU 73

1. Ja tämän lain jälkeen näin toisen lain, joka käsitteli pienempää valonlähdettä, jonka nimi on Kuu.
2. Ja hänen ympärysmittansa on kuin taivaan ympärysmitta, ja hänen vaununsa, joissa hän matkustaa, ovat tuulen kuljettamia, ja valoa annetaan hänelle määrätty määrä.
3. Ja sen nousu ja lasku vaihtuvat joka kuukausi, ja sen päivät ovat kuin auringon päivät, ja kun sen valo on tasainen, se on yhtä suuri kuin auringon valon seitsemäs osa.
4. Ja näin se nousee. Ja sen ensimmäinen vaihe idässä tulee esiin kolmantenakymmenentenä aamuna: ja sinä päivänä se tulee näkyväksi ja muodostaa teille kuun ensimmäisen vaiheen kolmantenakymmenentenä päivänä yhdessä auringon kanssa portissa, josta aurinko nousee.
5. Ja sen toinen puolisko ulottuu seitsemäsosan verran, ja koko sen ympärysmitta on tyhjä, ilman valoa, lukuun ottamatta yhtä seitsemäsosaa siitä ja neljättätoista osaa sen valosta.

6. Ja kun hän saa seitsemäsosan puolesta valostaan, hänen valonsa on yhtä seitsemäsosaa ja puolta siitä.
7. Ja se laskee auringon mukana, ja kun aurinko nousee, kuu nousee sen mukana ja saa puolet yhdestä osasta valoa, ja sinä yönä, aamunsa alussa, kuun päivän alussa, kuu laskee auringon mukana ja on näkymätön sinä yönä neljäntoista osan ja yhden puolen niistä kanssa.
8. Ja hän nousee sinä päivänä täsmälleen seitsemäsosan verran ja tulee esiin ja vetäytyy auringonnoususta, ja jäljellä olevina päivinään hän kirkastuu jäljellä olevina kolmetoista osana.

LUKU 74

1. Ja minä näin toisen menettelytavan, lain hänelle, ja kuinka tuon lain mukaan hän suorittaa kuukausittaisen kierroksensa.
2. Ja kaikki nämä Uriel, pyhä enkeli, joka on heidän kaikkien johtaja, näytti minulle, ja heidän sijaintinsa, ja minä kirjoitin muistiin heidän sijaintinsa, kuten hän näytti ne minulle, ja minä kirjoitin muistiin heidän kuukausiensa sellaisina kuin ne olivat, ja heidän valojensa ulkonäön, kunnes viisitoista päivää oli kulunut.
3. Yhdessä seitsemäsosassa hän toteuttaa kaiken valonsa idässä ja yhdessä seitsemäsosassa kaiken pimeytensä lännessä.
4. Ja tiettyinä kuukausina hän muuttaa asetuksiaan, ja tiettyinä kuukausina hän kulkee omaa erikoista kurssiaan.
5. Kahden kuukauden kuluttua kuu laskee auringon kanssa: noissa kahdessa keskimmäisessä portissa kolmas ja neljäs.
6. Se kulkee ulos seitsemän päivää, kääntyy ympäri ja palaa takaisin portin kautta, josta aurinko nousee, ja saavuttaa kaiken valonsa: ja se vetäytyy auringosta, ja kahdeksan päivän kuluttua se astuu kuudenteen porttiin, josta aurinko nousee.
7. Ja kun aurinko lähtee neljännestä portista, se kulkee ulos seitsemän päivää, kunnes se lähtee viidennestä ja palaa takaisin seitsemän päivän kuluttua neljänteen porttiin ja saavuttaa kaiken valonsa: ja se vetäytyy ja astuu sisään ensimmäiseen porttiin kahdeksassa päivässä.
8. Ja seitsemän päivän kuluttua hän palaa jälleen neljänteen porttiin, josta aurinko nousee.
9. Näin minä näin heidän sijaintinsa – kuinka kuut nousivat ja aurinko laskivat noina päivinä.
10. Ja jos viisi vuotta lasketaan yhteen, auringolla on kolmekymmentä päivää enemmän aikaa, ja kaikki päivät, jotka sille kertyvät yhden noista viidestä täyteen tähtäävästä vuodesta, ovat yhteensä 364 päivää.
11. Ja auringon ja tähtien ylijäämä on kuusi päivää: viidessä vuodessa kuusi päivää vuodessa tekee 30 päivää: ja kuu jää auringon ja tähtien taakse 30 päivän lukua vastaavasti.
12. Ja aurinko ja tähdet laskevat kaikki vuodet täsmälleen, niin etteivät ne siirrä asemaansa eteenpäin eivätkä viivästytä sitä päivääkään ikuisuuteen, vaan täydentävät vuodet täydellisen oikeudenmukaisesti 364 päivässä.
13. Kolmessa vuodessa on 1092 päivää ja viidessä vuodessa 1820 päivää, joten kahdeksassa vuodessa on 2912 päivää.
14. Pelkästään Kuun päivät ovat kolmessa vuodessa 1062 päivää, ja viidessä vuodessa se on 50 päivää jäljessä: [eli summaan (1770) on lisättävä (1000 ja) 62 päivää].
15. Ja viidessä vuodessa on 1770 päivää, joten kuulla on 8 vuodessa 2832 päivää.
16. [Sillä hän on 8 vuodessa 80 päivää jäljessä], kaikki hänen 8 vuodessa jäljessä olevat päivät ovat 80.
17. Ja vuosi täyttyy tarkasti heidän maailmanasentojensa ja auringon asemien mukaisesti, jotka nousevat porteista, joiden kautta se (aurinko) nousee ja laskee 30 päivän ajan.

LUKU 75

1. Ja tuhansien päämiesten johtajat, jotka on asetettu koko luomakunnan ja kaikkien tähtien ylle, ovat myös tekemisissä neljän välipäivän kanssa, jotka ovat erottamattomia heidän virkastaan vuoden laskennan mukaan, ja nämä suorittavat palvelusta neljänä päivänä, joita ei lasketa vuoden laskennassa.
2. Ja niiden takia ihmiset eksyvät niissä, sillä nuo valonlähteet todella palvelevat maailmanasemilla, yksi ensimmäisessä portaalissa, yksi taivaan kolmannessa portaalissa, yksi neljännessä portaalissa ja yksi kuudennessa portaalissa, ja vuoden tarkka lukeminen tapahtuu sen erillisten 364 aseman kautta.
3. Sillä merkit ja ajat ja vuodet ja päivät, jotka enkeli Uriel minulle näytti, jonka kirkkauden Herra on ikuisiksi ajoiksi asettanut kaikkien taivaan valojen ylle taivaassa ja maailmassa, että ne hallitsevat taivaan pinnalla ja näkyisivät maan päällä ja olisivat johtajia päivälle ja yölle, eli auringolle, kuulle ja tähdille ja kaikille palveleville olennoille, jotka kiertävät kaikkia taivaan vaunuja.
4. Samalla tavoin Uriel näytti minulle kaksitoista ovea, avoinna auringon vaunun kehällä taivaalla, joiden läpi auringonsäteet puhkeavat: ja niistä lämpö leviää maan ylle, kun ne avataan määrättyinä aikoinaan.
5. Ja tuulille ja kasteen hengelle, kun ne avataan, seisoen avoinna taivaissa päissään.
6. Mitä tulee kahteentoista taivaanporttiin maan äärissä, joista lähtevät aurinko, kuu ja tähdet ja kaikki taivaan teot idässä ja lännessä.
7. Niiden vasemmalla ja oikealla puolella on useita ikkunoita auki, ja yksi ikkuna määrättynä aikana tuottaa lämpöä, vastaavasti kuin nämä tekevät niitä ovia, joista tähdet tulevat esiin, niin kuin Hän on käskenyt niitä, ja joihin ne laskeutuvat lukumääränsä mukaisesti.
8. Ja minä näin taivaassa vaunuja, jotka kulkivat maailmassa, noiden porttien yläpuolella, joissa pyörivät ikuisesti laskemattomat tähdet.
9. Ja yksi on suurempi kuin kaikki muut, ja se kulkee halki koko maailman.

LUKU 76

1. Ja maan äärissä näin kaksitoista porttia avoinna taivaan kaikkiin ilmansuuntiin, joista tuulet lähtevät ja puhaltavat maan yli.
2. Kolme niistä on avoinna taivaan pinnalla ja kolme lännessä ja kolme taivaan oikealla puolella ja kolme vasemmalla.

3. Ja kolme ensimmäistä ovat idän puoleiset, ja kolme pohjoisen puoleiset, ja kolme sen jälkeen etelän vasemmalla puolella olevat, ja kolme lännen puoleiset.
4. Neljän näistä kautta tulevat siunauksen ja vaurauden tuulet, ja noista kahdeksasta tulevat vahingolliset tuulet: kun ne lähetetään, ne tuovat tuhoa koko maalle ja sen päällä oleville vesille ja kaikille siinä asuville ja kaikelle, mikä on vedessä ja maalla.
5. Ja ensimmäinen tuuli noista porteista, jota kutsutaan itätuuleksi, tulee ulos ensimmäisestä portista, joka on idässä, kallistuen etelään: siitä tulee autius, kuivuus, kuumuus ja tuho.
6. Ja toisesta portista keskellä tulee sopiva, ja siitä tulee sadetta ja hedelmällisyyttä ja vaurautta ja kastetta; ja kolmannesta portista, joka on pohjoisessa, tulee kylmyyttä ja kuivuutta.
7. Ja näiden jälkeen tulevat etelätuulet kolmesta portista: niistä ensimmäisestä, itään kallistuvasta portista, tulee kuuma tuuli.
8. Ja sen vieressä olevan keskimmäisen portaalin kautta tulee esiin tuoksuvia tuoksuja, kastetta ja sadetta, vaurautta ja terveyttä.
9. Ja kolmannesta portista, joka on lännessä, tulee kastetta ja sadetta, heinäsirkkoja ja autiutta.
10. Ja näiden jälkeen pohjoistuulet: seitsemännestä portista idässä tulevat kaste ja sade, heinäsirkat ja autius.
11. Ja keskimmäisestä portista tulee suoraan suuntaan terveys, sade, kaste ja vauraus; ja kolmannen portin kautta lännessä tulevat pilvi, huurre, lumi, sade, kaste ja heinäsirkat.
12. Ja näiden [neljän] jälkeen tulevat länsituulet: pohjoiseen liittyvän ensimmäisen portin kautta tulevat kastetta ja huurretta, kylmyyttä, lunta ja pakkasta.
13. Ja keskimmäisestä portista tulee kastetta ja sadetta, vaurautta ja siunausta; ja viimeisen portin kautta, joka on etelään päin, kuivuutta ja autioitusta, polttamista ja tuhoa.
14. Ja taivaan neljän ilmansuunnan kaksitoista porttia ovat siten valmiit, ja kaikki niiden lait ja kaikki niiden vitsaukset ja kaikki niiden siunaukset olen näyttänyt sinulle, poikani Metusalah.

LUKU 77

1. Ja ensimmäistä ilmansuuntaa kutsutaan idäksi, koska se on ensimmäinen: ja toista eteläksi, koska Korkein laskeutuu sinne, niin, sinne aivan erityisessä merkityksessä laskeutuu Hän, joka on ikuisesti siunattu.
2. Ja läntistä puolta kutsutaan pienentyneeksi, koska siellä kaikki taivaan valot himmenevät ja laskevat.
3. Ja neljäs neljännes, nimeltään pohjoinen, on jaettu kolmeen osaan: ensimmäinen niistä on ihmisten asumista varten: ja toinen sisältää vesimeriä ja syvyyksiä ja metsiä ja jokia ja pimeyttä ja pilviä; ja kolmas osa sisältää vanhurskauden puutarhan.
4. Minä näin seitsemän korkeaa vuorta, korkeampia kaikkia maan päällä olevia vuoria; ja niistä nousee huurre, ja päivät, ajat ja vuodet kuluvat.
5. Näin maan päällä seitsemän jokea, suurempia kuin kaikki muut joet: yksi niistä lännestä laskee vetensä Suureen mereen.
6. Ja nämä kaksi tulevat pohjoisesta mereen ja vuodattavat vetensä itään Erythraeanmereen.
7. Ja loput neljä tulevat pohjoisen puolelle omalle merelleen, kaksi heistä Erythraeanmerelle ja kaksi Suureenmereen ja purkautuvat sinne, ja jotkut sanovat: erämaahan.
8. Näin seitsemän suurta saarta meressä ja mantereella: kaksi mantereella ja viisi Suuressa meressä.

LUKU 78

1. Ja auringon nimet ovat seuraavat: ensimmäinen Orjârês ja toinen Tômâs.
2. Ja kuulla on neljä nimeä: ensimmäinen nimi on Asônjâ, toinen Eblâ, kolmas Benâsê ja neljäs Erâe.
3. Nämä ovat ne kaksi suurta valonlähdettä: niiden ympärysmitta on kuin taivaan ympärysmitta, ja molempien ympärysmitta on yhtä suuri.
4. Auringon kehällä on seitsemän valonosaa, joita siihen lisätään enemmän kuin kuuhun, ja sitä siirtyy tietyissä määrin, kunnes auringon seitsemäs osa on käytetty loppuun.
5. Ja ne laskeutuvat ja kulkevat lännen porteista ja tekevät kierroksensa pohjoisesta ja tulevat ulos itäisten porttien kautta taivaan pinnalle.
6. Ja kun kuu nousee, neljästoistaosa siitä näkyy taivaalla: valo tulee täyteen siinä: neljäntenätoista päivänä se saavuttaa valonsa.
7. Ja viisitoista osaa valoa siirtyy hänelle viidenteentoista päivään asti, jolloin hänen valonsa on valmis, vuodenmerkin mukaan, ja hänestä tulee viisitoista osaa, ja kuu kasvaa neljäntoista osan lisäämisen myötä.
8. Ja kuu hiipuessaan vähenee ensimmäisenä päivänä neljääntoista osaan valoaan, toisena kolmeentoista osaan valoaan, kolmantena kahteentoista, neljännenä yhteentoista, viidentenä kymmeneen, kuudentena yhdeksään, seitsemäntenä kahdeksaan, kahdeksantena seitsemään, yhdeksäntenä kuuteen, kymmenentenä viiteen, yhdentenätoista neljään, kahdentenatoista kolmeen, kolmantenatoista kahteen, neljännenätoista puoleen seitsemäsosaan, ja kaikki jäljellä oleva valonsa katoaa kokonaan viidentenätoista.
9. Ja joinakin kuukausina kuukaudessa on kaksikymmentäyhdeksän päivää ja kerran kaksikymmentäkahdeksan.
10. Ja Uriel näytti minulle toisen lain: milloin valo siirtyy kuuhun, ja kummalta puolelta aurinko sen siirtää kuuhun.
11. Koko sinä aikana, kun kuu kasvaa valossaan, se siirtää valonsa itseensä, kun se on vastapäätä aurinkoa neljäntoista päivän ajan, sen valo on täydessä taivaassa, ja kun se on kauttaaltaan valaistu, sen valo on täydessä taivaassa.
12. Ja ensimmäisenä päivänä sitä kutsutaan uudeksikuuksi, sillä sinä päivänä valo koittaa sen ylle.
13. Hänestä tulee täysikuu täsmälleen sinä päivänä, kun aurinko laskee länteen, ja idästä hän nousee yöllä, ja kuu paistaa koko yön, kunnes aurinko nousee hänen ylleen ja kuu näkyy aurinkoa vastapäätä.
14. Sillä puolella, josta kuun valo tulee esiin, se taas hiipuu, kunnes kaikki valo katoaa ja kaikki kuukauden päivät ovat päättyneet, ja sen kehä on tyhjä, valoton.
15. Ja kolme kuukautta hän tekee kolmestakymmenestä päivästä, ja aikanaan hän tekee kolme kuukautta, joissa

kussakin on kaksikymmentäyhdeksän päivää, joiden aikana hän suorittaa hiipumisensa ensimmäisessä aikajaksossa ja ensimmäisessä portaalissa sataseitsemänkymmentäseitsemän päivää.
16. Ja lähtöaikanaan hän ilmestyy kolmeksi kuukaudeksi, joista jokainen kestää kolmekymmentä päivää, ja kolmeksi kuukaudeksi hän ilmestyy, joista jokainen kestää kaksikymmentäyhdeksän päivää.
17. Yöllä hän näyttää mieheltä kahdenkymmenen päivän ajan joka kerta, ja päivällä hän näyttää taivaalta, eikä hänessä ole mitään muuta kuin hänen valonsa.

LUKU 79

1. Ja nyt, poikani, olen näyttänyt sinulle kaiken, ja kaikkien taivaan tähtien laki on täydellinen.
2. Ja hän näytti minulle kaikki nämä lait jokaista päivää ja jokaista hallituskautta ja jokaista vuotta ja sen alkamista varten ja sille määrätyn järjestyksen joka kuukausi ja joka viikko:
3. Ja kuun hiipuminen, joka tapahtuu kuudennessa portaalissa: sillä tässä kuudennessa portaalissa sen valo on täydellistynyt, ja sen jälkeen on hiipumisen alku:
4. Ja hiipuminen, joka tapahtuu ensimmäisessä portaalissa sen ajassa, kunnes sata seitsemänkymmentäseitsemän päivää on kulunut: viikkojen mukaan laskettuna, kaksikymmentäviisi viikkoa ja kaksi päivää.
5. Hän putoaa auringosta ja tähtien järjestyksestä taakse täsmälleen viisi päivää yhden jakson aikana, ja kun tämä paikka, jonka näet, on kuljettu.
6. Sellainen on kuva ja luonnos jokaisesta valonlähteestä, jonka arkkienkeli Uriel, heidän johtajansa, minulle näytti.

LUKU 80

1. Ja noina päivinä enkeli Uriel vastasi ja sanoi minulle: "Katso, minä olen näyttänyt sinulle kaiken, Eenok, ja olen paljastanut sinulle kaiken, jotta näkisit tämän auringon ja tämän kuun, ja taivaan tähtien johtajat ja kaikki ne, jotka niitä kääntävät, heidän tehtävänsä ja aikansa ja lähtönsä."
2. Ja syntisten päivinä vuodet lyhenevät, ja heidän siemenensä viipyy heidän maillaan ja pelloillaan, ja kaikki maan päällä muuttuu, eikä ilmesty ajallaan: ja sade pidätetään, ja taivas pidättää sen.
3. Ja noina aikoina maan hedelmät ovat takaperin eivätkä kasva ajallansa, ja puiden hedelmät pidätetään ajallansa.
4. Ja kuu muuttaa järjestystään, eikä ilmesty ajallaan.
5. Ja noina päivinä aurinko nähdään ja hän matkustaa illalla suuren vaunun reunalla lännessä, ja hän loistaa kirkkaammin kuin valon järjestyksen mukaan.
6. Ja monet tähtien päälliköt rikkovat määrätyn järjestyksen. Ja nämä muuttavat kiertoratojaan ja tehtäviään, eivätkä ilmesty heille määrättyinä vuodenaikoina.
7. Ja koko tähtien järjestys kätkeytyy syntisiltä, ja maan päällä olevien ajatukset harhaanjohtavat heitä, ja heidän tiensä muuttuvat kaikilta teiltään, niin, he harhaanjohtavat ja pitävät niitä jumalina.
8. Ja heitä kohtaa pahuus moninkertaistuu, ja heitä kohtaa rangaistus, niin että he kaikki tuhoutuvat.

LUKU 81

1. Ja hän sanoi minulle: "Tarkkaile, Eenok, näitä taivaallisia tauluja ja lue, mitä niihin on kirjoitettu, ja merkitse jokainen yksittäinen seikka."
2. Ja minä tarkkailin taivaallisia tauluja ja luin kaiken, mitä niihin oli kirjoitettu, ja ymmärsin kaiken, ja luin kirjan kaikista ihmiskunnan teoista ja kaikista maan päällä elävistä lihan lapsista aina kaukaisimpiin sukupolviin asti.
3. Ja heti minä kiitin suurta Herraa, ikuista kunnian Kuningasta, sillä Hän on tehnyt kaikki maailman teot, ja minä ylistin Herraa Hänen kärsivällisyytensä tähden ja siunasin Häntä ihmislasten tähden.
4. Ja sen jälkeen minä sanoin: "Autuas on se mies, joka kuolee vanhurskaudessa ja hyvyydessä, josta ei ole kirjoitettu vääryyden kirjaa, eikä jota vastaan löydetä tuomion päivää."
5. Ja nuo seitsemän pyhää toivat minut ja asettivat minut maan päälle taloni oven eteen ja sanoivat minulle: 'Ilmoita kaikki pojallesi Metusalahille ja osoita kaikille lapsillesi, ettei mikään liha ole vanhurskas Herran silmissä, sillä Hän on heidän Luojansa.'
6. Yhden vuoden ajan jätämme sinut poikasi luokse, kunnes annat viimeiset käskysi, että opettaisit lapsiasi ja kirjoittaisit sen heille ja todistaisit kaikille lapsillesi; ja toisena vuonna he ottavat sinut keskuudestaan.
7. Olkoon sydämesi vahva, sillä hyvät julistavat vanhurskautta hyville; vanhurskaat iloitsevat vanhurskaiden kanssa ja ylistävät toisiaan.
8. Mutta syntiset kuolevat syntisten kanssa, ja luopio laskeutuu luopion kanssa.
9. Ja ne, jotka tekevät vanhurskautta, kuolevat ihmisten tekojen tähden ja heidät otetaan pois jumalattomien tekojen tähden.
10. Ja noina päivinä he lakkasivat puhumasta minulle, ja minä tulin kansani luo, siunaten maailman Herraa.

LUKU 82

1. Ja nyt, poikani Metusalah, kaikki nämä asiat minä kerron sinulle ja kirjoitan sinulle muistiin, ja olen paljastanut sinulle kaiken ja antanut sinulle kirjoja kaikista näistä: säilytä siis, poikani Metusalah, isäsi kädestä ottamat kirjat ja pidä huoli, että annat ne maailman sukupolville.
2. Minä olen antanut viisautta sinulle ja lapsillesi, ja lapsillesi, jotka sinulle tulevat, että he antaisivat sen lapsilleen sukupolvesta sukupolveen, tämän viisauden, joka ylittää heidän ymmärryksensä.
3. Ja ne, jotka sen ymmärtävät, eivät nuku, vaan kuuntelevat korvillaan oppiakseen tämän viisauden, ja se miellyttää niitä, jotka sitä syövät, paremmin kuin hyvää ruokaa.
4. Siunattuja ovat kaikki vanhurskaat, siunattuja ovat kaikki ne, jotka vaeltavat vanhurskauden tietä eivätkä tee syntiä niin kuin syntiset, kaikkien päiviensä laskemisessa, joina aurinko kulkee taivaan halki, astuen sisään ja poistuen porteista kolmenkymmenen päivän ajan tuhansien tähtien päiden kanssa, yhdessä neljän niiden välissä olevan kanssa, jotka jakavat vuoden neljä osaa, jotka johtavat niitä ja astuvat niiden mukana neljä päivää.

5. Niiden takia ihmiset tekevät virheen eivätkä ota niitä huomioon koko vuoden laskennassa; niin, ihmiset tekevät virheen eivätkä tunnista niitä oikein.
6. Sillä ne kuuluvat vuoden laskentaan ja ovat todella kirjoitettuina siihen ikuisesti, yksi ensimmäisessä portissa ja yksi kolmannessa, ja yksi neljännessä ja yksi kuudennessa, ja vuosi on päättynyt kolmessasadassaankuusikymmentäneljässä päivässä.
7. Ja sen kertomus on tarkka ja sen muistiin merkitty laskenta täsmällinen; sillä valonlähteet, kuukaudet, juhlat, vuodet ja päivät on Uriel näyttänyt ja paljastanut minulle, jolle koko maailman luomakunnan Herra on alistanut taivaan joukot.
8. Ja hänellä on valta yön ja päivän yli taivaassa, niin että hän saa valon valaisemaan ihmisiä – aurinkoa, kuuta ja tähtiä ja kaikkia taivaan voimia, jotka pyörivät pyöreissä vaunuissaan.
9. Ja nämä ovat tähtien järjestykset, jotka asettuvat paikoilleen ja vuodenaikoihinsa ja juhliinsa ja kuukausiinsa.
10. Ja nämä ovat niiden nimet, jotka johtavat heitä, jotka valvovat, että he saapuvat paikalle aikoinaan, järjestyksessään, vuodenaikoinaan, kuukausinaan, valtakausinaan ja asemissaan.
11. Heidän neljä johtajaansa, jotka jakavat vuoden neljä osaa, astuvat ensin; ja heidän jälkeensä kaksitoista järjestöjen johtajaa, jotka jakavat kuukaudet; ja kolmellesadallekuudellekymmenelle päivälle on tuhansien ihmisten päämiehet, jotka jakavat päivät; ja neljälle välipäivälle on johtajat, jotka jakavat vuoden neljä osaa.
12. Ja nämä tuhansien päämiehet ovat sijoittuneet johtajan ja johtajan väliin, kukin aseman takana, mutta heidän johtajansa muodostavat jaon. Ja nämä ovat niiden johtajien nimet, jotka jakavat vuoden neljään osaan, jotka on määrätty: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal ja Nârêl.
13. Ja niiden johtajien nimet, jotka johtavat heitä: Adnâr'êl, ja Îjâsûsa'êl ja 'Elômê'êl – nämä kolme seuraavat järjestöjen johtajia,
14. ja yksi seuraa niiden järjestöjen kolmea johtajaa, jotka seuraavat niiden asemien johtajia, jotka jakavat vuoden neljään osaan.
15. Vuoden alussa nousee ensimmäisenä hallitsemaan Melkejâl, jonka nimi on Tam'âinî ja aurinko, ja kaikki hänen hallituskautensa päivät ovat yhdeksänkymmentäyksi päivää.
16. Ja nämä ovat merkkejä päivistä, jotka nähdään maan päällä hänen valtansa päivinä: hiki, kuumuus ja tyyneys; ja kaikki puut kantavat hedelmää, ja lehdet puhkeavat kaikkiin puihin, ja vehnän sato, ja ruusukukat ja kaikki kukat, jotka puhkeavat pellolle, mutta talvikauden puut kuihtuvat.
17. Ja nämä ovat heidän alaistensa johtajien nimet: Berka'êl, Zêlebs'êl ja vielä yksi, tuhannen pään suuruinen, nimeltään Hîlûjâsĕph; ja tämän johtajan päivät ovat päättymässä.
18. Hänen jälkeensä seuraava johtaja on Hêl'emmêlêk, jota kutsutaan loistavaksi auringoksi, ja hänen valonsa päivät ovat kaikki yhdeksänkymmentäyksi päivää.
19. Ja nämä ovat hänen päiviensä merkit maan päällä: hehku ja kuivuus, ja puut kypsyttävät hedelmänsä ja tuottavat kaikki hedelmänsä kypsinä ja valmiina, ja lampaat parittuvat ja tulevat kantaviksi, ja kaikki maan hedelmät ja kaikki, mitä pellolla on, ja viinikuurna. Nämä tapahtuvat hänen valtansa päivinä.
20. Nämä ovat noiden tuhansien päämiesten nimet, järjestys ja johtajat: Gîdâ'îjal, Kê'êl ja Hê'êl, ja niihin lisätyn tuhannen päämiehen nimi on Asfâ'êl'; ja hänen valtansa päivät ovat päättymässä.

LUKU 83

1. Ja nyt, poikani Metusalah, minä näytän sinulle kaikki näyt, jotka olen nähnyt, ja kerron ne sinulle.
2. Näin kaksi näkyä ennen kuin otin vaimon, ja toinen oli aivan erilainen: ensimmäisen, kun opettelin kirjoittamaan; toisen, ennen kuin otin äitisi, kun näin kauhean näyn. Ja niiden johdosta rukoilin Herraa.
3. Olin laskeutunut makuulle isoisäni Mahalalelin taloon, kun näin näyssä, kuinka taivas romahti, kaatui ja putosi maan päälle.
4. Ja kun se putosi maahan, näin, kuinka maa nielaistiin suureen syvyyteen, ja vuoret riippuivat vuorten päällä, ja kukkulat vajosivat kukkuloiden päälle, ja korkeat puut repäistiin rungoistaan ja heittäytyivät alas ja upposivat syvyyteen.
5. Ja sen jälkeen suuhuni putosi sana, ja minä korotin ääneni huutaakseni kovaan ääneen ja sanoin: "Maa on tuhoutunut."
6. Ja isoisäni Mahalalel herätti minut, kun makasin hänen lähellään, ja sanoi minulle: "Miksi itket noin, poikani, ja miksi teet noin valituksen?"
7. Ja minä kerroin hänelle koko näyn, jonka olin nähnyt, ja hän sanoi minulle: "Kauhean asian olet nähnyt, poikani, ja vakavan tärkeä on unenäkysi maan kaikkien synnin salaisuuksista: sen täytyy vajota syvyyteen ja tuhoutua suurella tuholla."
8. Ja nyt, poikani, nouse ja ano kirkkauden Herralta, koska olet uskova, että maan päälle jäisi jäännös eikä Hän tuhoaisi koko maata.
9. Poikani, kaikki tämä tulee taivaasta maan päälle, ja maan päällä on oleva suuri tuho.
10. Sen jälkeen nousin ja rukoilin ja anoin ja anelin ja kirjoitin rukoukseni maailman sukupolville, ja minä näytän kaiken sinulle, poikani Metusalah.
11. Ja kun olin mennyt alas ja nähnyt taivaan ja auringon nousevan idästä ja kuun laskevan länteen, ja muutamia tähtiä ja koko maan ja kaiken, niin kuin Hän oli sen alussa tuntenut, silloin minä siunasin tuomion Herraa ja ylistin Häntä, koska Hän oli saanut auringon nousemaan idän ikkunoista, ja hän nousi ja nousi taivaan pinnalle ja lähti liikkeelle ja kulki jatkuvasti hänelle näytettyä polkua.

LUKU 84

1. Ja minä nostin käteni vanhurskaudessa ja siunasin Pyhää ja Suurta, ja puhuin suuni henkäyksellä ja lihan kielellä, jonka Jumala on tehnyt ihmislapsille, että he sillä puhuisivat, ja Hän antoi heille henkäyksen ja kielen ja suun, jotta he sillä puhuisivat:
2. "Siunattu ole sinä, Herra, Kuningas, suuri ja mahtava suuruudessasi, koko taivaan luomakunnan Herra, kuninkaiden Kuningas ja koko maailman Jumala. Ja sinun voimasi, kuninkuutesi ja suuruutesi pysyy aina ja ikuisesti,

ja kautta kaikkien sukupolvien sinun valtakuntasi; ja kaikki taivaat ovat sinun valtaistuimesi ikuisesti, ja koko maa sinun jalkojesi astinlauta ikuisesti."
3. Sinä olet luonut ja sinä hallitset kaikkea, eikä mikään ole sinulle liian vaikeaa. Viisaus ei poistu valtaistuimesi paikalta eikä käänny pois sinun läsnäolostasi. Ja sinä tiedät ja näet ja kuulet kaiken, eikä mikään ole sinulta piilossa, sillä sinä näet kaiken.
4. Ja nyt taivaasi enkelit ovat syyllisiä rikkomukseen, ja ihmisten lihassa pysyy vihasi suureen tuomiopäivään asti.
5. Ja nyt, oi Jumala ja Herra ja Suuri Kuningas, minä pyydän ja anelen Sinua täyttämään rukoukseni, jättämään minulle jälkeläisiä maan päälle, etkä tuhoaisi kaikkea ihmislihaa, etkä tekisi maasta asumattoman, niin että seuraisi ikuinen tuho.
6. Ja nyt, Herrani, hävitä maan päältä liha, joka on herättänyt vihasi, mutta vanhurskauden ja oikeamielisyyden liha istuta iankaikkisen siemenen istutukseksi, äläkä peitä kasvojasi palvelijasi rukoukselta, oi Herra.

LUKU 85

1. Ja tämän jälkeen näin toisen unen, ja näytän koko unen sinulle, poikani.
2. Ja Eenok korotti äänensä ja puhui pojalleen Metusalahille: "Sinulle, poikani, minä puhun: kuule minun sanojani -- kallista korvasi isäsi unenäylle."
3. Ennen kuin otin äitisi Ednan, näin näyssä vuoteellani, ja katso, maasta nousi härkä, ja se härkä oli valkoinen; ja sen jälkeen tuli hieho, ja tämän mukana tuli kaksi härkää, toinen musta ja toinen punainen.
4. Ja tuo musta härkä puski punaisen ja ajoi takaa sitä pitkin maata, enkä sen jälkeen enää voinut nähdä punaista härkää.
5. Mutta tuo musta härkä kasvoi ja tuo hieho kulki sen mukana, ja minä näin, että siitä lähti monia härkiä, jotka muistuttivat sitä ja seurasivat sitä.
6. Ja tuo lehmä, tuo ensimmäinen, lähti ensimmäisen sonnin luota etsimään tuota punaista, mutta ei löytänyt sitä ja valitti suurella valitusvirrellä sitä ja etsi sitä.
7. Ja minä katselin, kunnes ensimmäinen härkä tuli hänen luokseen ja rauhoitti hänet, eikä hän siitä lähtien enää itkenyt.
8. Ja sen jälkeen hän synnytti toisen valkoisen sonnin, ja sen jälkeen hän synnytti monta sonnin ja mustan lehmän.
9. Ja minä näin unessani, kuinka valkoinen härkä kasvoi ja siitä tuli suuri valkoinen härkä, ja hänestä lähti monia valkoisia härkiä, ja ne muistuttivat häntä. Ja ne alkoivat siittää monia valkoisia härkiä, jotka muistuttivat heitä, yksi toisensa jälkeen, jopa monia.

LUKU 86

1. Ja taas minä näin silmilläni nukkuessani, ja minä näin taivaan ylhäällä, ja katso, tähti putosi taivaasta, ja se nousi ja söi ja laidunti noiden härkien keskellä.
2. Ja sen jälkeen minä näin suuret ja mustat härät, ja katso, ne kaikki vaihtoivat karsinansa ja laidunmaansa ja karjansa ja alkoivat asua toistensa kanssa.
3. Ja taas minä näin näyssä ja katsoin taivasta kohti, ja katso, minä näin monien tähtien laskeutuvan ja heittäytyvän taivaasta alas tuolle ensimmäiselle tähdelle, ja niistä tuli härkiä noiden karjaeläinten joukossa ja ne laidunsivat niiden kanssa niiden keskellä.
4. Ja minä katsoin niitä ja näin, ja katso, ne kaikki päästivät ulos suolistonsa kuin hevoset ja alkoivat peittää härkien lehmiä, ja ne kaikki tulivat tiineiksi ja synnyttivät norsuja, kameleita ja aaseja.
5. Ja kaikki härät pelkäsivät niitä ja säikähtivät niitä ja alkoivat purra hampaillaan ja syödä ja puskea sarvillaan.
6. Ja he alkoivat lisäksi syödä noita härkiä; ja katso, kaikki maan lapset alkoivat vapista ja vapista heidän edessään ja paeta heitä.

LUKU 87

1. Ja taas minä näin, kuinka ne alkoivat puskea toisiaan ja ahmia toisiaan, ja maa alkoi huutaa ääneen.
2. Ja minä nostin katseeni jälleen taivasta kohti, ja näin näyssä, ja katso, taivaasta tuli olentoja, jotka olivat valkoisten miesten kaltaisia: ja neljä lähti siitä paikasta ja kolme heidän kanssaan.
3. Ja nuo kolme, jotka olivat viimeksi tulleet esiin, tarttuivat minua kädestäni ja nostivat minut ylös, pois maan sukupolvien luota, ja nostivat minut korkealle paikalle, ja näyttivät minulle tornin, joka oli koholla korkealle maan yläpuolelle, ja kaikki kukkulat olivat alempia.
4. Ja yksi sanoi minulle: "Pysy täällä, kunnes näet kaiken, mitä tapahtuu noille norsuille, kameleille ja aaseille ja tähdille ja härjille ja kaikille niille."

LUKU 88

1. Ja minä näin yhden noista neljästä, jotka olivat tulleet esiin ensin, ja hän otti kiinni taivaalta pudonneen ensimmäisen tähden ja sitoi sen kädet ja jalat ja heitti sen syvyyteen; nyt tuo syvyys oli kapea ja syvä, ja kauhea ja pimeä.
2. Ja yksi heistä veti miekan ja antoi sen noille norsuille, kameleille ja aaseille; silloin ne alkoivat lyödä toisiaan, ja koko maa järisi heidän takiaan.
3. Ja kun minä katselin näyssä, katso, yksi noista neljästä, jotka olivat tulleet esiin, kivitti heidät taivaasta ja kokosi ja otti kaikki suuret tähdet, joiden ruumiinosat olivat kuin hevosten, ja sitoi ne kaikki käsistä ja jaloista ja heitti ne maan syvyyteen.

LUKU 89

1. Ja yksi noista neljästä meni valkoisen härän luo ja opetti hänelle salaisuuden, ilman että hän olisi pelännyt: hän syntyi häräksi ja hänestä tuli mies, ja hän rakensi itselleen suuren aluksen ja asui siinä; ja kolme härkää asui hänen kanssaan tuossa aluksessa ja ne peittyivät.
2. Ja jälleen minä nostin katseeni taivasta kohti ja näin korkean katon, jossa oli seitsemän vesipuroa, ja nuo purot virtasivat paljon vettä aitaukseen.
3. Ja minä näin taas, ja katso, suihkulähteitä avautui tuon suuren aitauksen pinnalla, ja vesi alkoi paisua ja nousta

pinnalle, ja minä näin tuon aitauksen, kunnes koko sen pinta oli veden peitossa.
4. Ja vesi, pimeys ja usva lisääntyivät sen yllä; ja kun katsoin veden korkeutta, vesi oli noussut tuon aitauksen korkeuden yläpuolelle ja virtasi tuon aitauksen yli, ja se seisoi maan päällä.
5. Ja kaikki tuon aitauksen karja koottiin yhteen, kunnes näin, kuinka ne upposivat ja nielaistiin ja hukkuivat siihen veteen.
6. Mutta tuo alus kellui veden päällä, samalla kun kaikki härät, norsut, kamelit ja aasit upposivat pohjaan kaikkien eläinten kanssa, niin etten enää voinut nähdä niitä, eivätkä ne päässeet pakoon, vaan hukkuivat ja upposivat syvyyksiin.
7. Ja taas näin näyssä, kunnes nuo vesivirrat poistettiin tuolta korkealta katolta ja maan kuilut tasoitettiin ja muita syvyyksiä avautui.
8. Sitten vesi alkoi virrata näihin, kunnes maa tuli näkyviin; mutta astia laskeutui maan päälle, ja pimeys vetäytyi ja valo ilmestyi.
9. Mutta tuo valkoinen härkä, josta oli tullut ihminen, tuli ulos siitä astiasta, ja ne kolme härkää hänen kanssaan, ja yksi niistä kolmesta oli valkoinen niin kuin tuo härkä, ja yksi niistä oli punainen kuin veri ja yksi musta: ja tuo valkoinen härkä lähti heidän luotaan.

10–27. Nooan kuolemasta Egyptistä lähtöön.

10. Ja ne alkoivat synnyttää metsän eläimiä ja lintuja, niin että syntyi erilaisia sukuja: leijonia, tiikereitä, susia, koiria, hyeenoja, villisikoja, kettuja, oravia, sikoja, haukkoja, korppikotkia, haarahaukkoja, kotkia ja korppeja; ja niiden keskuuteen syntyi valkoinen härkä.
11. Ja ne alkoivat purra toisiaan; mutta se valkoinen härkä, joka oli syntynyt heidän keskuudessaan, siitti villiaasin ja sen kanssa valkoisen härän, ja villiaasit lisääntyivät.
12. Mutta se härkä, joka hänestä syntyi, siitti mustan villisian ja valkoisen lampaan; ja edellinen siitti monta villisikaa, mutta tuo lammas siitti kaksitoista lammasta.
13. Ja kun nuo kaksitoista lammasta olivat kasvaneet, he antoivat yhden niistä aaseille, ja aasit antoivat jälleen sen lampaan susille, ja se lammas kasvoi susien parissa.
14. Ja Herra toi ne yksitoista lammasta asumaan sen luona ja laitumelle susien keskellä; ja ne lisääntyivät ja niistä tuli monia lammaslaumoja.
15. Ja sudet alkoivat pelätä heitä, ja ne sorsivat heitä, kunnes ne tuhosivat heidän pienokaiset, ja he heittivät heidän poikasensa runsasvetiseen jokeen; mutta nuo lampaat alkoivat huutaa ääneen pienokaistensa tähden ja valittaa Herralleen.
16. Ja lammas, joka oli pelastettu susilta, pakeni ja pääsi pakoon villiaasien luo; ja minä näin lampaiden valittavan ja itkevän ja rukoilevan Herraansa kaikesta voimastaan, kunnes lampaiden Herra laskeutui lampaiden äänen kuultuaan korkeasta asunnosta ja tuli niiden luo ja paimensi niitä.
17. Ja hän kutsui luokseen sen lampaan, joka oli paennut susia, ja puhui sille susista, että sen tulisi varoittaa niitä koskemasta lampaisiin.
18. Ja lammas meni susien luo Herran sanan mukaan, ja toinen lammas kohtasi sen ja meni sen kanssa, ja ne kaksi menivät ja menivät yhdessä noiden susien joukkoon ja puhuivat niiden kanssa ja varoitti niitä koskemasta lampaisiin tästä lähtien.
19. Ja sen jälkeen minä näin sudet ja kuinka ne ahdistivat lampaita äärimmäisesti kaikella voimallaan; ja lampaat huusivat ääneen.
20. Ja Herra tuli lampaiden luo, ja ne alkoivat lyödä susia; ja sudet alkoivat valittaa, mutta lampaat hiljenivät ja lakkasivat heti huutamasta.
21. Ja minä näin lampaat, kunnes ne lähtivät susien keskeltä; mutta susien silmät olivat sokeat, ja nuo sudet lähtivät ajamaan lampaita takaa kaikin voimin.
22. Ja lammasten Herra kulki heidän kanssaan, heidän johtajanaan, ja kaikki hänen lampaansa seurasivat häntä; ja hänen kasvonsa olivat säteilevät ja loistavat ja peljättävät katsella.
23. Mutta sudet alkoivat ajaa takaa noita lampaita, kunnes ne saapuivat vesimereen.
24. Ja meri jakautui, ja vesi seisoi heidän edessään kummallakin puolella, ja heidän Herransa johdatti heitä ja asettui heidän ja susien väliin.
25. Ja koska nuo sudet eivät vielä nähneet lampaita, ne jatkoivat matkaansa keskelle merta, ja sudet seurasivat lampaita, ja nuo sudet juoksivat niiden perässä mereen.
26. Ja kun he näkivät lammasten Herran, he kääntyivät pakenemaan Hänen kasvojensa edestä, mutta meri kokoontui ja tuli sellaiseksi kuin se oli luotu, ja vesi paisui ja nousi, kunnes se peitti nuo sudet.
27. Ja minä näin, kuinka kaikki noita lampaita takaa ajaneet sudet kuolivat ja hukkuivat.

28–40. Israel erämaassa, lain antaminen, saapuminen Palestiinaan.

28. Mutta lampaat pääsivät pakoon vedestä ja menivät erämaahan, jossa ei ollut vettä eikä ruohoa; ja ne alkoivat avata silmiään ja nähdä; ja minä näin lampaiden Herran paimentavan niitä ja antavan niille vettä ja ruohoa, ja lampaiden menevän ja johdattavan niitä.
29. Ja tuo lammas nousi tuon korkean kallion huipulle, ja lammasten Herra lähetti sen heille.
30. Ja sen jälkeen minä näin lampaiden Herran, joka seisoi heidän edessään, ja Hänen olemuksensa oli suuri ja pelottava ja majesteettinen, ja kaikki nuo lampaat näkivät Hänet ja pelkäsivät Hänen kasvojaan.
31. Ja he kaikki pelkäsivät ja vapisivat Hänen edessään ja huusivat heidän keskuudessaan olevalle lampaalle: "Me emme pysty seisomaan Herramme edessä emmekä katsomaan Häntä."
32. Ja se lammas, joka heitä johti, nousi jälleen tuon kallion huipulle, mutta lampaat alkoivat sokeutua ja harhautua pois tieltä, jonka hän oli heille näyttänyt, mutta lammas ei tiennyt sitä.
33. Ja lampaiden Herra oli äärimmäisen vihainen heitä kohtaan, ja lammas huomasi sen ja laskeutui kallion huipulta ja tuli lampaiden luo ja huomasi suurimman osan heistä sokeutuneina ja langenneina pois.
34. Ja kun he sen näkivät, he pelkäsivät ja vapisivat sen läsnäolosta ja halusivat palata laitumiinsa.
35. Ja tuo lammas otti mukaansa muita lampaita ja tuli niiden lampaiden luo, jotka olivat langenneet pois, ja alkoi

teurastaa niitä; ja lammas pelkäsi sen läsnäoloa, ja näin tuo lammas toi takaisin ne lampaat, jotka olivat langenneet pois, ja ne palasivat tarhoihinsa.
36. Ja minä näin tässä näyssä, kunnes tuosta lampaasta tuli mies ja hän rakensi talon lampaiden Herralle ja asetti kaikki lampaat siihen taloon.
37. Ja minä näin, kuinka tämä lammas, joka oli kohdannut sitä lammasta, joka talutti niitä, nukahti. Ja minä näin, kuinka kaikki suuret lampaat kuolivat ja pienet nousivat tilalle, ja ne tulivat laitumelle ja lähestyivät vesivirtaa.
38. Silloin tuo lammas, heidän johtajansa, josta oli tullut mies, vetäytyi heistä ja nukahti, ja kaikki lampaat etsivät sitä ja itkivät sen perään suurella huudolla.
39. Ja minä näin, kunnes ne lakkasivat itkemästä tuon lampaan perään ja ylittivät tuon vesivirran, ja siellä ne kaksi lammasta nousivat johtajiksi niiden tilalle, jotka olivat johtaneet niitä ja nukahtaneet.
40. Ja minä katselin, kunnes lampaat tulivat hyvään paikkaan, miellyttävään ja ihanaan maahan, ja minä katselin, kunnes nuo lampaat olivat kylläisiä; ja tuo talo seisoi niiden keskellä miellyttävällä maalla.

41–50. Tuomarien ajasta temppelin rakentamiseen.

41. Ja joskus heidän silmänsä aukenivat ja joskus ne sokeutuivat, kunnes toinen lammas nousi ja johdatti heidät ja toi heidät kaikki takaisin, ja heidän silmänsä aukenivat.
42. Ja koirat ja ketut ja villisiat alkoivat syödä noita lampaita, kunnes lampaiden Herra herätti heidän keskuudestaan toisen lampaan, pässin, joka johdatti heitä.
43. Ja tuo pässi alkoi puskea noita koiria, kettuja ja villisikoja molemmin puolin, kunnes hän oli tuhonnut ne kaikki.
44. Ja se lammas, jonka silmät avautuivat, näki lammasten joukossa oinaan, kunnes se hylkäsi loistonsa ja alkoi puskea noita lampaita ja tallata niitä ja käyttäytyä sopimattomasti.
45. Ja lammasten Herra lähetti karitsan toisen karitsan luo ja kasvatti sen pässiksi ja lammasten johtajaksi sen pässin sijaan, joka oli hylännyt loistonsa.
46. Ja se meni sen luo ja puhui sille yksin ja kasvatti sen pässiksi ja teki siitä lampaiden ruhtinaan ja johtajan; mutta kaiken tämän aikana nuo koirat ahdistivat lampaita.
47. Ja ensimmäinen pässi ajoi takaa toista pässiä, ja toinen pässi nousi ja pakeni sen edestä; ja minä näin, kuinka nuo koirat vetivät ensimmäisen pässin alas.
48. Ja toinen pässi nousi ja johdatti pikkulampaita.
49. Ja nuo lampaat kasvoivat ja lisääntyivät; mutta kaikki koirat, ketut ja villisiat pelkäsivät ja pakenivat sitä, ja tuo pässi puski ja tappoi villieläimet, eivätkä nuo villieläimet enää olleet vallassa lampaiden keskuudessa eivätkä ne enää ryöstäneet niiltä mitään. Ja tuo pässi siitti monta lampaita ja nukahti; ja pienestä lampaasta tuli pässi sen sijaan ja siitä tuli noiden lampaiden prinssi ja johtaja.
50. Ja siitä talosta tuli suuri ja leveä, ja se rakennettiin noille lampaille. Ja lampaiden Herran taloon rakennettiin korkea ja suuri torni. Ja tuo talo oli matala, mutta torni oli korkea ja ylhäinen, ja lampaiden Herra seisoi siinä tornissa, ja he tarjosivat täyden pöydän Hänen eteensä.

51–67. Israelin ja Juudan kaksi kuningaskuntaa, Jerusalemin tuhoon.

51. Ja jälleen minä näin nuo lampaat, jotka jälleen eksyivät ja kulkivat monta tietä ja hylkäsivät talonsa, ja lampaiden Herra kutsui joitakin lampaiden joukosta ja lähetti heidät lampaiden luo, mutta lampaat alkoivat teurastaa niitä.
52. Ja yksi niistä pelastui eikä tullut tapetuksi, ja se syöksyi tiehensä ja huusi ääneen lampaan perään; ja he yrittivät tappaa sen, mutta lampaiden Herra pelasti sen lampailta ja toi sen minun luokseni ja antoi sen asua siellä.
53. Ja monta muuta lampaa Hän lähetti noiden lampaiden luo todistamaan heille ja valittamaan heitä.
54. Ja sen jälkeen minä näin, että kun he hylkäsivät Herran huoneen ja Hänen torninsa, he lankesivat kokonaan pois, ja heidän silmänsä sokeutuivat; ja minä näin lampaiden Herran, kuinka Hän teki paljon teurastusta heidän keskuudessaan heidän laumoissaan, kunnes nuo lampaat kutsuivat teurastusta ja pettivät Hänen paikkansa.
55. Ja Hän antoi heidät leijonien ja tiikereiden, susien ja hyeenojen käsiin ja kettujen ja kaikkien villieläinten käsiin, ja nuo villieläimet alkoivat repiä noita lampaita kappaleiksi.
56. Ja minä näin, että Hän hylkäsi heidän talonsa ja torninsa ja antoi heidät kaikki leijonien käsiin, raatelemaan ja syömään heidät, kaikkien villieläinten käsiin.
57. Ja minä aloin huutaa ääneen kaikesta voimastani ja vedota lampaiden Herraan ja esittää Hänelle lampaiden suhteen, että kaikki villieläimet olivat syöneet ne.
58. Mutta Hän pysyi liikkumattomana, vaikka näki sen, ja iloitsi siitä, että heidät syötiin ja nieltiin ja ryöstettiin, ja jätti heidät kaikkien eläinten syötäviksi.
59. Ja Hän kutsui seitsemänkymmentä paimenta ja heitti ne lampaat heidän luokseen paimennettavaksi, ja Hän puhui paimenille ja heidän seuralaisilleen: "Paimentakoon jokainen teistä tästä lähtien lampaitaan, ja tehkää kaikki, mitä minä käsken teidän tehdä.
60. Ja minä luovutan ne teille asianmukaisesti numeroituina ja kerron teille, mitkä heistä on tuhottava – ja tuhotkaa ne te.” Ja Hän antoi heille ne lampaat.
61. Ja hän kutsui toisen ja sanoi hänelle: "Pidä silmällä ja pidä silmällä kaikkea, mitä paimenet tekevät noille lampaille, sillä he tuhoavat niitä enemmän kuin minä olen käskenyt."
62. Ja jokainen ylilyönti ja tuho, jonka paimenet tekevät, kirjaa ylös, kuinka monta he tuhoavat minun käskyni mukaan ja kuinka monta oman oikkunsa mukaan: kirjaa ylös jokaista paimenta vastaan kaikki tuho, jonka hän aiheuttaa.
63. Ja lue minulle numeroittain, kuinka monta he tuhoavat ja kuinka monta he luovuttavat tuhottavaksi, jotta minulla olisi tämä todistuksena heitä vastaan ja tietäisin paimenten jokaisen teon, jotta ymmärtäisin ja näkisin, mitä he tekevät, noudattavatko he käskyäni, jonka olen heille antanut, vai eivät.
64. Mutta heidän ei tule tietää sitä, etkä sinä saa sitä heille kertoa äläkä nuhdella heitä, vaan ainoastaan kirjaa ylös jokainen yksilö kaikesta siitä tuhosta, jonka paimenet kukin aikanaan tekevät, ja aseta se kaikki minun eteeni."
65. Ja minä näin, kuinka nuo paimenet laiduntivat ajallaan, ja he alkoivat surmata ja tuhota enemmän kuin heille oli käsketty, ja he antoivat nuo lampaat leijonien käsiin.

66. Ja leijonat ja tiikerit söivät ja ahmivat suurimman osan noista lampaista, ja villisiat söivät niiden mukana; ja ne polttivat tuon tornin ja tuhosivat tuon talon.
67. Ja minä tulin äärimmäisen surulliseksi tuon tornin vuoksi, koska tuo lammasten talo oli purettu, enkä sen jälkeen pystynyt näkemään, menivätkö nuo lampaat sisään tuohon taloon.

68–71. Enkelihallitsijoiden ensimmäinen kausi – Jerusalemin tuhosta paluuseen vankeudesta.

68. Ja paimenet ja heidän seuralaisensa antoivat nuo lampaat kaikkien villieläinten syötäväksi, ja jokainen heistä sai aikanaan määrätyn lukumäärän: toinen kirjoitti kirjaan, kuinka monta heistä kukin tuhosi.
69. Ja jokainen niistä tappoi ja tuhosi paljon enemmän kuin oli määrätty; ja minä aloin itkeä ja valittaa noiden lampaiden tähden.
70. Ja näin näyssä, että tuo, joka kirjoitti, kuinka hän kirjoitti muistiin jokaisen, jonka nuo paimenet olivat tuhonneet, päivä päivältä, ja kantoi ylös ja laski alas ja näytti koko kirjan lammasten Herralle – kaiken, mitä he olivat tehneet, ja kaiken, mitä kukin heistä oli tehnyt, ja kaiken, mitä he olivat antaneet tuhon omaksi.
71. Ja kirja luettiin lammasten Herran edessä, ja hän otti kirjan hänen kädestään ja luki sen, sinetöi sen ja pani sen alas.

72–77. Toinen kausi – Kyyroksen ajasta Aleksanteri Suuren aikaan.

72. Ja heti minä näin, kuinka paimenet laidunsivat kaksitoista tuntia, ja katso, kolme noista lampaista kääntyi takaisin ja tuli sisään ja alkoi rakentaa uudelleen kaikkea, mikä oli sortunut tuosta talosta; mutta villisiat yrittivät estää heitä, mutta ne eivät kyenneet.
73. Ja he alkoivat jälleen rakentaa kuten ennenkin, ja he pystyttivät tornin, ja sille annettiin nimeksi Korkea torni; ja he alkoivat jälleen asettaa pöytää tornin eteen, mutta kaikki sen päällä oleva leipä oli saastunutta eikä puhdasta.
74. Ja kaiken tämän koskettaessa noiden lampaiden silmät sokeutuivat, niin etteivät ne nähneet, ja samoin niiden paimenten silmät; ja he antoivat niitä suuria määriä paimenilleen tuhottaviksi, ja ne tallasivat lampaita jalkoihinsa ja söivät ne.
75. Ja lampaiden Herra pysyi liikkumattomana, kunnes kaikki lampaat olivat hajallaan laitumelle ja sekoittuneet niihin, eivätkä he pelastaneet niitä eläinten käsistä.
76. Ja tämä, joka kirjoitti kirjan, kantoi sen ylös ja näytti sen ja luki sen lammasten Herran edessä ja pyysi Häneltä hartaasti heidän puolestaan ja pyysi Häneltä heidän puolestaan, kun Hän näytti Hänelle kaikki paimenten teot ja todisti Hänen edessään kaikkia paimenia vastaan.
77. Ja hän otti kirjan, laski sen viereensä ja lähti pois.

LUKU 90

1–5. Kolmas kausi – Aleksanteri Suuresta kreikkalais-syyrialaiseen valtakauteen.

1. Ja minä näin, kunnes tällä tavoin kolmekymmentäviisi paimenta ryhtyi lampaiden laiduntamiseen, ja he kukin suorittivat määräaikansa kuten ensimmäinenkin; ja toiset ottivat ne käsiinsä laiduntaakseen niitä määräaikansa, kukin paimen omana aikanaan.
2. Ja sen jälkeen näin näyssäni kaikkien taivaan lintujen tulevan, kotkien, korppikotkien, haarahaukkojen ja variksen; mutta kotkat johtivat kaikkia lintuja; ja ne alkoivat syödä noita lampaita ja repiä niiden silmiä irti ja syödä niiden lihaa.
3. Ja lampaat huusivat, koska linnut söivät niiden lihaa, ja minä katsoin ja valitin unissani sitä paimenta, joka paimensi lampaita.
4. Ja minä näin, kuinka koirat, kotkat ja haarahaukat söivät nuo lampaat, eivätkä ne jättäneet niihin lihaa, nahkaa eikä jänteitä, kunnes vain niiden luut olivat jäljellä: ja niidenkin luut putosivat maahan, ja lampaat vähenivät.
5. Ja minä näin, kunnes kaksikymmentäkolme oli ryhtynyt laiduntamaan ja saattanut sen päätökseen omilla jaksoillaan viisikymmentäkahdeksan kertaa.

6.–12. Neljäs kausi – kreikkalais-syyrialaisesta herruudesta makkabealaisten kapinaan.

6. Mutta katso, nuo valkoiset lampaat kantoivat karitsoita, ja ne alkoivat avata silmiään ja nähdä ja huutaa lampaille.
7. Niin, he huusivat heille, mutta he eivät kuunnelleet, mitä heille sanottiin, vaan olivat äärimmäisen kuuroja ja heidän silmänsä olivat aivan sokeat.
8. Ja minä näin näyssä, kuinka korpit lensivät noiden karitsojen kimppuun ja ottivat yhden niistä, ruhjoivat lampaat kappaleiksi ja söivät ne.
9. Ja minä näin, kuinka noille karitsoille kasvoi sarvet ja korpit heittivät sarvensa alas; ja minä näin, kuinka yhdelle noista lampaista puhkesi suuri sarvi, ja niiden silmät aukenivat.
10. Ja se katsoi heitä, ja niiden silmät avautuivat, ja se huusi lampaille, ja pässit näkivät sen ja juoksivat kaikki sen luo.
11. Ja kaikesta tästä huolimatta nuo kotkat, korppikotkat, varikset ja haarahaukat repivät yhä lampaita ja hyökkäsivät niiden kimppuun ja söivät ne. Lampaat pysyivät yhä hiljaa, mutta pässit valittivat ja huusivat.
12. Ja nuo korpit taistelivat ja taistelivat sitä vastaan ja yrittivät laskea alas sen sarven, mutta niillä ei ollut siihen valtaa.

13–19. Pakanain viimeinen hyökkäys juutalaisia vastaan (jossa 13–15 ja 16–18 ovat kaksoiskappaleita).

13. Ja minä näin, kuinka paimenet ja kotkat ja nuo korppikotkat ja haarahaukat tulivat, ja ne huusivat korpeille, että niiden pitäisi murskata tuon pässin sarvi, ja ne taistelivat ja taistelivat sitä vastaan, ja se taisteli heitä vastaan ja huusi, että sen apu tulisi.
14. Ja minä näin, kunnes tuo mies, joka kirjoitti paimenten nimet muistiin ja kantoi ne lammasten Herran eteen, tuli ja auttoi sitä ja näytti sille kaiken: hän oli tullut alas auttamaan tuota pässiä.
15. Ja minä näin, kunnes lampaiden Herra tuli heidän luokseen vihassa, ja kaikki, jotka näkivät Hänet, pakenivat,

ja he kaikki lankesivat Hänen varjoonsa Hänen kasvojensa edestä.
16. Kaikki kotkat, korppikotkat, varikset ja haarahaukat kokoontuivat yhteen, ja heidän kanssaan tulivat kaikki kedon lampaat; ne kaikki tulivat yhteen ja auttoivat toisiaan murtamaan pässin sarven.
17. Ja minä näin tuon miehen, joka kirjoitti kirjan Herran käskyn mukaan, kunnes hän avasi tuon kirjan siitä tuhosta, jonka nuo kaksitoista viimeistä paimenta olivat tehneet, ja osoitti, että he olivat tuhonneet paljon enemmän kuin edeltäjänsä, lampaiden Herran edessä.
18. Ja minä näin, kunnes lampaiden Herra tuli heidän luokseen ja otti käteensä vihansa sauvan ja löi maata, ja maa halkesi, ja kaikki pedot ja kaikki taivaan linnut putosivat noiden lampaiden keskuudesta, ja maa nielaisi ne, ja se peitti ne.
19. Ja minä näin, kuinka lampaille annettiin suuri miekka, ja lampaat hyökkäsivät kaikkia metsän petoja vastaan tappaakseen ne, ja kaikki pedot ja taivaan linnut pakenivat niiden edestä.

20–27. Langenneiden enkelien, paimenten ja luopioiden tuomio.

20. Ja minä näin, kunnes valtaistuin pystytettiin ihanaan maahan, ja lammasten Herra istui itse sille, ja toinen otti sinetöidyt kirjat ja avasi ne lammasten Herran edessä.
21. Ja Herra kutsui nuo seitsemän ensimmäistä valkoista miestä ja käski heidän tuoda Hänen eteensä, alkaen ensimmäisestä tähdestä, joka johti tietä, kaikki tähdet, joiden silmät olivat kuin hevosten, ja he toivat ne kaikki Hänen eteensä.
22. Ja Hän sanoi sille miehelle, joka kirjoitti Hänen edellään, yhdelle noista seitsemästä valkoisesta, ja sanoi hänelle: "Ota ne seitsemänkymmentä paimenta, joille minä annoin lampaat, ja jotka ottivat ne omasta tahdostaan ja tappoivat enemmän kuin minä käskin."
23. Ja katso, minä näin, että heidät kaikki sidottiin, ja he kaikki seisoivat Hänen edessään.
24. Ja tuomio pidettiin ensin tähtien ylle, ja ne tuomittiin ja todettiin syyllisiksi, ja ne menivät tuomion paikkaan, ja ne heitettiin syvyyteen, täynnä tulta ja liekkejä ja täynnä tulipatsaita.
25. Ja nuo seitsemänkymmentä paimenta tuomittiin ja todettiin syyllisiksi, ja heidät heitettiin tuohon tuliseen syvyyteen.
26. Ja minä näin tuolloin, kuinka maan keskelle avautui samanlainen syvyys, täynnä tulta, ja sinne tuotiin nuo sokaistuneet lampaat, ja ne kaikki tuomittiin ja todettiin syyllisiksi ja heitettiin tähän tuliseen syvyyteen, ja ne paloivat; tämä syvyys oli tuon talon oikealla puolella.
27. Ja minä näin noiden lampaiden palavan ja niiden luiden palavan.

28–38. Uusi Jerusalem, eloonjääneiden pakanoiden kääntymys, vanhurskaiden ylösnousemus, Messias.

28. Ja minä nousin katsomaan, kuinka he taittivat tuon vanhan talon ylös; ja kantoivat pois kaikki pilarit, ja kaikki talon palkit ja koristeet taitettiin samalla sen mukana, ja he kantoivat sen pois ja asettivat sen paikkaan maan eteläosassa.
29. Ja minä näin, kunnes lampaiden Herra toi uuden talon, suuremman ja korkeamman kuin ensimmäinen, ja pystytti sen ensimmäisen paikalle, jossa oli olut käärittynä. Kaikki sen pylväät olivat uudet, ja sen koristeet olivat uudet ja suuremmat kuin ensimmäisen, vanhan, jonka Hän oli ottanut pois, ja kaikki lampaat olivat sen sisällä.
30. Ja minä näin kaikkien jäljellä olevien lampaiden ja kaikkien maan petojen ja kaikkien taivaan lintujen lankeavan maahan ja osoittavan kunnioitusta noille lampaille ja anovan ja tottelevan niitä kaikessa.
31. Ja sen jälkeen nuo kolme, jotka olivat pukeutuneet valkoisiin ja olivat tarttuneet minua kädestäni, jotka olivat nostaneet minut aiemmin, ja myös tuon pässin käsi tarttui minuun, he nostivat minut ja laskivat minut alas noiden lampaiden keskelle ennen tuomion tapahtumista.
32. Ja nuo lampaat olivat kaikki valkoisia, ja niiden villa oli runsas ja puhdas.
33. Ja kaikki, jotka oli tuhottu ja hajotettu, ja kaikki metsän eläimet ja kaikki taivaan linnut kokoontuivat siihen taloon, ja lampaiden Herra iloitsi suuresta ilosta, koska ne kaikki olivat hyviä ja olivat palanneet hänen taloonsa.
34. Ja minä näin, kuinka he laskivat maahan miekan, joka oli annettu lampaille, ja toivat sen takaisin taloon, ja se sinetöitiin Herran edessä, ja kaikki lampaat kutsuttiin sisään taloon, mutta se ei pitänyt heitä.
35. Ja kaikkien heidän silmänsä avautuivat, ja he näkivät hyvää, eikä heidän joukossaan ollut yhtäkään, joka ei nähnyt.
36. Ja minä näin, että talo oli suuri ja avara ja hyvin täynnä.
37. Ja minä näin, että syntyi valkoinen härkä, jolla oli suuret sarvet, ja kaikki metsän eläimet ja kaikki taivaan linnut pelkäsivät sitä ja rukoilivat sitä kaiken aikaa.
38. Ja minä näin, kuinka kaikki heidän sukupolvensa muuttuivat, ja heistä kaikista tuli valkoisia härkiä; ja ensimmäisestä heidän joukossaan tuli karitsa, ja tuosta karitsasta tuli suuri eläin ja sillä oli suuret mustat sarvet päässään; ja lampaiden Herra iloitsi siitä ja kaikista härjistä.
39. Ja minä nukuin heidän keskellään: ja minä heräsin ja näin kaiken.
40. Tämä on se näky, jonka minä näin nukkuessani, ja heräsin ja kiitin vanhurskauden Herraa ja annoin hänelle kunnian.
41. Sitten minä puhkesin itkuun, enkä kyyneleeni lakkaa, ennen kuin en enää kestänyt sitä. Kun näin, ne virtasivat sen tähden, mitä olin nähnyt; sillä kaikki on tuleva ja toteutuva, ja kaikki ihmisten teot järjestyksessään näytettiin minulle.
42. Sinä yönä minä muistin ensimmäisen unen, ja sen takia minä itkin ja olin levoton – koska olin nähnyt tuon näyn.

LUKU 91

1. ”Ja nyt, poikani Metusalah, kutsu luokseni kaikki veljesi ja kokoa luokseni kaikki äitisi pojat; sillä sana kutsuu minua, ja henki on vuodatettu minun päälleni, jotta voisin näyttää teille kaiken, mitä teille ikuisesti tapahtuu.”
2. Ja siellä Metusalah meni ja kutsui luokseen kaikki veljensä ja sukulaisensa.

3. Ja hän puhui kaikille vanhurskauden lapsille ja sanoi: "Kuulkaa, te Henokin pojat, kaikki isänne sanat ja kuunnelkaa tarkoin minun suuni ääntä; sillä minä kehotan teitä ja sanon teille, rakkaat: Rakastakaa oikeamielisyyttä ja vaeltakaa siinä."
4. Älkääkä lähestykö oikeamielisyyttä kaksijakoisina, älkääkä seurustelko kaksijakoisten kanssa, vaan vaeltakaa vanhurskaudessa, poikani. Se opastaa teitä hyvillä poluilla, ja vanhurskaus on teidän kumppaninne.
5. Sillä minä tiedän, että väkivallan täytyy lisääntyä maan päällä, ja maan päällä pannaan täytäntöön suuri rangaistus, ja kaikki vääryys loppuu. Niin, se leikataan pois juuristaan, ja koko sen rakennelma tuhotaan.
6. Ja vääryys jälleen toteutuu maan päällä, ja kaikki vääryyden ja väkivallan teot, ja rikkomus vallitsee kaksinkertaisesti.
7. Ja kun synti ja vääryys ja jumalanpilkka ja väkivalta kaikenlaisissa teoissa lisääntyvät, ja luopumus ja rikkomus ja saastaisuus lisääntyvät, suuri rangaistus tulee taivaasta kaikkien näiden ylle, ja pyhä Herra astuu esiin vihan ja rangaistuksen kanssa panemaan täytäntöön tuomion maan päällä.
8. Niinä päivinä väkivalta leikataan pois juurineen, vääryyden juuret yhdessä petoksen kanssa, ja ne tuhotaan taivaan alta.
9. Ja kaikki pakanoiden epäjumalat hylätään, ja temppelit poltetaan tulella, ja ne poistetaan koko maan päältä, ja ne heitetään tulen tuomioon, ja ne tuhoutuvat vihassa ja ankarassa tuomiossa ikuisesti.
10. Ja vanhurskaat heräävät unestaan, ja viisaus nousee ja annetaan heille.
11. Ja sen jälkeen vääryyden juuret katkaistaan ja syntiset tuhotaan miekalla...hävitetään pilkkaajista kaikkialla, ja ne, jotka suunnittelevat väkivaltaa ja jotka tekevät jumalanpilkkaa, tuhoutuvat miekkaan.
12. Ja sen jälkeen on toinen, kahdeksas viikko, vanhurskauden viikko, ja sille annetaan miekka, jotta sortajille voidaan panna täytäntöön vanhurskas tuomio, ja syntiset annetaan vanhurskaiden käsiin.
13. Ja sen päättyessä he hankkivat taloja vanhurskautensa kautta, ja Suurelle Kuninkaalle rakennetaan talo ikuisessa kunniassa,
14. Ja kaikki ihmiskunta katsoo oikeamielisyyden polkua. Ja sen jälkeen, yhdeksännellä viikolla, vanhurskas tuomio paljastetaan koko maailmalle, ja kaikki jumalattomien teot katoavat koko maan päältä, ja maailma kirjoitetaan tuhon omaksi.
15. Ja tämän jälkeen, kymmenennellä viikolla seitsemännessä osassa, on oleva suuri iankaikkinen tuomio, jossa Hän panee täytäntöön koston enkelien keskuudessa.
16. Ja ensimmäinen taivas katoaa ja väistyy, ja uusi taivas ilmestyy, ja kaikki taivaitten voimat antavat seitsenkertaisen valon.
17. Ja sen jälkeen on monta viikkoa lukemattomia ikuisesti, ja kaikki ovat hyvyydessä ja vanhurskaudessa, eikä syntiä enää koskaan mainita.
18. Ja nyt minä kerron teille, poikani, ja osoitan teille vanhurskauden polut ja väkivallan polut. Niin, minä näytän ne teille jälleen, jotta tietäisitte, mitä tapahtuu.
19. Ja nyt, kuulkaa minua, poikani, ja kulkekaa vanhurskauden polkuja, älkääkä kulkeko väkivallan polkuja; sillä kaikki, jotka vaeltavat vääryyden polkuja, hukkuvat ikuisesti.

LUKU 92

1. Eenokin kirjoittama kirja – Eenok todellakin kirjoitti tämän täydellisen viisauden opin, jota kaikki ihmiset ylistävät ja joka on koko maan tuomari kaikille lapsilleni, jotka tulevat asumaan maan päällä. Ja tuleville sukupolville, jotka noudattavat oikeamielisyyttä ja rauhaa.
2. Älköön henkenne olko levoton aikojen tähden, sillä Pyhä ja Suuri on säätänyt päivät kaikelle.
3. Ja vanhurskas herää unesta, nousee ja vaeltaa vanhurskauden polkuja, ja kaikki hänen polkunsa ja elämänsä on iankaikkisessa hyvyydessä ja armossa.
4. Hän on armollinen vanhurskaille ja antaa heille iankaikkisen oikeamielisyyden, ja Hän antaa hänelle voiman, niin että hän on varustettu hyvyydellä ja vanhurskaudella. Ja hän on vaeltava iankaikkisessa valossa.
5. Ja synti katoaa pimeyteen ikuisiksi ajoiksi, eikä sitä enää nähdä siitä päivästä lähtien ikuisesti.

LUKU 93

1. Ja sen jälkeen Eenok sekä antoi että alkoi kertoa kirjoista. Ja Eenok sanoi: "Vanhurskauden lapsista ja maailman valituista, ja oikeamielisyyden taimesta, minä puhun nämä asiat, kyllä, minä Eenok julistan ne teille, poikani:
2. Sen mukaan, mikä minulle taivaallisessa näyssä ilmestyi, ja minkä olen pyhien enkelien sanan kautta tiennyt, ja olen oppinut taivaallisista tauluista.
3. Ja Eenok alkoi kertoa kirjoista ja sanoi: "Minä synnyin seitsemäntenä ensimmäisellä viikolla, kun tuomio ja vanhurskaus vielä pysyivät voimassa."
4. Ja minun jälkeeni nousee toisella viikolla suuri pahuus, ja petos on noussut esiin; ja siinä on oleva ensimmäinen loppu. Ja siinä ihminen pelastuu; ja sen lopun jälkeen vääryys kasvaa, ja syntisille säädetään laki.
5. Ja sen jälkeen kolmannen viikon päättyessä, mies valitaan vanhurskaan tuomion taimeksi, ja hänen jälkeläisistään tulee vanhurskauden taime ikuisesti.
6. Ja sen jälkeen neljännellä viikolla, sen päättyessä, nähdään näkyjä pyhistä ja vanhurskaista, ja heille tehdään laki kaikille sukupolville ja aitaus.
7. Ja sen jälkeen viidennellä viikolla, sen päättyessä, Kunnian ja vallan huone rakennetaan ikuisesti.
8. Ja sen jälkeen kuudennella viikolla kaikki siinä asuvat sokaistuvat, ja kaikkien heidän sydämensä hylkäävät jumalattomasti viisauden. Ja siinä mies nousee; ja sen päättyessä vallan talo poltetaan tulella, ja koko valitun juuren rotu hajotetaan.
9. Ja sen jälkeen seitsemännellä viikolla nousee luopio sukupolvi, ja sen tekoja on paljon, ja kaikki sen teot ovat luopiota.
10. Ja sen päättyessä valitaan, Valitut vanhurskaat iankaikkisesta vanhurskauden taimesta, saamaan seitsenkertaista opetusta koko Hänen luomakuntaansa koskien.
11. Sillä kuka kaikista ihmislapsista voi kuulla Pyhän äänen tulematta häirityksi? Ja kuka voi ajatella hänen ajatuksiaan? ja kuka voi katsella kaikkia taivaan tekoja?

12. Ja kuinka voisi olla joku, joka voisi katsella taivasta, ja kuka voisi ymmärtää taivaan asioita ja nähdä sielun tai hengen ja kertoa niistä tai nousta ja nähdä kaikki niiden päämäärät ja ajatella niitä tai tehdä niiden tavoin?
13. Ja kuka kaikista ihmisistä voi tietää maan leveyden ja pituuden, ja kenelle on näytetty niiden kaikkien mitta?
14. Tai onko ketään, joka kykenisi arvioimaan taivaan pituuden ja sen korkeuden, mille se on perustunut, kuinka suuri on tähtien luku ja missä kaikki valonlähteet lepäävät?

LUKU 94

1. Ja nyt minä sanon teille, poikani: rakastakaa vanhurskautta ja vaeltakaa sitä; sillä vanhurskauden polut ovat otolliset, mutta vääryyden polut tuhoutuvat ja katoavat yhtäkkiä.
2. Ja tietyille sukupolven miehille paljastetaan väkivallan ja kuoleman polut, ja he pysyvät niistä kaukana eivätkä seuraa niitä.
3. Ja nyt minä sanon teille vanhurskaille: Älkää vaeltako jumalattomuuden polkuja älkääkä kuoleman polkuja, älkääkä lähestykö niitä, ettette tuhoutuisi.
4. Vaan etsikää ja valitkaa itsellenne vanhurskaus ja valittu elämä, ja vaeltakaa rauhan polkuja, niin te elätte ja menestytte.
5. Ja pitäkää sanani lujasti sydämenne ajatuksissa, älkääkä antako niiden pyyhkiytyä pois sydämistänne; sillä tiedän, että syntiset kiusaavat ihmisiä pahansuovasti anomaan viisautta, niin ettei sille löydy sijaa, eikä mikään kiusaus vähene.
6. Voi niitä, jotka rakentavat vääryyttä ja sortoa ja laskevat petoksen perustukseksi! Sillä heidät kukistetaan äkkiä, eivätkä heillä ole rauhaa.
7. Voi niitä, jotka rakentavat talojaan synnillä! Sillä heidät kaadetaan kaikista perustuksistaan, ja he kaatuvat miekkaan. Ja ne, jotka hankkivat kultaa ja hopeaa oikeudella, hukkuvat äkkiä.
8. Voi teitä, te rikkaat! Te luotitte rikkauteenne ja teidän on hyljättävä rikkautenne, koska ette muistaneet Korkeinta rikkautenne päivinä.
9. Te olette tehneet jumalanpilkkaa ja vääryyttä ja olette valmiita teurastuspäivään, pimeyden päivään ja suuren tuomion päivään.
10. Näin minä puhun ja julistan teille: Hän, joka teidät on luonut, kukistaa teidät, eikä lankeemuksenne kohdata armoa, ja Luojanne iloitsee tuhostanne.
11. Ja sinun vanhurskaasi noina päivinä ovat pilkkana syntisille ja jumalattomille.

LUKU 95

1. Oi, jospa minun silmäni olisivat kuin vesipilvi, että voisin itkeä sinun tähtesi, vuodattaa kyyneleeni kuin vesipilvi, että saisin levätä sydämeni tuskasta!
2. Kuka on sallinut teidän harjoittaa häväistystä ja vääryyttä? Niin kohtaa teitä, syntisiä, tuomio.
3. Älkää pelätkö syntisiä, te vanhurskaat; sillä Herra antaa heidät jälleen teidän käsiinne, että te voisitte tuomita heidät halujenne mukaan.
4. Voi teitä, jotka tuomitsette peruuttamattomia kirouksia! Paraneminen on siis kaukana teistä syntienne tähden.
5. Voi teitä, jotka kostatte lähimmäisellenne pahaa! Sillä teille maksetaan tekojenne mukaan.
6. Voi teitä, te valheelliset todistajat, ja te, jotka punnitsette vääryyttä, sillä te hukutte äkkiä.
7. Voi teitä, syntisiä, kun vainoatte vanhurskaita! Sillä teidät annetaan alttiiksi ja teidät vainotaan vääryyden tähden, ja sen ike on raskas teidän päällänne.

LUKU 96

1. Olkaa toivossa, te vanhurskaat, sillä äkkiä syntiset hukkuvat teidän edessänne, ja te saatte hallita heitä halujenne mukaan.
2. Ja syntisten ahdistuksen päivänä teidän lapsenne nousevat ja nousevat kuin kotkat, ja pesänne on korkeampi kuin korppikotkat, ja te nousette ja astelette maan rakoihin ja kallionkoloihin ikuisesti kuin käpyjä jumalattomien edessä, ja sireenit huokaavat teidän tähtenne – ja itkevät.
3. Älkää siis pelätkö, te kärsineet; sillä parantuminen on teidän osaksenne, ja kirkas valo valaisee teidät, ja levon äänen te kuulette taivaasta.
4. Voi teitä, te syntiset, sillä rikkautenne saavat teidät näyttämään vanhurskailta, mutta sydämenne tuomitsee teidät syntisiksi, ja tämä tosiasia on oleva todistuksena teitä vastaan, muistona pahoista teoistanne.
5. Voi teitä, jotka syötte parasta vehnää ja juotte viiniä suurista maljoista ja tallaatte voimallanne alhaisia!
6. Voi teitä, jotka juotte vettä kaikista lähteistä! Sillä te yhtäkkiä hukutte ja kuihdutte, koska olette hylänneet elämän lähteen.
7. Voi teitä, jotka teette vääryyttä, petosta ja jumalanpilkkaa! Se on oleva muistona teille pahuudesta.
8. Voi teitä, te sankarit, jotka väkevästi sorratte vanhurskaita! Sillä teidän tuhonne päivä tulee! Niinä päivinä on vanhurskaille tuleva monta hyvää päivää – teidän tuomionne päivänä.

LUKU 97

1. Uskokaa, te vanhurskaat, että syntiset joutuvat häpeäksi ja hukkuvat vääryyden päivänä.
2. Olkoon teille syntisille tiettävä, että Korkein muistaa teidän tuhonne, ja taivaan enkelit iloitsevat teidän tuhostanne.
3. Mitä te teette, te synnintekijät, ja minne te pakenette tuomion päivänä, kun kuulette vanhurskasten rukouksen äänen?
4. Niin, teidän käy niin kuin niiden, joita vastaan tämä sana on todistuksena: "Te olette olleet syntisten tovereita."
5. Ja noina päivinä vanhurskasten rukous nousee Herran luo, ja teille tulevat tuomionne päivät.
6. Ja kaikki teidän vääryyden sananne luetaan Suuren Pyhän edessä, ja teidän kasvonne peittyvät häpeästä, ja Hän hylkää jokaisen työn, joka perustuu vääryyteen.
7. Voi teitä, syntisiä, jotka asutte valtameren keskiosissa ja kuivalla maalla, joiden muistaminen on teille paha.
8. Voi teitä, jotka hankitte hopeaa ja kultaa vääryydessä ja sanotte: "Me olemme rikastuneet rikkauksilla ja omaisuutta, ja olemme hankkineet kaiken, mitä olemme halunneet."

9. Tehkäämme nyt, mitä aikoimme: Sillä olemme koonneet hopeaa, ja taloissamme on paljon peltomiehiä. Ja vilja-aittamme ovat täynnä kuin vettä,
10. Niin, valheenne virtaavat pois niin kuin vesi, sillä rikkautenne ei pysy, vaan se katoaa teiltä nopeasti, sillä te olette sen kaiken hankkineet vääryydessä, ja teidät annetaan suuren kirouksen alamaiksi.

LUKU 98

1. Ja nyt minä vannon teille, viisaille ja tyhmille, sillä teillä on maan päällä monenlaisia kokemuksia.
2. Sillä te miehet pukeutuvat enemmän koristeisiin kuin nainen ja värikkäisiin vaatteisiin kuin neitsyt: kuninkaallisuuteen ja loistoon ja voimaan, ja hopeaan ja kultaan ja purppuraan, ja loistoon ja ruokaan heidät kaadetaan kuin vettä.
3. Sen tähden heiltä puuttuu oppi ja viisaus, ja he tuhoutuvat siinä yhdessä omaisuuksiensa kanssa; ja kaiken kunniansa ja loistonsa kanssa, ja häpeässä ja teurastuksessa ja suuressa puutteessa, heidän henkensä heitetään tuliseen pätsiin.
4. Minä olen vannonut teille, te syntiset, että niin kuin vuori ei ole tullut orjaksi eikä kukkula naisen palvelijattareksi, niin ei syntiäkään ole lähetetty maan päälle, vaan ihminen itse on sen luonut, ja suuren kirouksen alle ne kaatuvat, jotka sitä tekevät.
5. Eikä naiselle ole annettu hedelmättömyyttä, vaan hän kuolee lapsettomana omien kättensä tekojen tähden.
6. Olen vannonut teille, te syntiset, Pyhän Suuren kautta, että kaikki pahat tekonne paljastuvat taivaissa, eikä yhtäkään sorron teostanne peitetä eikä kätketä.
7. Älkääkä hengessänne ajatelko älkääkä sydämessänne, ettette tiedä ja ette näe, että jokainen synti on joka päivä kirjattu taivaassa Korkeimman läsnäolossa.
8. Tästä lähtien te tiedätte, että kaikki sorronne, jolla te sorratte, on kirjoitettu muistiin joka päivä tuomionne päivään asti.
9. Voi teitä, te hullut, sillä te hukutte hulluutenne tähden! Te rikotte viisaita vastaan, eikä teidän osaksenne tule hyvää onnea.
10. Ja nyt, tietäkää, että te olette valmiita tuhon päivään: älkää siis toivoko elävänne, te syntiset, vaan te menette ja kuolette; sillä ette tunne lunnaita; sillä te olette valmiita suuren tuomion päivään, ahdistuksen ja suuren häpeän päivään henkenne edessä.
11. Voi teitä, te sydämeltänne uppiniskaiset, jotka teette pahuutta ja syötte verta! Mistä teillä on hyvää syödä ja juoda ja tulla ravituiksi? Kaikesta siitä hyvästä, mitä Herra, Korkein, on runsaasti antanut maan päälle; sentähden teillä ei ole rauhaa.
12. Voi teitä, jotka rakastatte vääryyden tekoja! Miksi te toivotte itsellenne hyvää? Tietäkää, että teidät annetaan vanhurskasten käsiin, ja he katkaisevat teidän kaulanne ja tappavat teidät eivätkä armahda teitä.
13. Voi teitä, jotka iloitsette vanhurskasten ahdistuksesta, sillä teille ei kaiveta hautaa.
14. Voi teitä, jotka hylkäätte vanhurskasten sanat, sillä teillä ei ole toivoa elämästä.
15. Voi teitä, jotka kirjoitatte ylös valheellisia ja jumalattomia sanoja, sillä te kirjoitatte ylös valheenne, jotta ihmiset kuulisivat ne ja tekisivät jumalattomasti lähimmäisiään kohtaan.
16. Sentähden heillä ei ole rauhaa, vaan he kuolevat äkillisen kuoleman.

LUKU 99

1. Voi teitä, jotka teette jumalattomuutta ja kerskutte valheilla ja ylistätte niitä! Te hukutte, eikä teillä ole onnea.
2. Voi niitä, jotka vääristävät oikeamielisyyden sanat ja rikkovat iankaikkisen lain ja muuttuvat syntisiksi, mitä he eivät olleet! Heidät tallataan jalkoihin maan päällä.
3. Valmistautukaa noina päivinä, te vanhurskaat, kohottamaan rukouksenne muistoksi ja asettamaan ne todistukseksi enkelien eteen, jotta he voisivat asettaa syntisten synnin muistoksi Korkeimman eteen.
4. Niinä päivinä kansat heräävät, ja kansojen sukukunnat nousevat tuhon päivänä.
5. Ja noina päivinä köyhät lähtevät ja vievät lapsensa pois ja hylkäävät heidät, niin että heidän lapsensa menehtyvät heidän kauttaan; he hylkäävät imeväislapsensa eivätkä palaa heidän luokseen, eivätkä he armahda rakkaitaan.
6. Ja jälleen vannon teille, te synnintekijät, että synti on valmistettu lakkaamattoman verenvuodatuksen päiväksi.
7. Ja ne, jotka palvovat kiviä ja kultaisia, hopeisia, puisia, kivisiä ja savea olevia hautajaiskuvia, ja ne, jotka palvovat epäpuhtaita henkiä ja demoneja ja kaikenlaisia epäjumalia tiedon mukaan, eivät saa niiltä minkäänlaista apua.
8. Ja heistä tulee jumalattomia sydämensä tyhmyyden tähden, ja heidän silmänsä sokeutuvat heidän sydämensä pelosta ja uniensa näkyistä.
9. Näiden tähden heistä tulee jumalattomia ja pelkurimaisia, sillä he ovat tehneet kaiken työnsä valheessa ja kumartaneet kiveä. Sentähden he hukkuvat äkkiä.
10. Mutta noina päivinä autuaita ovat kaikki ne, jotka ottavat vastaan viisauden sanat ja ymmärtävät ne, ja noudattavat Korkeimman polkuja ja vaeltavat hänen vanhurskautensa polkua, eivätkä tule jumalattomiksi jumalattomien kanssa, sillä he pelastuvat.
11. Voi sinua, joka levität pahaa naapureillesi, sillä sinut surmataan tuonelassa.
12. Voi teitä, jotka teette petollisia ja vääriä päätöksiä, ja niitä, jotka aiheutatte katkeruutta maan päälle, sillä heidät sentähden tuhotaan kokonaan.
13. Voi teitä, jotka rakennatte talojanne toisten raskaalla työllä, ja kaikki teidän rakennusmateriaalinne ovat synnin tiiliä ja kiviä; minä sanon teille, ettette saa rauhaa.
14. Voi niitä, jotka hylkäävät isiensä mitan ja iankaikkisen perinnön, ja joiden sielut seuraavat epäjumalia; sillä heillä ei ole lepoa.
15. Voi niitä, jotka tekevät vääryyttä ja auttavat sortoa ja tappavat lähimmäisensä, suuren tuomion päivään asti!
16. Sillä Hän heittää alas teidän kunnianne ja tuottaa tuskaa teidän sydämillenne ja herättää hehkuvan vihansa ja tuhoaa teidät kaikki miekalla; ja kaikki pyhät ja vanhurskaat muistavat teidän syntinne.

LUKU 100

1. Ja noina päivinä yhdessä paikassa lyödään isät poikineen, ja veljet kaatuvat kuolemaan, kunnes purot virtaavat heidän verestään.
2. Sillä ei mies pidätä kättään surmaamasta poikiaan ja poikiensa poikia, eikä syntinen pidätä kättään kunnioitetulta veljeltään: Aamunkoitosta auringonlaskuun he surmaavat toisiaan.
3. Ja hevonen vaeltaa syntisten veressä rintaan asti, ja vaunut uppoavat korkeuteensa.
4. Noina päivinä enkelit laskeutuvat salaisiin paikkoihin ja kokoavat yhteen paikkaan kaikki ne, jotka toivat synnin alas, ja Korkein nousee tuomion päivänä toteuttamaan suuren tuomion syntisten keskuudessa.
5. Ja kaikkien vanhurskaiden ja pyhien ylle Hän asettaa suojelijoita pyhien enkelien joukosta, vartioimaan heitä kuin silmäterää, kunnes Hän tekee lopun kaikesta pahuudesta ja kaikesta synnistä, ja vaikka vanhurskaat nukkuvat pitkää unta, heillä ei ole mitään pelättävää.
6. Ja silloin maan lapset näkevät viisaat turvassa ja ymmärtävät kaikki tämän kirjan sanat ja tietävät, ettei heidän rikkautensa voi heitä pelastaa heidän syntiensä kukistuessa.
7. Voi teitä, syntisiä, ankaran tuskan päivänä, te jotka vaivaatte vanhurskaita ja poltatte heidät tulella! Teille maksetaan tekojenne mukaan.
8. Voi teitä, te sydämeltänne uppiniskaiset, jotka tähyilette ja suunnittelette pahuutta! Sentähden teidät valtaa pelko, eikä kukaan auta teitä.
9. Voi teitä, te syntiset, suusi sanojen tähden, ja kättenne tekojen tähden, jotka teidän jumalattomuudenne on tehnyt, teidän täytyy palaa liekeissä, pahemmin kuin tulta.
10. Ja nyt tietäkää, että Hän kysyy enkeleiltä teidän tekojanne taivaassa, auringolta ja kuulta ja tähdiltä syntejänne koskien, koska te maan päällä tuomitsette vanhurskaita.
11. Ja Hän kutsuu todistamaan teitä vastaan kaikki pilvet, usvat, kasteet ja sateet, sillä ne kaikki estetään laskeutumasta teidän päällenne teidän tähtenne, ja ne muistavat teidän syntinne.
12. Ja nyt antakaa lahjoja sateelle, ettei sitä estettäisi laskeutumasta päällenne, eikä kasteelle, kun se on saanut teiltä kultaa ja hopeaa, että se laskeutuisi.
13. Kun teitä yllättää kuura ja lumi kylmyyksineen ja kaikki lumimyrskyt kaikkine vitsauksineen, niinä päivinä te ette voi kestää niiden edessä.

LUKU 101

1. Tarkkailkaa taivasta, te taivaan lapset, ja kaikkia Korkeimman tekoja, ja peljätkää häntä älkääkä tehkö pahaa hänen edessään.
2. Jos hän sulkee taivaan ikkunat ja estää sateen ja kasteen laskeutumasta maan päälle teidän tähtenne, mitä te silloin teette?
3. Ja jos Hän lähettää vihansa teidän päällenne tekojenne tähden, ette voi häntä anoa, sillä te puhuitte ylpeitä ja röyhkeitä sanoja Hänen vanhurskauttansa vastaan; sentähden teillä ei ole rauhaa.
4. Ettekö näe laivojen merimiehiä, kuinka heidän laivansa ajelehtivat edestakaisin aalloilla ja heiluvat tuulten alla ja ovat suuressa ahdingossa?
5. Ja siksi he pelkäävät, koska kaikki heidän hyvät omaisuutensa menevät heidän mukanaan merelle, ja heillä on pahoja aavistuksia sydämessään, että meri nielaisee heidät ja he hukkuvat siihen.
6. Eivätkö koko meri ja kaikki sen vedet ja kaikki sen liikkeet ole Korkeimman tekoa? Eikö hän ole asettanut rajat sen teoille ja sulkenut sen kauttaaltaan hiekalla?
7. Ja hänen nuhteluaan se pelästyy ja kuivuu, ja kaikki sen kalat ja kaikki, mitä siinä on, kuolevat; mutta te syntiset, jotka olette maan päällä, älkää pelätkö häntä.
8. Eikö hän ole tehnyt taivaan ja maan ja kaiken, mitä niissä on? Kuka on antanut ymmärryksen ja viisauden kaikelle, mikä maan päällä ja meressä liikkuu?
9. Eivätkö laivojen merimiehet pelkää merta? Mutta syntiset eivät pelkää Korkeinta.

LUKU 102

1. Niinä päivinä, kun Hän on lähettänyt teidän ylitsenne ankaran tulen, minne te pakenette ja mistä löydätte pelastuksen? Ja kun Hän lähettää Sanansa teitä vastaan, ettekö säikähdä ja vapise?
2. Ja kaikki valonlähteet kauhistuvat suuresta pelosta, ja koko maa kauhistuu ja vapisee ja säikähtää.
3. Ja kaikki enkelit toteuttavat käskynsä ja pyrkivät kätkeytymään Suuren Kirkkauden läsnäolosta, ja maan lapset vapisevat ja järisevät; ja te syntiset olette kirotut ikuisesti, ettekä teillä ole rauhaa.
4. Älkää pelätkö, te vanhurskaiden sielut, ja toivokaa, te jotka olette kuolleet vanhurskaudessa.
5. Äläkä sure, jos sielusi on vajonnut tuonelaan murheessa, ja jos ruumiisi ei elämässäsi käynyt hyvyytesi mukaan, vaan odota syntisten tuomion päivää, kirouksen ja rangaistuksen päivää.
6. Ja kuitenkin, kun te kuolette, syntiset puhuvat teidän ylitseen: "Niin kuin me kuolemme, niin kuolevat vanhurskaatkin, ja mitä hyötyä he saavat teoistaan?"
7. Katso, aivan kuten me, niin he kuolevat surussa ja pimeydessä, ja mitä heillä on enempää kuin meillä? Tästä lähtien olemme tasavertaisia.
8. Ja mitä he saavat ja mitä he näkevät ikuisesti? Katso, hekin ovat kuolleet, eivätkä he tästä lähtien ikuisesti näe valoa."
9. Minä sanon teille, te syntiset: teillä on oikeus syödä ja juoda, ryöstää ja tehdä syntiä, riisua miehet alasti, hankkia rikastumista ja nähdä hyviä päiviä.
10. Oletko nähnyt vanhurskasten lopun, niinkuin heidän loppunsa on, ettei heissä löydetä mitään väkivaltaa aina kuolemaansa asti?
11. "Mutta he menehtyivät ja tulivat ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan, ja heidän henkensä laskeutuivat ahdistuksessa tuonelaan."

LUKU 103

1. Sen tähden vannon teille, vanhurskaille, Suuren ja Kunnianarvoisan ja Mahtavan herruuden kautta, ja hänen suuruutensa kautta vannon teille:

2. Minä tiedän mysteerin, ja olen lukenut taivaalliset taulut, ja olen nähnyt pyhät kirjat, ja olen löytänyt niistä kirjoitettua ja kaiverrettua:
3. Että kaikki hyvyys, ilo ja kirkkaus on heille valmistettuna, ja kirjoitettu niiden henkien kunniaksi, jotka ovat kuolleet vanhurskaudessa, ja että moninainen hyvä annetaan teille korvaukseksi työstänne, ja että teidän osanne on runsaasti elävien osaa suurempi.
4. Ja teidän henget, jotka olette kuolleet vanhurskaudessa, tulevat elämään ja iloitsemaan, eivätkä heidän henkensä katoa eikä heidän muistonsa katoa Suuren kasvojen edestä kaikkien maailman sukupolvien eteen: älkää siis enää pelätkö heidän häpeäänsä.
5. Voi teitä, te syntiset, kun olette kuolleet, jos kuolette syntienne rikkauksissa, ja teidän kaltaisenne sanovat teistä: "Autuaita ovat syntiset: he ovat nähneet kaikki päivänsä."
6. Ja kuinka he ovat kuolleet vauraudessa ja rikkaudessa, eivätkä ole eläessään nähneet ahdistusta eivätkä murhaa; ja he ovat kuolleet kunniassa, eikä tuomiota ole pantu heille täytäntöön heidän eläessään."
7. Tietäkää, että heidän sielunsa laskeutuvat tuonelaan, ja he ovat kurjia suuressa ahdistuksessaan.
8. Ja pimeyteen, kahleihin ja palavaan liekkiin, missä on ankara tuomio, teidän henkenne joutuvat; ja suuri tuomio on tuleva kaikille maailman sukupolville. Voi teitä, sillä teillä ei ole rauhaa.
9. Älä sano vanhurskaista ja hyvistä, jotka elävät elämässä: "Vaikeina päivinämme olemme tehneet kovasti töitä ja kokeneet kaikenlaisia vastoinkäymisiä, kohdanneet paljon pahaa ja tuhoutuneet, käyneet vähiin ja henkemme vähäiseksi."
10. Meidät on tuhottu, emmekä ole löytäneet auttajaa edes sanalla. Meitä on kidutettu ja tuhottu, emmekä toivo saavamme elää päivästä päivään.
11. Me toivoimme olevamme pää, mutta meistä on tullut häntä. Me olemme tehneet työtä vaivalla emmekä ole saaneet tyydytystä vaivastamme. Meistä on tullut syntisten ja jumalattomien ruoka, ja he ovat sälyttäneet ikeensä raskaana meidän harteillemme.
12. Meitä ovat vallinneet ne, jotka meitä vihasivat ja löivät; ja me olemme niskamme kumartaneet niille, jotka meitä vihasivat, mutta he eivät meitä säälineet.
13. Me halusimme päästä heistä pois, jotta voisimme paeta ja löytää levon, mutta emme löytäneet paikkaa, minne olisimme voineet paeta ja olla heiltä turvassa.
14. Ja me valitamme hallitsijoillemme ahdingossamme ja huudamme niitä vastaan, jotka meitä nielivät, mutta he eivät kuunnelleet huutoamme eivätkä kuulleet ääntämme.
15. Ja he auttoivat niitä, jotka ryöstivät ja ahmivat meidät, ja niitä, jotka vähensivät meitä; ja he salasivat sorronsa, eivätkä he poistaneet meiltä niiden iestä, jotka ahmivat meidät, hajottivat meidät ja murhasivat meidät, ja he salasivat murhansa, eivätkä muistaneet, että he olivat nostaneet kätensä meitä vastaan.

LUKU 104

1. Minä vannon teille, että taivaassa enkelit muistavat teitä hyvällä hyvällä Suuren kirkkauden edessä: ja teidän nimenne ovat kirjoitettu Suuren kirkkauden eteen.
2. Olkaa toiveikkaita, sillä ennen teidät häpäistiin sairauden ja ahdistuksen tähden; mutta nyt te loistatte niin kuin taivaan valot, te loistatte ja teidät nähdään, ja taivaan portit avautuvat teille.
3. Ja huuda avuksi tuomiota, niin se sinulle ilmestyy; sillä kaikki sinun ahdistuksesi kostetaan hallitsijoille ja kaikille, jotka auttoivat sinua ryöstäjiäsi.
4. Olkaa toiveikkaita, älkääkä heittäkö pois toivoanne, sillä teillä on oleva suuri ilo niin kuin taivaan enkeleillä.
5. Mitä teidän on tehtävä? Teidän ei tarvitse piiloutua suuren tuomion päivänä, eikä teitä pidetä syntisinä, ja iankaikkinen tuomio on kaukana teistä kaikkina maailman sukupolvina.
6. Älkää nyt pelätkö, te vanhurskaat, kun näette syntisten vahvistuvan ja menestyvän teillään: älkää olko heidän tovereitaan, vaan pysykää kaukana heidän väkivaltastaan, sillä teistä tulee taivaan joukkojen tovereita.
7. Ja vaikka te syntiset sanotte: "Kaikkia syntejämme ei tutkita eikä kirjoiteta muistiin", he kuitenkin kirjoittavat muistiin kaikki syntinne joka päivä.
8. Ja nyt minä osoitan teille, että valo ja pimeys, päivä ja yö, näkevät kaikki syntinne.
9. Älkää olko sydämissänne jumalattomia, älkääkä valehdelko älkääkä muuttako oikeamielisiä sanoja, älkääkä syytäkö Pyhän Suuren sanoja valheesta älkääkä pitäkö epäjumalianne mielessänne, sillä kaikki teidän valheenne ja kaikki jumalattomuutenne ei johda vanhurskauteen, vaan suureen syntiin.
10. Ja nyt minä tiedän tämän salaisuuden, että syntiset muuttavat ja vääristelevät vanhurskauden sanoja monella tavalla ja puhuvat pahoja sanoja ja valehtelevat ja harjoittavat suuria petoksia ja kirjoittavat kirjoja sanoistaan.
11. Mutta kun he kirjoittavat totuudenmukaisesti kaikki sanani omalla kielellään eivätkä muuta tai poista sanoistani mitään, vaan kirjoittavat ne kaikki totuudenmukaisesti – kaiken, minkä minä ensin heistä todistin.
12. Sitten tiedän toisen salaisuuden, että vanhurskaille ja viisaille annetaan kirjoja iloksi, oikeamielisyydeksi ja suureksi viisaudeksi.
13. Ja heille annetaan kirjat, ja he uskovat niihin ja iloitsevat niistä, ja silloin kaikki vanhurskaat, jotka ovat niistä oppineet kaikki oikeamielisyyden polut, saavat palkkion.

LUKU 105

1. Noina päivinä Herra käski heidän kutsua maan lapset koolle ja todistaa heille heidän viisaudestaan: Ilmoittakaa se heille, sillä te olette heidän oppaansa ja palkka koko maan päällä.
2. Sillä minä ja minun poikani olemme ikuisesti heidän kanssaan yhdistyneet oikeamielisyyden poluilla heidän elämässään; ja teillä on rauha. Iloitkaa, te oikeamielisyyden lapset. Aamen.

LUKU 106

1. Ja muutaman päivän kuluttua poikani Metusalah otti vaimon pojalleen Lamekille, ja tämä tuli raskaaksi hänestä ja synnytti pojan.

2. Ja hänen ruumiinsa oli valkoinen kuin lumi ja punainen kuin ruusun kukinta, ja hänen päänsä hiukset ja pitkät kiharansa olivat valkoiset kuin villa, ja hänen silmänsä olivat kauniit. Ja kun hän avasi silmänsä, hän valaisi koko talon kuin aurinko, ja koko talo oli hyvin kirkas.
3. Ja sen jälkeen hän nousi kätilön käsissä, avasi suunsa ja keskusteli vanhurskauden Herran kanssa.
4. Ja hänen isänsä Lemek pelkäsi häntä ja pakeni ja tuli isänsä Metusalahin luo.
5. Ja hän sanoi hänelle: "Minä olen siittänyt oudon pojan, erilaisen ja erilaisen kuin ihminen, ja muistuttavan taivaan Jumalan poikia; ja hänen luontonsa on erilainen, eikä hän ole meidän kaltaisemme, ja hänen silmänsä ovat kuin auringonsäteet, ja hänen kasvonsa ovat loistavat."
6. Ja minusta näyttää siltä, ettei hän ole minusta, vaan enkeleistä, ja pelkään, että hänen päivinään maan päällä tapahtuu ihme.
7. Ja nyt, isäni, olen täällä anomassa ja pyytämässä sinua menemään isämme Henokin luo ja oppimaan häneltä totuuden, sillä hänen asuinpaikkansa on enkelien keskuudessa.'
8. Ja kun Metusalah kuuli poikansa sanat, hän tuli luokseni maan ääriin; sillä hän oli kuullut minun olevan siellä, ja hän huusi ääneen, ja minä kuulin hänen äänensä ja tulin hänen luokseen. Ja minä sanoin hänelle: "Katso, tässä minä olen, poikani, miksi olet tullut minun luokseni?"
9. Ja hän vastasi ja sanoi: "Suuren huolen vuoksi olen tullut luoksesi ja järkyttävän näyn vuoksi olen lähestynyt."
10. Ja nyt, isäni, kuule minua: pojalleni Lamekille on syntynyt poika, jonka vertaista ei ole, eikä hänen luontonsa ole ihmisen luonnon kaltainen, ja hänen ruumiinsa väri on valkoinen kuin lumi ja punaisempi kuin ruusun kukinta, ja hänen päänsä hiukset ovat valkoisemmat kuin valkoinen villa, ja hänen silmänsä ovat kuin auringonsäteet, ja hän avasi silmänsä ja valaisi silloin koko talon.
11. Ja hän nousi kätilön käsissä, avasi suunsa ja kiitti taivaan Herraa.
12. Ja hänen isänsä Lemek pelästyi ja pakeni minun luokseni, eikä uskonut, että hän oli hänestä lähtöisin, vaan että hän oli taivaan enkelien kaltainen; ja katso, minä olen tullut sinun luoksesi, että tekisit minulle tiettäväksi totuuden.
13. Ja minä, Eenok, vastasin ja sanoin hänelle: 'Herra tekee maan päällä uutta, ja tämän minä olen jo nähnyt näyssä, ja teen sinulle tiettäväksi, että isäni Jeredin sukupolvessa jotkut taivaan enkeleistä rikkoivat Herran sanaa.
14. Ja katso, he tekevät syntiä ja rikkovat lakia ja ovat liittoutuneet naisten kanssa ja tehneet syntiä heidän kanssaan ja ovat menneet naimisiin joidenkin heistä kanssa ja saaneet heidän kauttaan lapsia.
15. Ja he tuottavat maan päälle jättiläisiä, eivät hengen, vaan lihan mukaan, ja maan päällä on oleva suuri rangaistus, ja maa puhdistetaan kaikesta epäpuhtaudesta.
16. Niin, suuri tuho kohtaa koko maan, tulee vedenpaisumus ja suuri tuho, joka kestää vuoden.
17. Ja tämä poika, joka on sinulle syntynyt, jätetään maan päälle, ja hänen kolme lastaan pelastuvat hänen kanssaan. Kun kaikki maan päällä olevat ihmiset kuolevat, hän ja hänen poikansa pelastuvat.
18. Ja nyt tee pojallesi Lamekille tiettäväksi, että syntynyt on todella hänen poikansa, ja anna hänelle nimeksi Nooa; sillä hänet jätetään teille, ja hän ja hänen poikansa pelastuvat tuholta, joka on tuleva maan päälle kaiken synnin ja kaiken vääryyden tähden, joka toteutuu maan päällä hänen päivinään.
19. Ja sen jälkeen on oleva vielä enemmän vääryyttä kuin se, mikä ensin toteutui maan päällä; sillä minä tiedän pyhien salaisuudet; sillä Hän, Herra, on näyttänyt ja ilmoittanut minulle, ja olen lukenut ne taivaallisista tauluista.

LUKU 107

1. Ja minä näin niihin kirjoitettuna, että sukupolvi sukupolven perään tekee rikkomuksia, kunnes nousee vanhurskaan sukupolven, ja rikkomus on tuhottu ja synti katoaa maan päältä, ja kaikkinainen hyvä tulee sen päälle.
2. Ja nyt, poikani, mene ja tee pojallesi Lamekille tiettäväksi, että tämä poika, joka on syntynyt, on todella hänen poikansa, eikä tämä ole valetta.
3. Ja kun Metusalah oli kuullut isänsä Hanokin sanat – sillä tämä oli näyttänyt hänelle kaiken salassa – hän palasi ja näytti ne hänelle ja antoi pojalleen nimen Nooa, sillä hän on lohduttava maata kaiken tuhon jälkeen.

LUKU 108

1. Toinen kirja, jonka Hanok kirjoitti pojalleen Metusalahille ja niille, jotka tulevat hänen jälkeensä ja pitävät lain viimeisinä päivinä.
2. Te, jotka olette tehneet hyvää, saatte odottaa noita päiviä, kunnes pahaa tekevistä on loppu, ja lainrikkijoiden voimasta on loppu.
3. Ja odottakaa todella, kunnes synti on mennyt pois, sillä heidän nimensä pyyhitään pois elämän kirjasta ja pyhistä kirjoista, ja heidän jälkeläisensä tuhotaan ikuisiksi ajoiksi, ja heidän henkensä surmataan, ja he huutavat ja valittavat paikassa, joka on kaoottinen erämaa, ja tulessa he palavat; sillä siellä ei ole maata.
4. Ja minä näin siellä jotakin näkymättömän pilven kaltaista; sillä sen syvyyden vuoksi en voinut katsoa yli, ja näin kirkkaasti leimuavan tulen liekin ja ikään kuin hohtavia vuoria, jotka kiersivät ja pyyhkäisivät edestakaisin.
5. Ja minä kysyin yhdeltä pyhistä enkeleistä, jotka olivat kanssani, ja sanoin hänelle: "Mikä tämä loistava asia on? Sillä se ei ole taivas, vaan vain hehkuvan tulen liekki ja itkun ja valituksen ja voimakkaan tuskan ääni."
6. Ja hän sanoi minulle: "Tässä paikassa, jonka näet, ovat syntisten ja pilkkaajien henget ja niiden, jotka tekevät pahuutta ja vääristävät kaiken, mitä Herra on puhunut profeettojen suun kautta – senkin, mikä tulee tapahtumaan."
7. Sillä joitakin niistä on kirjoitettu ja kaiverrettu ylhäällä taivaassa, jotta enkelit voisivat lukea niitä ja tietää, mitä syntisiä ja nöyrien henkiä ja niitä, jotka ovat vaivanneet ruumistaan ja saaneet Jumalan rangaistuksen; ja niitä, jotka jumalattomat ihmiset ovat saattaneet häpeään:
8. Jotka rakastivat Jumalaa, eivätkä rakastaneet kultaa eivätkä hopeaa eivätkä mitään maailman hyvyyttä, vaan antoivat ruumiinsa kidutukseen.

9. Jotka syntymästään asti eivät ole kaivanneet maallista ruokaa, vaan pitävät kaikkea ohimenevänä henkäyksenä ja eläneet sen mukaisesti, ja Herra koetteli heitä paljon, ja heidän henkensä havaittiin puhtaiksi, niin että he ylistäisivät Hänen nimeään.
10. Ja kaikki heille tarkoitetut siunaukset olen kertonut kirjoissa. Ja hän on määrännyt heille heidän palkkansa, koska heidän on havaittu rakastaneen taivasta enemmän kuin elämäänsä maailmassa, ja vaikka heidät tallattiin jumalattomien ihmisten jalkoihin ja he kokivat heiltä solvausta ja herjausta ja heidät saatettiin häpeään, silti he siunasivat minua.
11. Ja nyt minä kutsun valon sukupolveen kuuluvat hyvien henget, ja minä muutan ne, jotka syntyivät pimeydessä, jotka lihassa eivät saaneet sellaista kunniaa, jonka heidän uskollisuutensa ansaitsi.
12. Ja minä tuon esiin loistavassa valossa ne, jotka ovat rakastaneet minun pyhää nimeäni, ja minä asetan jokaisen heidän kunniansa valtaistuimelle.
13. Ja ne loistavat luvuttomiin aikoihin, sillä Jumalan tuomio on vanhurskaus, sillä uskollisille hän antaa uskollisuuden oikeamielisten polkujen asumuksessa.
14. Ja he näkevät pimeydessä syntyneiden johdettavan pimeyteen, kun taas vanhurskaat loistavat.
15. Ja syntiset huutavat ääneen ja näkevät ne loistavina, ja he todellakin menevät sinne, minne päivät ja ajat on heille määrätty.